

Backstage

Nr 15 (3/92) Pris 25:—

**Tidningen
som stöder
SVENSK ROCK**

Reeperbahn • Messiah • Attentat
Yeah Bop Station • Unleashed • Babies
Gastones • Los Bohemos • Cemetery
Mosez • Fortune och mycket, mycket mer

TILLÅSTRÖM

CANDLEMASS

ELECTRIC BOYS

Det blir en bra höst....

GASTONES

Ny CD

UTE 26:e September

ATTENTAT

Ny CD

UTE I Oktober

ANTICIMEX

Ny Live-EP Clear Vinyl Lim.Edit. 1000 ex

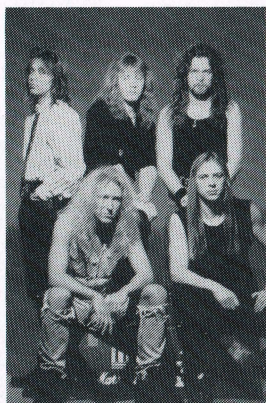
UTE 21:e Augusti

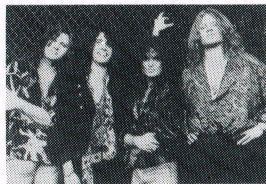
..eller hur!!!

INNEHÅLL:

CANDLEMASS	4
FRÅGESPALTEN	6
REEPERBAHN	7
ROCK TILL 1000	10
MOSEZ	11
VI SOM VILL OPP !	12
YEAH BOP STATION	18
GASTONES	20
MINI-VINYL VRÅN	21
FORTUNE	23
GITAR BATTLE -92	24
RADANNONSER	24
LOS BOHEMOS	25
THÅSTRÖM	26
POP SIDAN	28
MESSIAH	29
MF DECIBEL	30
GÄSTKRÖNIKA	31
ATTENTAT	32
ZEPPELINGALAN -92	34
GAMLA NUMMER	35
BACKSTAGE I SKIVDJUNGELN	36
ELECTRIC BOYS	40
DALA-ROCKEN	42
BABIES	44
MUSIKAFFEKTER	45
GLÖDHETANYHETER	46
UNLEASHED	48
CEMETARY	49
GIG-GUIDEN	50

Electric Boys

LEDAR'N

Vilken fantastisk musiksommar vi har haft ! Det har varit festivaler i varenda buske samtidigt som mängder av världsartister har besökt vårt land. Dessutom har det varit Badrock och "Rock"tåg och allt vad det nu heter. Man kan som musikälskare inte annat än att glädjas åt att utbudet har varit så digert. Däremot har det varit lite för mycket aktiviteter för att alla arrangörer skall vara lika nöjda. Backstage känner medlidande för alla som har satsat hundratals, ja kanske rent av tusentals, timmar för att sedan gå på ett ekonomiskt bakslag. Många har t.o.m gått i konkurs - tråkigt men sant.

I detta nummer har vi ytterligare en nyhet. Sverige har ju inte bara bra rockband utan också många starka popband. Därför kommer vi fr.o.m detta nummer att ha med en popsida som Jocke Oscarsson, vårt stora popsnöre, kommer att ha hand om så fortsatt att skicka in bra popalster - CD's, vinyler och demos.

På grund av semester lyckades vi inte få tag på det band som vi denna gång hade utsett till bästa demo-band, men vi utlovar att det i nästa nummer blir ett nytt gäng i rampljuset. Eftersom vi får in mer och mer taper så kommer vi hädanefter enbart att recensera de som respekterar vår deadline, som för nästa nummer är 1:a oktober.

Vi hörs i början av november när #16 är klar !

Red.

BACKSTAGE nr 16 kommer i början november !!!
Vänta inte utan bli medlem
100:- På pg 429 51 68 - 1

BÄST JUST NU !

Maria Jacobsson
 Candlemass - Chapter VI
 Oof Expain - Sly and Shaggy (demo)
 Electric Boys - Groovus Maximus
 Meshuggah - Contradictions Collapse
 Cemetery - An Evil Shade of Grey

Janne Stark
 Nord - Who Do You Love ? 7"
 Crossroad Jam - Crossroad Jam
 Electric Boys - Groovus Maximus
 Quil - Demo
 Moahni Moahna - Face The Light

Jocke Oscarsson
 The Bugs - Bumble Bee
 Traste Lindéns Kvintett - Gud Hjälpe
 Einstein - CD-singel

Apopocalypse - Gunga
 Tuk Tuk Rally - Beirut Bar

Edward Janson
 Highlander - Welcome Back (demo-låt)
 Fruitcake - Grape Mothers Milk (demo-låt)
 Seance - Fornever laid to Rest
 Candlemass - Chapter VI
 Sator - Headquake

Lennart Larsson
 Yeah Bop Station - Uprfront
 Electric Boys - Groovus Maximus
 AB/CD - The Rock'n'Roll Devil
 Mögel - It isn't a World. A Society ..7"
 Mosez - Great Burdon (demo-låt)

Omslagsfotot på Thåström är taget av Peter Gerke

Adress: Backstage, Box 84, 660 10 Dals Långed **Telefon:** 0531 - 407 47 **Redaktör och ansvarig utgivare:** Lennart Larsson
Medarbetare: Edward Janson, Maria Jacobsson, Janne Stark, Jocke Oscarsson, Sarah Martinsson, Kjell Blomstrand, Lars Antonsson
Tryck: Cela Grafiska, Vänersborg 0521 - 172 75

Är ni intresserade av att annonsera ring 0531 - 407 47 för mer information.

Tidningen Backstage utges fyra gånger om året av MF Decibel. Utgivningsmånader är februari, maj, augusti och november.

Medlem blir man genom att sätta in 100:- på postgiro 429 51 68 - 1 (Backstage). Som medlem får du fyra nummer av Backstage under ett år. Glöm inte bort att ange från vilket nummer ni vill ha tidningen.

Redaktionen ansvarar ej för insänt ej beställt material. All stöld av material utan vår tillåtelse bestraffas. Att vi själva har snott idén till den här rutans uppläggning är en helt annan sak.

CANDLEMASS - har inlett ett nytt kapitel

Mycket har förändrats i Candlemass sedan de släppte sin live-dubbel häromåret. Borta är munkdräkt och kandelabrar, de har fått en ny sångare, Tomas Vikström, och det är inte längre Leif som ensam håller i låtskrivandet. I samband med detta har de också släppt sin sjätte skiva, "Chapter VI". - Hela konceptet är nytt, säger Leif.

För att få lite klarhet bad jag Leif Edling (bas) och Mats "Mappe" Björkman (kompgitarr) att reda ut begreppen. Leif och Mappe är de som varit med längst, Leif bildade bandet i början av -85 och Mappe kom med under hösten samma år. Övriga medlemmar är Janne Lindh (trummor), Lasse Johansson (sologitarr) och nu alltså Tomas Vikström.

NYTT KONCEPT

Den som hört lite av Candlemass' tidigare alster har säkert reagerat över deras nya skiva. Texterna är annorlunda, låtarna snabbare, till och med omslaget skiljer sig från "gamla" Candlemass.

- Vi har gjort en total uppfräschning, säger Leif. Vi har försökt göra hela konceptet nytt i och med att Tomas kom med på sång. Det blev så här ganska naturligt, det var inget vi satte oss ner och tänkte ut. Om Messiah hade varit kvar hade han t.ex inte haft kvar sin munkkåpa. Det är så lätt att halka in i en återvändsgränd. Låtarna är inte lika depressiva längre utan att för den sakens skull vara kommersiella.

Även texterna är annorlunda, lite lättare, inte så djupa?

- Det går ju igen i allting med det nya konceptet. Vi har försökt komma ifrån fantasy-stuket, det kan bli lite för mycket ibland så vi har försökt ändra det lite. Framöver blir det nog lite vardagligare texter. Man måste både vara up-to-date och samtidigt gilla det själv.

Ni har tagit med keyboards på

nya skivan, det är också något nytt.

- Jag har alltid velat ha med keyboards sen första början, säger Mappe. Vi hade det i början och det var ett lyckokast att vi tog med det igen.

Jag frågar misstänksamt om Candlemass börjar bli kommersiella, om det "nya" Candlemass är en eftergift åt skivbolaget, men det förnekar Leif och Mappe bestämt.

- Vi har absolut inte medvetet satt oss ner och planerat att "det här ska sälja", säger Mappe.

FORTFARANDE DOOM ?

Är det fortfarande doom metal ni spelar, tycker ni?

- Doom är så svårt att definiera. När vi började var vi det tyngsta bandet som fanns men det är nästan fel att kalla oss doomband idag, det är mer tung hårdrock. Vi är fortfarande lika tunga som vi var i början, men folk accepterar mer och mer allt hårdare musik. Entombed t.ex är nästan mer doom idag, tycker Mappe.

Leif:

- Njää, jag har i och för sig alltid varit tveksam till den här benämningen. Ser oss hellre som ett rent heavy metal band. Säger man doom idag tänker man på t.ex Saint Vitus och Cathedral, på någonting väldigt tungt och depressivt.

- Vi hamnar ofta i den här genren när vi spelar utomlands, Morbid Angel och Entombed-genren, säger Mappe. Men det är kul att folk accepterar såna band i Sverige idag, tidigare fick man gå bakvägen via Tyskland. Skivbolagen vågar inte satsa på något nytt.

BROKIG BAKGRUND

Candlemass' nye sångare, Tomas Vikström, har en brokig bakgrund i Talk Of The Town, Disneytime i TV 3, coverbandet Horny Strings samt ett par uppsättningar på Folkoperan.

- Man var väl lite skeptisk i början, trodde inte att Tomas skulle passa till vår musik, erkänner Mappe.

Men när Tomas började sjunga ändrade han uppfattning.

Leif:

- Jag har känt Tomas så länge. Han var väl nästan den ende som kan göra det här jobbet. Det är lite krävande, du får klättra bland oktaverna rätt ordentligt för att fixa det. Tomas tycker det är skitkul, han är en vitamininjektion för bandet. Han är uppvuxen med Kiss och tyngre musik, har ett Kiss-coverband som heter Kyss - kanonbra! - där han är Gene Simmons. När han kom till Candlemass var allt klart i studion och det var bara att sätta igång.

Messiah Marcolin har varit Candlemass' sångare på alla platator utom den första. Han har blivit något av en kultfigur och många undrar vad som fick honom att sluta.

- Vi tyckte det skulle vara lite mer riv i rösten, att han skulle dra ner på vibratona, säger Leif. Han ställde inte upp på det utan tyckte vi isåfall skulle skaffa en ny sångare. Grejen med Messiah var att han var lite kultfigur, men han gav oss också en underground- och doomprägel. Det har vi kommit ifrån med Tomas.

Mappe:

- Messiah var en stor person i Candlemass, många tyckte att Candlemass var Messiah. Vi är fortfarande skitbra polare, han och jag. Jag tror det kommer att funka bra för honom, han är framåt.

DELAT LÅTSKRIVANDE !

En annan nyhet med "Chapter VI" är att sologitarristen Lasse Johansson har skrivit musiken till ett par låtar tillsammans med Leif, som förut alltid ensam stått för låtskrivandet. Den ena låten är "The End Of Pain" som många tycker är en av plattans bästa låtar och den andra "Julie Laughs No More". Kommer det att bli mer av den varan?

- Jag vet inte hur mycket han kommer att vara med, säger Leif. Det blir det som är bäst som kommer med på plattan, sen vem som skrivit det är inte det viktiga. Lars vill göra en soloplatå och har material till det. Det är lite mer kommersiellt men jag har inte hört något av det.

Du då Mappe, har du inga soloplaner?

- Nä, jag har inga idéer om att skriva, jag har så många andra intressen. Lasse har alltid haft idéer men bandet är Leffes musik, vi andra har tillkommit efterhand. Är man för många med idéer blir det inte bra.

- Det har alltid varit demokrati, tycker Leif. Vi har känt varann så länge, det är en baggis att repa in grejer.

En gitarrist brukar alltid ha vissa hjältar, i Mappes fall är det

Ted Nugent:

- Han är min absoluta hjälte sen jag var liten. Man behöver inte vara kanonbra tekniskt för att vara en bra gitarrist. Många musiker tänker på sitt eget ego, men är man med i ett band måste man samarbeta.

I en gammal intervju sa Leif att Candlemass i framtiden skulle låta lite åt Mercyful Fate-hållet. Hur blev det med de planerna?

- Jag hade några låtidéer som lät mycket Mercyful, men jag har sållat så mycket och inget av det kom med på plattan. Jag har en massa låt-idéer som inte använts.

Vad händer med dem?

- Det är verkligen frustrerande att inte få använda en låtidé men man slänger aldrig bort en bra låt.

En recensent skrev att stämningarna är ett självändamål för Candlemass och att låtmaterialet därför blir lidande. Kommentar?

- Låten i sig förmedlar en stämning, det är inte en stämning som förmedlar en låt, tycker Leif. Det är ju lite märkligt om man försöker bygga stämningar, man skriver ju i första hand låtar. Jag har inga baktänkar när jag skriver en låt.

Jag undrar hur folk annars har reagerat på "Chapter VI" och Leif berättar att det varit övervägande positiva och mycket positiva reaktioner.

- Många tycker det är kul att vi breddat oss. I Tyskland är dom mycket positiva. Hittills har det bara varit en enda sågning, tyvärr var det i Metal Hammer där vi sågades jäms med fotknölnarna för att journalisten inte gillade Tomas.

Hur har plattan sålt?

- Vi har inga direkta siffror på Europa för där har den just släppts. Vi ligger runt femtusentrestreck hemma nu (detta i början på juni) men det är värmebölja och folk orkar inte gå i skivaffärer. Sverige är också litet när det gäller hårdrock.

Man kan ju jämföra med Tyskland där Candlemass brukar sälja runt 50.000 ex och i England 10.000.

VIDEOS ?

Till Candlemass' förra platta, livedubbeln "Live", skulle det samtidigt göras en livevideo. Många fans har väntat länge på den, vad har hänt?

- Videobolaget klantade sig totalt. Nice'n Easy hette dom förresten...

Videon ligger idag på Metal Blades kontor i USA, dom kanske ger ut den någongång. Men "Dying Illusion" kommer snart på video, lovar Leif.

- Den handlar om en modern storstadshäxa, och kommer att visas på Headbangers Ball på MTV vilken vecka som helst.

Vi har tänkt att göra tre videos.

"Ancient Dreams" är Candlemass tredje platta och det har talats om en ommixning av den.

- Det är väl jag som varit inne på det, säger Leif. Många tycker att det är den absolut sämsta plattan men det håller jag inte med om själv. Det var en massa olyckliga omständigheter i samband med den skivan. Kanske mixar vi om de bästa låtarna senare.

TURNERAR I FOLKPAR-KERNA

Ni kommer att spela i svenska folkparker i år och det har ni inte gjort mycket förut. Var det Backstage-festivalen som gav er blodad tand?

- Vi har alltid gjort nån enstaka festival i Sverige per sommar, säger Leif. Vi tycker att vi missat lite här hemma och nu vill vi ta igen det, vi har spelat mycket utomlands förut. Det roligaste ska bli att spela norr om Dalälven, det finns mycket hårdrock däruppe. Vi ska köra rubbet av dom gamla godingarna och ett urval från den nya plattan. Vi dammar också av lite gamla grejer.

Mappe:

- Det är första gången vi åker runt i folkparker eftersom vi inte haft något bolag som bokat oss i Sverige tidigare. Folk har bett att vi ska spela mer här hemma. Även om det omkring bandet är förändrat kommer vi att spela mycket gamla låtar.

Ni brukar inte spela så mycket från senaste plattan när ni spelar ute.

- Jag vet själv hur det är när man går på konsert och man inte har senaste plattan, säger Mappe. Det är därför vi aldrig kör så mycket från senaste plattan live.

Han berättar hur de vid ett tillfälle uteslöt "Samarithan" och om vilket ramaskri det blev.

- Vissa låtar kan vi inte göra live

utan keyboards, som t.ex "Where the Runes Still Speak", fortsätter Mappe.

- Det roligaste som finns är när man spelar ute, fansen. Tänk när vi kommer till Texas och ett band som heter Solitude (just det, efter Candlemasslåten!) spelar en cover på "Well of Souls"!

MER TJEJER

Leif berättar att det kommer mer tjejer nu när Tomas är med i bandet.

- Kul att nå en ny publik! Vi tycker det är kul om det kommer mer tjejer till konserterna. Hårdrock är mer inne idag, och tjejer gillar nog mer melodier än vad killar gör.

Ska ni inte ut och spela utomlands också?

- Självklart ska vi ut och turnera i Europa men inte förrän i höst. Vi skulle vilja åka ut med ett större band.

Candlemass har varit förband åt King Diamond, spelat tillsammans med Motörhead, Destruction, Sacred Reich och Coroner både på en europaturné och en USA-turné samt med Nuclear Assault, Dark Angel och Atheist. Leif:

- Motörhead är kul, dom är ju så jävla bra och så är dom schysta, vi trivs tillsammans. Vi höll på att få åka med Black Sabbath. Tony Iommi tycker vi är jävligt bra men han tyckte att två såpass tunga band inte skulle turnera ihop, att det blir för likt.

Steve Harris från Iron Maiden är också förtjust i Candlemass.

- Vi är influerade av samma saker, så det är väl kanske naturligt att han gillar oss, är Leifs blygsamma förklaring.

Att Candlemass är stora utomlands har vi hört förr. Leif berättar att det har bildats Candlemass-klubbar i bl.a Jugoslavien, Italien, Grekland och Tyskland.

- Vi fick t ex ett brev från en ryss

som gjort sin egen Kalle och Hobbe-serie, väldigt bra gjord. Kalle har börjat lyssna på hårdrock och Messiah är med och sjunger "Samarithan".

BANG

Leif har ju som bekant "övertagit" sista timmen i radioprogrammet Vox efter Pär Fontander. Hur gick det till och hur hinner du med både radio och Candlemass?

- Jag har ju känt Pär under fem-sex år när han hade Rockbox. Jag stötte på honom i en skivaffär och han sökte någon som var intresserad. Det lät ganska roligt, har alltid varit intresserad av musik så jag provade och det gick ju ganska bra. Jag jobbar 60-70% med programmet i veckan och bandet resten av tiden. Reaktionerna är övervägande positiva, även om deatharna vill ha ännu mer death i programmet. I regel intervjuar jag inte band som jag själv inte tycker är bra.

Vad kommer att hända i framtiden, hur kommer bandet att utvecklas? Ligger ni kvar på Music For Nations?

- Det är ett ypperligt skivbolag, säger Leif, de har alltid tagit hand om oss, det har funkat jävligt bra. Det är otroligt svårt att säga vad som kommer att hända, det är svårt att välja en väg. När man gjort en platta är man helt tom ett tag. Det finns så mycket material liggande att vi kunnat släppa två plattor på en gång. Lasse fortsätter att skriva låtar, och Tomas har också låtidéer.

- Repar gör vi knappt aldrig, säger Mappe. Det är när vi ska ut och turnera. Vi kan de gamla låtarna, de sitter.

Det låter betryggande! Men ta nu ändå och sätt igång med reparat, för den svenska publiken har fått vänta länge på den här turnén.

Maria Jacobsson

Foto: Sarah Martinsson

Frågespalten !

Undrar ni över vilka rättigheter respektive skyldigheter ni har och vad ni skall tänka på när ni skall skriva skivkontrakt, vilken procentsats som är bruklig när det gäller royalties, om vad STIM är och hur det här med STIM-pengar fungerar, varför man inte skall ta svarta spelningar, vad upphovsrättslagen innebär, hur man skyddar sina låtar, hur det fungerar med förlag, management eller bokningsbolag ? Skriv i så fall till Backstage, Box 84, 660 10 Dals Långed och märk kuvertet "Frågespalten !". Vi kommer att välja ut något / några brev i varje nummer som vi kommer att svara på.

Många har hört av sig till oss på redaktionen och frågat om vi kan hjälpa dem med adresser till skivbolag, tidningar, bokningsbolag, spelställen etc etc. Därför vill vi tipsa er om två digra adressregister som finns att köpa i Sverige, och som varje hårt satsande band helt enkelt inte kan vara utan.

BANDBOKAREN 1992

Bandbokaren 1992 heter den lunta som helt och hållet koncentrerar sig på den svenska marknaden. Registret innehåller mellan 800 och 900 mycket användbara adresser. Det är adresser till diskotek, klubbar, folkparker, musikföreningar, radio- och TV-stationer, dags-tidningar, musikförlag, artist-förmedlingar samt svenska och utländska skivbolag. Det är vanligt förekommande att bara telefonnumret står utskrivet men så länge man inte har telefonskräck så går ju det lika bra,

om inte bättre då det är ett plus att knyta personliga kontakter.

Den kritik jag har mot Bandbokaren är att upplägget är lite rörigt och att det därför är lite svårt att sälla. Adresserna kommer varken i bokstavs- eller geografiskordning. Dessutom återkommer en del adresser flera gånger. Hasse Jönsson som har sammanställt Bandbokaren 1992 utlovar att nästa års upplaga skall ha ett bättre upplägg.

Bandbokaren 1992 kostar 225:- + postförskott, och kan beställas från Mummys Music, S. Stenbocksgatan 121, 252 44 Helsingborg Tel. 042 - 14 33 98 eller för 225:- på postgiro 629 23 25 - 5

EURO POP BOOK -92

Det andra adressregistret ges ut av franska CIR (Centre D'information du Rock), som har stöd av franska kulturdepartementet. Boken Euro Pop Book

-92 innehåller 1000 sidor med över 12.000 adresser, vilket gör det till bibeln för alla som verkligen vill någonting med sin musik. Den är helt enkelt ett måste. Speciellt rekommenderar jag Euro Pop -92 till alla som vill nå utanför Sveriges gränser. Det finns nämligen adresser till de flesta europeiska länder, inklusive öst, samt även till Japan och USA.

Denna den tredje upplagan är också den första som även har en bra täckning av Sverige. Sverige har fått ihop 39 sidor, att jämföra med tunga musikk länder som Frankrike (169), Tyskland (110) och England (148).

I Euro Pop -92 kan man hitta adresser till artister, utställningar, organisationer, management, bokningsbolag, skivbolag, förlag, distributörer, festivaler, klubbar o spelställen, promotors, inspelningsstudios, producenter, radio- och TV-

stationer, dagspress, musikpress samt CD- och skivpresser. Upplägget är snyggt, prydligt och lättläst. Förutom adress står även telefon- och faxnummer samt i de flesta fall också en kontakt- eller ansvarig person.

Det hela är mycket utförligt. På t.ex skivbolag står det oftast vilken typ av musik de specialiserar sig på eller vilka deras största artister är samt vilken distributör de använder. Hos distributionsbolagen står det vilka bolag de distribuerar och hos bokningsbolagen vilka artister de jobbar med, ja listan kan göras lång

Den svenska sektionen har sammanställts av Eskilstuna killarna Hasse Lindell och Mats Olsson. De har redan börjat jobba på nästa års upplaga.

- Vi vill givetvis att boken ska bli mer känd i Sverige, och vi vill ha in mer adresser till nästa års upplaga som kommer till våren -93. Alla adresser mottages tacksamt, bara de har att göra med musik.

Vill ni vara med så skicka adressen till Euro Pop Book -92 c/o Olsson - Lindell, Box 558, 631 07 Eskilstuna eller ring 016 - 14 58 59, 42 46 30, 12 53 40 för mer information. Det går också bra att faxa på 016 - 13 46 11.

Euro Pop -92 kostar 340:- + porto och eventuella postförskottsavgift och kan beställas från adressen ovan eller från Hans Richter Läromedel AB, Box 148, 647 00 Mariestad Tel. 0519 - 500 35 Fax. 0159 - 501 44.

Tilläggas bör att inget av registren är komplett, vilket vore en omöjlighet, samt att en del adresser är inaktuella, men det är ofrånkomligt i en bransch som musikbranschen där saker och ting sker snabbt.

L.L.

Hasse Lindell och Mats Olsson har sammanställt den svenska avdelningen i Euro Pop Book -92

VAD GÖR DE NU ???

REEPERBAHN

Popinnovatörer

I början av 80-talet klev Reeperbahn fram som ett av Sveriges mest spännande och nytänkande rockband. Deras andra LP "Venuspassagen", som förresten skall återutges på CD, är en klassiker som fortfarande nämns med stor respekt.

Reeperbahn 1979 i samband med att de spelade in debut-LP:n. Fr.v. Danne Sundquist, Olle Ljungström, Eddie Sjöberg och Peter Korhonen

Basisten Dan Sundquist berättar hur det började:

- Jag, Eddie Sjöberg (gitar) och Olle Ljungström (sång o gitar), som gick i min tre år yngre brors klass, började 1977 att spela tillsammans litegrann. Det var väldigt, väldigt amatörmässigt. Jag hade börjat spela bas ett år innan och Olle spelade inte ens gitar utan han bara sjöng. Eddie var den ende av oss som hade spelat ett tag. I slutet av -77 blev vi rekommenderade en trummis från Blackeberg, som hette Peter Korhonen. I den vevan kom jag på namnet Reeperbahn, som vi tyckte var bra eftersom det varken var svenskt eller amerikanskt.

Eddie anser att det var här mycket av Reeperbahns styrka låg.

- Vi hade inte gjort så mycket innan men det stämde och allting föll på plats direkt. Vi var kompisar som började spela tillsammans, det var inte så att vi handplockade folk till ett band utan det växte fram. Det är väldigt roligt att jobba under såna förhållanden. Att det inte blir så allvarligt utan att man leker fram saker, och vet precis var man har varandra.

- Det är det jag har saknat sedan dess. Nu är allting så

skräddarsytt. Man plockar in en trummis och en gitarrist som skall spela på ett sätt som passar en viss låt. Det har ju sina fördelar men jag tycker att det är tråkigt att det här med bandkänslan försvinner. Det blir aldrig riktigt lika bra som ett band som har spelat tillsammans länge, och som har växt in och hittat sin roll.

- Vårt första riktiga jobb var för ett radioprogram som hette vågspel. Det var vi, Ebba Grön och Skabb som spelade i direktsändning sommaren -78, minns Peter.

Ett tag spelade Janne Andersson (Mona Sahlins bror), från Janne Andersson Pop, gitar med Reeperbahn. Det var under den tiden, hösten -78, som bandet spelade in sin första demotape.

- Vi spelade in den på OL-studion i Sollentuna för Sonets och Ola Håkansson's räkning. Ola var den första skivbolagsman vi hade kontakt med, berättar Danne.

SKIVKONTRAKT !

Nu blev det inget kontrakt med Sonet utan istället vilade bandet ett tag - över årsskiftet 78-79. Under den tiden skrev Danne och Olle en massa låtar tillsammans samtidigt som Olle

började att spela gitar. När de strålade samman igen, i början av -79, satsade de hårdare på att få ett skivkontrakt. Det blev Polygram som nappade.

- Då gick man, mer eller mindre personligen, runt till skivbolagen, vilket inte fungerar nu. Vi spelade in mycket demotaper i vår replokal, som vi hade på Birger Jarlsgatan. Danne gillade sånt och han hade en tvåkanals bandspelare som vi höll på och lekte med, berättar Peter.

- Stefan Schröder på Polygram hjälpte oss och han var mycket omtyckt av bandet. Han bekostade en demoinspelning i Park studio i Älvsjö. Den tog han med till sina chefer och de tyckte det var såpass intressant att vi fick spela in en platta hösten -79.

- Det var mitt livs lyckligaste dag när de ringde från skivbolaget, minns Danne.

Första LP:n, som kort och gott kallades "Reeperbahn", spelades in under ledning av Ulf Wahlberg.

Från att ha haft engelska texter så "övergick" de, i samband med den plattan, till att sjunga på svenska.

- Vi ville verkligen ha hela plattan på engelska men det

satte skivbolaget stopp för, suckar Peter.

FÖRBAND TILL RAINBOW

Ritchie Blackmore och hans Rainbow låg också på Polygram och vid årsskiftet 79-80 skulle de spela på Hovet i Stockholm och Scandinavium i Göteborg.

- Någon idiot på skivbolaget föreslog att vi skulle vara förband, och vi tyckte det var ett toppen tillfälle att visa upp sig. Men vi genomled de där spelningarna, berättar Danne som så här efteråt tycker att det var en helt idiotisk tillställning.

- I den vevan var den svenska poppressen väldigt stark. Jag minns att bland annat att Mats Olsson skrev väldigt mycket om den här konserten, att vi var förband och fullkomligt malpacerade. Överhuvudtaget så var skrivierna omkring det hela tiden pro-Reeperbahn och anti-Rainbow, så vi fick väldigt mycket credits för det, trots att vi var väldigt dåliga.

Under det kommande året samarbetade de med en man som hette Bengt Eklund, och då släppte bandet EP:n "Inget" och singlarna "Lycklig" och "Rätten Till Ditt Liv", som alla fick fina recensioner.

VENUSPASSAGEN

Sen blev det dags att spela in LP nummer två.

- Vi använde oss inte längre av Bengt men han hade ordnat så att vi skulle få spela in på någon av musikerörelsens studios, vilket var nästan omöjligt på den tiden. Han kände Dag Vag och Eldkvarn och därför valde vi Silence studion i Koppom. Vi åkte dit och spelade in "Venuspassagen" under juni-juli -81, berättar Danne och talar sen om att det var i den vevan Jan Kyhle kom med i bandet.

- En vecka innan vi skulle spela in plattan berättade Olle att han hade träffat en musikaliskt begåvad person som kunde spela alla blåsinstrument, klaviaturinstrument och som dessutom sjöng bra. Det var Jan Kyhle. Första gången jag träffade honom var när vi hämtade upp honom med bussen på väg till studion. Sanningen bakom hans multiinstrumentalist var att han tog valthornslektioner och att hans syster, som ägde en trumpet, tog trumpetlektioner. Han var en betydligt bättre sångare så han bidrog till att vi fick upp körerna och kunde göra någonting ordentligt av dem. Helt klart expanderade han soundet.

Eddie tycker att inspelningen av "Venuspassagen" tillhör höjdpunkterna under hans tid med Reeperbahn.

- Inspelningen blev väldigt intensiv eftersom vi åkte upp till Koppom och var där i närmare tre veckor. Fördelen med att jobba så är att man har allting till hands, och behöver inte ställa in sig på en viss tid utan kan jobba när det känns rätt så det var väldigt avslappnat. Jag tror inte att vi gjorde någonting första veckan mer än att akklimatisera oss. Sen satte vi det väldigt snabbt.

- Man kan väl säga att den skivan skiljde sig väldigt mycket från det vi hade gjort tidigare. Det var väl inte så genomtänkt utan växte liksom fram

när vi spelade in den. Allting stämde väldigt bra och föll på plats. Vi satte oss inte ner och bestämde oss för att göra någonting nytt utan det blev bara så helt enkelt.

- Då fick jag äntligen in 16 delar i bandet och de började förstå att man kunde göra sånt också, säger Peter och talar om var de hämtade sina musikaliska rötter.

- Vi spelade inte precis punk fast vi kom fram under punkvågen. Vi hade väl våra rötter i Stones, Creedence och i viss mån Led Zeppelin. Jag var inne ganska mycket på jazz och försökte prångla in det i bandet men det var inte så populärt. Många tyckte att vi lät som ett av mina favoritband, amerikanska Television.

Danne berättar också att de på den tiden motsatte sig att ha producent. De tyckte att det

Henriksson skulle "producera" mixen.

LYCKAT DRAG SOM INNEBAR GENOMBROTET

- Allt i hop blev väldigt lyckat. Vi hade ju gjort någonting som var ganska originellt. Sen la de lite lyster på toppen, så mycket lyster man kunde fixa på den tiden. Jag kommer ihåg när vi satt på den lilla gräsplätten ute vid Europafilmsstudio (där skivan mixades) och lyssnade på mixen. Då kände jag att det här var någonting annorlunda och att det nog skulle komma att låta höra av sig.

Det smällde också mycket riktigt till ordentligt. Plattan fick fantastiska recensioner i de flesta tidningar, och i stort sett sålde "Venuspassagen" 10.000 ex över natten. Efter det att Reeperbahn hade medverkat i

fick, säger Danne som slutade i bandet under våren -82.

- Jag tyckte att det var svårt att leva upp till alla hyllningar vi hade fått. När vi närmade oss årsskiftet 81-82 försökte jag skriva nya låtar men fick dålig respons från Olle. Han tyckte det var lugnt och njöt av att vara popstjärna. Jag tyckte inte att de andra förstod att vi hade ett ansvar och att saker och ting blir svårare när det börjar hända saker. Jag vantrivdes och sa tack och adjö framåt våren -82.

Efter det att Danne slutade så släppte han hösten -82 solo-singeln "Förlorad" hos Silence. Sen startade han bandet Prins Valiant där bl.a Peter Korhonen och Jan Kyhle skulle komma att ingå. Dan Sundquist & Prins Valiant släppte två LP:n, "Vaddå, jag dyster?" (83) och "Mucho Macho" (84), på Stranded innan de upplöstes 1985.

Idag är Danne en av Sveriges mest aktade producenter.

- Jag började redan -80 att hjälpa kompisar runt om i olika punkband. Genom åren har jag nog gjort minst 25 plattor, säger han.

När vi pratar vid har han precis producerat Annelie Rydés nya platta och håller på att testa lite nya grejer med Wilmer X.

Ny basist efter Danne blev Peter Ivarss (Ivarsson) med ett förflutet i TT Reuter.

FILMEN "G"

På hösten samma år medverkade de, under namnet Nürnberg 47, i Staffan Hildebrands film G.

- Det gjorde vi bara för pengarnas skull, och ingenting annat, säger Peter som trots allt tycker att det var

en rolig händelse även om han inte tycker filmen är lika rolig.

- Det var också en grej som var väldigt rolig att göra, menar Eddie. Även om det då var många som tog lite allvarligt på den rollen vi gjorde och som drog paralleller mellan den och det vi gjorde i vanliga fall. Tyvärr är det bara att konstatera att själva filmen är usel.

Reeperbahn under Venuspassagens "glada" dagar. Fr.v. Peter Korhonen, Eddie Sjöberg, Olle Ljungström, Dan Sundquist (stående) och Jan Kyhle.

räckte med att ha en bra tekniker - i detta fall Olle Larsson, som hade spelat trummor med dem innan Peter kom med. När "Venuspassagen" var inspelad och klar föreslog artist- och repertoar mannen på Polygram att en viss Anders "Henkan"

Måndagsbörsen så sålde den ytterligare 15.000.

- Vad som grämer mig litegrann är att de precis hade lagt ner traditionen att göra silverplattor (gränsen för det var 25.000). Men vi var mer än nöjda med alla hyllningar vi

REEPERBAHN

PEEP-SHOW

När det blev dags att spela in nästa skiva hade Reeperbahn bytt skivbolag till Stranded Rekords. "Peep-Show" släpptes i början av -83.

- Det är den platta som jag tycker bäst om, säger Peter. Då var det Olle som skrev materialet och jag gillade hans låtar bäst. Tycker att Danne hade en lite poppigare stil medan Olle i mitt tycke var lite råare.

- Den är lite luftigare och inte lika drivig som "Venuspassagen". Det är en lite annan ljudbild på den men det hörs att det är Reeperbahn, tycker Eddie. Vi var i London och mixade "Peep-Show" i AIR-studion. Det var en upplevelse.

I juni -83 slutade Peter, och även Jan Kyhle, i bandet.

- Jag slutade för att det fanns alkohol och drogproblem i bandet. Fick nog och orkade inte vara kvar utan ville bara därifrån, förklarar Peter.

Efter det att han slutade så började han alltså att spela med Dan Sundquist igen - i Prins Valiant. Annars höll han under några års tid mer eller mindre på som frilansmusiker, och åkte bl.a -83 på turné med Magnus Uggle. Mellan -85 och -88 spelade han och Prins Valiant / Janne Andersson Pop basisten Mats Ronnerstam med Di Leva, och det hann bli några plattor och turnéer. Sommaren -85 var han också ute en sväng med Cia Berg, Orup och deras There Is No Orchestra (eller Thereisnoorchestra). Efter det hade Peter och Orup en egen konstellation som hette Never Mind The Orchestra (eller Nevermindtheorchestra). Peter har även åkt med Suzzies Orkester, och nu senast var han ute en sväng med Pontus & Amerika-

narna. I dag jobbar han på Nobelföretaget Nordsjö ute i Bromma, där han bor. Han har inte helt lagt trumpinnarna på hyllan utan spelar i ett jazzband som håller på på hobbynivå.

Strax efter det att även Peter Ivarss hade slutat i Reeperbahn så tog han mycket tragiskt livet av sig.

När bandets fjärde och sista LP, "Intriger", spelades in hade tre helt nya medlemmar plockats in. Det var Fred Asp på trummor, Latte Kronlund - bas och Fredrik Holmquist - keyboards.

SLUTET

Slutet kom 1984 och Eddie berättar att det inte var något de bestämde utan att det bara blev så.

- Vi gjorde en sommarturné - 84 som blev den sista. Vår dåvarande basist, Latte Kronlund, flyttade till London och började med film. Han gick på en filmskola där. Jag tror inte ens att vi diskuterade att hitta någon ersättare för honom utan det bara rann ut i sanden. Vi satte oss i alla fall aldrig ner och bestämde oss för att sluta så man kan säga att vi egentligen inte har slutat utan har tagit ett extremt långt uppehåll.

- Jag fick barn -83 och det var lite av anledningen till att jag inte var så sugen på att fortsätta så det passade rätt bra att lägga av i den vevan. Jag var absolut inte den som förespråkade att vi skulle ordna ännu en basist utan det kändes naturligt att trappa ner. Sen har jag faktiskt aldrig gillat att kajka runt på vägarna i en turnébuss. Visst, det är kul på sitt sätt men väldigt slitigt och i längden blir man väldigt trött. Jag har alltid gillat att spela, det gör jag fortfarande, och det kommer jag

alltid att göra. Just den timmen på scen var det som lyfte allt och gjorde så att man stod ut med allt "elände" runtomkring.

Eddie har, till och ifrån, jobbat med ekonomi och data på budbilsföretaget Posten Express AB i Stockholm sedan Reeperbahn slutade -84. Eddie håller även idag på att spela lite fast liksom Peter på hobbyplanet. Det enda han har medverkat på i skivväg, sedan Reeperbahn tiden, är Jakob Hellman och Fred Asps plattor. Danne Sundquist producerade Hellmans skiva och det var genom honom han fick det jobbet som också innebar två turnéer samt Cirkus Broadway.

OLLE GÖR COMEBACK !

När det gäller Olle, som var väldigt upptagen när jag ringde honom, så släppte han på skoj en LP tillsammans med Heinz Liljedahl, under namnet Heinz & Young, efter det att Reeperbahn hade slutat. Förutom det har han hoppat in lite här och där med olika vänner och bekanta, bl.a har han sjungit med Webstrarna och spelat gitarr med Bebop och Zoo. Efter Reeperbahn har han annars inte ägnat sig så mycket åt musik utan han har pluggat och jobbat med reklam. När den amerikanska reklambyrån han arbetade för nyligen gick i konkurs så blev han arbetslös. Då bestämde han sig för att börja spela igen och tog återigen kontakt med Heinz Liljedahl, och de började att spela in lite nya låtar.

Olle avslöjar att de kommer att göra livedebut på årets Hultsfredsfestival.

- Håkan Waxegård ringde upp och frågade om jag hade lust att vara med på en samlingsplatta

som de skall ge ut, och då frågade jag samtidigt om vi inte kunde få debutera på festivalen. Det tyckte han lät okej.

Förutom Olle och Heinz består bandet av f.d Madhouse basisten Björn Gideonsson samt studioproffset Sven Lindvall bakom trummorna. Olle räknar med att det här kommer att bli någonting som han skall satsa på.

ÅTERFÖRENADES 86

På tal om Hultsfredsfestivalen så var de den största orsaken till att Reeperbahn återbildades, för två spelningar, i början av -86.

- Vi har alltid gillat Håkan Waxegård och pojkarna där nere, det är mycket trevliga herrar som alltid har ordnat allting perfekt. Återföreningen var ett tack till dem. Vi spelade där nere i parken våren -83, precis innan jag slutade, och det hade varit en jätterolig kväll. Då frågade de oss "kan ni inte också komma ner till klubben och spela?". Vi kom dit vid 02.00 tiden och spelade till det ljusnade. Det är en legendarisk spelning, konstaterar Peter som tycker att återföreningsspelningen på festivalen var Reeperbahns absoluta höjdpunkt.

- Det var fullt publikställt och allting klaffade så jag trivdes verkligen den kvällen.

- Vi samlade ihop oss ett par dagar innan och repade intensivt, väckte upp de egna låtarna och det var roligt. Det var ungefär två år efter det att vi hade slutat så för mig satt låtarna, minns Eddie.

Peter:

- Alla låtar satt i ryggmärgen. Vi körde tre låtar sen skattade vi i tio minuter för att det fortfarande satt där.

Både Eddie och Peter berättar att de även efter den återföreningen har spelat tillsammans ett par gånger. Dels när skivaffären Pet Sounds i Stockholm fyllde tio år, och senast i höstas när Dannes bror Pelle fyllde 30. Eddie tror trots det inte att det blir någon mer återförening.

- Vi trivs bra ihop och det är säkert så att vi kommer att spela tillsammans igen, men inte under namnet Reeperbahn.

Alla gamla Reeperbahn fans får alltså nöja sig med att se fram emot att "Venuspassagen" släpps på CD någongång i höst.

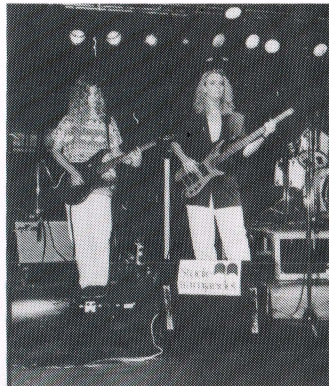
Yngst var hårdrockarna i varberg-ska Carpé Diem (f.d The Queens).

Helgens inlevelse kom från Mikael Karlsson i Falkenbergsbandet Love And The Singmachine.

Yokel Lips från Falköping spelade kofösarrock med bravur.

Dreams från Grästorp var det enda tjejbandet på Rock Till 1000.

Trots att publiken svek, värdet var måhända för fint och värmen för tryckande, så blev årets Rock Till 1000-festival, som gick av stapeln på Skara Sommarland den 23:e och 24:e maj, en arrangörmässig framgång. Ansvarige Calle Kindbom hade slitit hårt för att allt på festivalen skulle fungera så smärtfritt som möjligt. All heder åt honom då förseningarna var minimala.

De 46 band, med en geografisk spridning från Kalix i norr till Lund i söder, som spelade under de två dagarna såg till att de flesta musikstilarna var representerade. Det var allt ifrån hip hop och folkrock till den tyngsta metallen. Några band var mer rutinerade än andra men entusiasmen gick det inte att ta fel på.

Alltihop startade redan klockan 12.00 på lördagen och sen

ROCK till 1000

Skara Sommarland 23-24 maj 1992

gick det för fullt, med ett kort break för nattsömn, fram till 17.00 på söndagen.

På söndagseftermiddagen lottades ett extrapris ut bland alla deltagande band. Det blev nyinsatta Nooners som kammade hem vinsten - en dag i Mariannestudion.

Att under två dagar hinna med att se alla 46 band var en omöjlig uppgift. Jag hann i alla fall med drygt ett 30-tal av dem och kan intyga att de genomgående höll mycket hög klass. Ser redan fram emot -94 och nästa Rock Till Tusen.

Tyvärr kan vi av platsutrymme bara bjuda på ett axplock av vad som bjöds. Håll till godo.

Är det någon som är intresserad av foton från festivalen så ring mig på telefon 0531 - 250 01.

Text och foton: Kjell Blomstrand

Bästa sångerska var Blues Dynasys Jenny Ohlsson

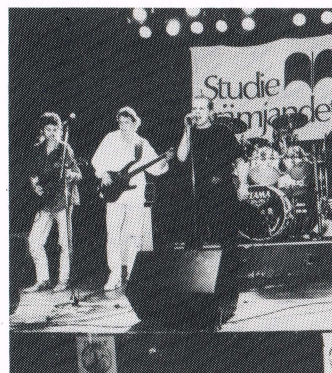
Trollhättebandet Miss Willis Flower Child (f.d Twilight Zone) fick igång publiken ordentligt på lördakvällen

Tellus-y - Ängelholms svar på The Sinners

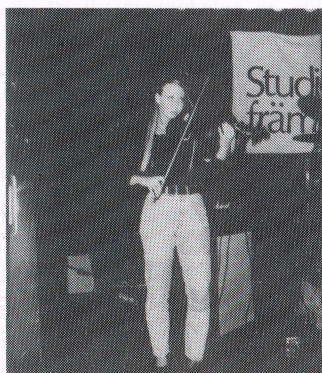
Tyngst var Östhammarbandet Stronghold

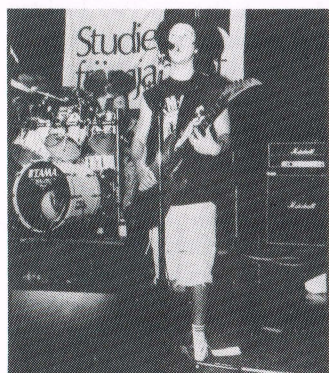
Längst norrifrån kom Kalixbandet Why som hade 17 timmars resväg

Medan Crize från Lund kom längst söderifrån

Sist på lördakvällen spelade Linköpingsbandet Böl fartfylld folkrock

Mögel - bra punk från Borås

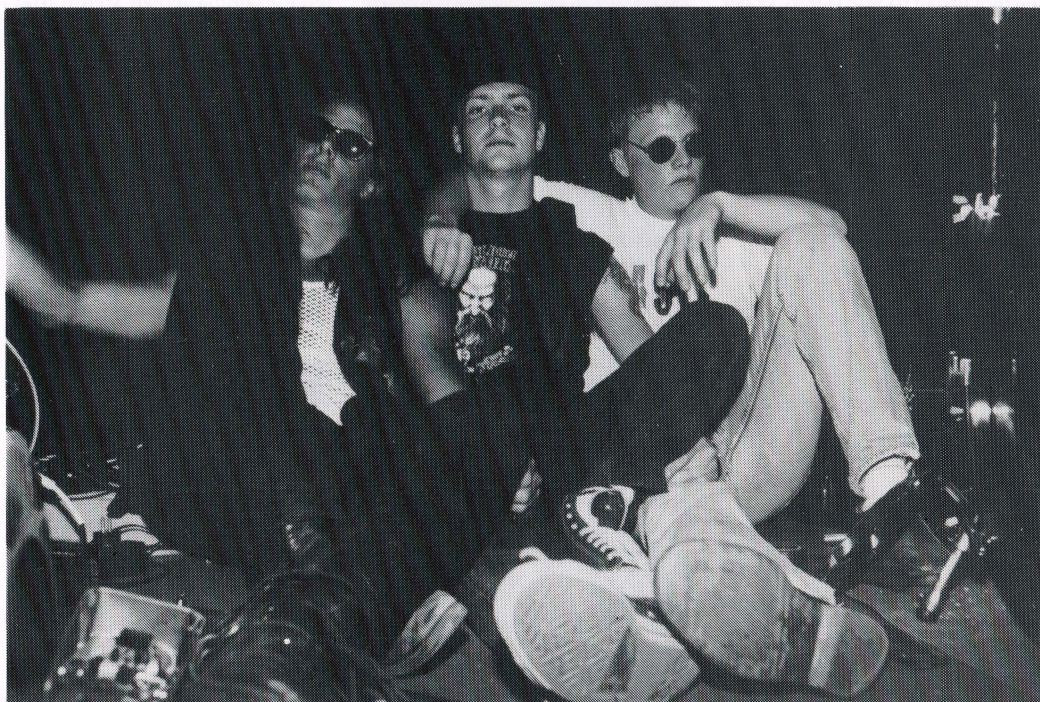
Mosez bildades någongång 1988 när de fyra killarna Tomas Marklund - bas o sång (ex-Gastuba), Jonas Wigstad - gitarr o sång, Mattias Nilsson - gitarr och Ubbe Robertsson - trummor strålade samman. I dag är de bara en trio då de inte har lyckats att hitta någon ersättare för Mattias som omkom för ett drygt år sedan.

- Han och jag hoppade från bron vid Essingeleden. Antingen drucknade han eller så slog han ihjäl sig.... Med facit i hand var det dumt gjort men det var någonting som vi faktiskt hade velat göra väldigt länge, berättar Jonas.

MOSEZ

Känner inga gränser

Stockholmsbandet Mosez tillhör inte kategorin band som bara sitter med armarna i kors och väntar på att någon fet, cigarrökande skivbolagsmogul, som inte existerar, skall komma och erbjuda dem ett guldkantat skivkontrakt. Nej, Mosez tar saker och ting i egna händer, åtminstone gjorde de det för några månader sedan när de gav ut den egenhändig finansierade CD:n "No Soul".

Efter den händelsen var det nära att bandet slutade, men ...

- Vi fick ett erbjudande om att åka till Estland och spela på en festival med bara svenska band, förklarar han. Området vi spelade på var säkert lika stort som Central Park. Tyvärr kom det hela lite olägligt eftersom vi spelade samtidigt med ett estländskt galaprojekt. Vad jag förstod så stod inte svenska band så högt i kurs i Estland. Det p.g.a att de flesta svenska band som åker iväg dit spelar rätt smörigt. Men det var i alla fall en rolig upplevelse att få spela i öst.

EGEN CD

När de kom hem från Estland fick de det ena erbjudandet efter det andra om spelningar så det

började rulla på ordentligt. Samtidigt bestämde de sig för att spela in en skiva. Resultatet blev "No Soul".

- Vi tänkte göra den som ett bokslut över vad vi hade varit med om. Det blev så bra att vi fortsatte, säger Jonas som är glad för att det hela tiden har funnits människor i deras närhet som har peppat dem att fortsätta.

CD:n innehåller 14 låtar, varav fyra är hämtade från den demo de spelade in sommaren -90. Resten av materialet spelades in under hösten -91 samt under den efterföljande vintern.

Ännu så länge har de ingen ordentlig distribution på skivan utan de säljer den vid spelningar och i väl utvalda skivaffärer. Jonas hoppas att något

skivbolag skall nappa och ge ut plattan då det redan finns en färdig master.

- I och för sig så finns det väl alltid putsningar man vill göra men Motörhead kan ju inte heller vara nöjda med allt de har gjort.

BILDLIK ROCK

När det gäller bandets musik så tycker jag personligen att det är hård rock som låter lite som en mix av Sator, Nirvana och Motörhead. De senare visar sig vara det band som har influerat Jonas mest medan t.ex Sex Pistols och Pogues ligger högt i kurs hos Tomas. Det är Jonas som skriver all musik (medan Tomas står för texterna) och innan han tänker till ordentligt så säger han skämtsamt att de

låter som en atombomb.

- Tycker att det är lite film över den. Man kan säga att det är lite "Blue Velvet", som förresten är en bra film, stämning över musiken. Vi försöker att göra en bild av musiken samtidigt som det skall vara hårt. Vi skriver inte utifrån några givna ramar och känner oss inte bundna till några gränser utan vi bara skriver musik. Oftast blir det i samma tappning så man kan väl säga att vi har hittat den genre vi trivs med att spela. Det har kanske blivit lite rakare på senare tid.

Över sommaren ligger bandet lågt men till hösten tänker de börja jobba hårt igen för de har gett sig den på att det skall bli någonting av Mosez.

- Alla är beredda att satsa till 100% på bandet, för ingen av oss vill jobbat mellan 09.00 - 17.00 under resten av livet, menar Jonas.

Förutom att jaga ett skivbolag, som är intresserat av att släppa plattan, så tänker bandet att satsa hårt på att fixa spelningar. Jonas ser ganska hoppfullt på framtiden och han lovar att ingen kommer att behöva bli besviken.

- Vi fortsätter att spela lika högt som vanligt.

Är ni intresserade av att hjälpa bandet eller av att köpa plattan så kan ni kontakta: Jonas Wigstad, Schlytersv. 65, 2 tr., 126 49 Hägersten Tel. 08 - 744 50 76

L.L.

BAND BOKAREN

1992 års Katalog

Promota dig själv och ditt band, boka turnéer, intervjuer och all PR för ditt band.

Ett måste för ett satsande POP/Rock-band.

Över 1000 adresser till ...

★ Discotek och Klubbar

★ Folkparker

★ Musikföreningar

★ Radio- och TV-stationer

★ Dagstidningar

★ Utländska och svenska skivbolag, musikförlag, kompositörer och artistförmiddlingar.

NU ENDAST 225:- + postförskott

Ring:

Mummys Music Production för katalog.

Ordertelefon 042-14 33 98

eller

225:- på PG. 629 23 25-5

Vi som vill opp !!

För att ni skall få vara med i VI SOM VILL OPP! vill vi att ni skickar med lite information, foto (helst svartvitt), kontaktadress och ett smakprov på er musik - av studio- eller portakvalité. Fattas något av det uppräknade så kan ni inte vara säkra på att komma med. Deadline för nästa nummer är 1:a oktober. Adressen är som vanligt Backstage, Box 84, 660 10 Dals Långed.

SWITCHBLADE

Malmöbandet Switchblade har funnits sen -88 och beskriver sig som hårdrockare. Melodiös hårdrock är en bättre beskrivning, tycker jag. Fem låtar finns på demon som de kallar "Breaking Up!" och av dem tycker jag "Beyond the Darkness" är bäst, en klassisk hårdrocksinstrumental. Sängen är väl inte helt lyckad men Switchblade söker ny sångare / sångerska som är beredd att satsa 100% på musiken.

Bandets medlemmar heter Jay Sharon (sång o gitarr), Mikki Whyte (trummor o kör) och Jake Roxx (bas o kör). "Breaking Up!" kostar 20:- + porto och kan beställas från adressen nedan.

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 2
Proffsigghet: 3
Ljudkvalité: 3

Johan Karlsson
Ystadsvägen 36, 4 vån
214 45 Malmö

Maria Jacobsson

FALL FROM GRACE

Fall From Grace är ett tremanna-band från Falkenberg, som endast hade spelat ihop i fyra månader när de spelade in sin första demon "Beyond". Killarna, som är Dan O. Persson (sång o gitarr), Martin Qvist (bas o sång) och Thomas Hedlund (trummor), bjuder på en sansad blandning av death och thrash. Helt tajt är det inte men de har en del ganska intressanta idéer, och låtarna är helt okej. Däremot är

ljudet katastrof, och det drar ner helhetsintrycket ordentligt. Hälften av frekvenserna, och då snackar vi inte om de intill varandra, ger knappt utslag på min stereo, så det måste vara något mycket skumt med inspelningen.

Fall From Grace är unga killar som om de jobbar på att förädla och ta vara på det som är bra kannä en bit på väg. Fast då krävs det betydligt bättre ljud. Demon kostar 25:- + porto.

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 3
Låtmaterial: 3
Proffsigghet: 2
Ljudkvalité: 1

Thomas Hedlund
Solrosv. 5
311 33 Falkenberg
Tel. 0346 - 162 75

L.L.

LANTMÄNNEN

Med ruskig energi forsar Lantmännen fram med en ny demo. Svenska texter som handlar om alltifrån fotboll till våregn.

Lantmännen är tajta och arrar snyggt med blås. De kallar sin musik för "soulmetall" och jag hittar ingen bättre definition. Kan-ske är två låtar lite för skralt med info för att ge någon djupare insyn, men beatet finns där och inlevelsen. Jag hoppas få höra mer från Lantmännen. Lovar gott!

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 3
Proffsigghet: 3
Ljudkvalité: 3

Lantmännen c/o Oltersdorf
Tunlandsv. 71
161 44 Bromma
Tel. 08 - 80 38 69

Jocke

EUCHARIST

Man får inte särskilt höga förväntningar när man hör talas om ett death metal-band som består av fyra killar i 17-års-åldern. Döm om min förvåning när jag såg Eucharist live första gången, och det visade sig att de spelar en kompetent, teknisk och omväxlande death metal med finesse. Visst har de fortfarande ett och annat att lära, men Eucharist har vad som behövs för att bli något utöver det vanliga.

En trälätarsdemo har de också spelat in, och här visar Markus Johnson (sång o gitarr), Thomas Einarsson (gitarr), Tobias Gustafsson (bas) och Daniel Erlandsson (trummor) att deras musik även fungerar på tape.

Originalitet / Idéer: 4
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 4
Proffsigghet: 3
Ljudkvalité: 3

Daniel Erlandsson
Bräckestigen 2D
430 20 Veddige

Edward Janson

LIVSKRISKOMMITÉN

Med en blandning av Thåström och Evert Ljusberg tar Livskriskommitén med oss på sin resa. De spelar låtar om EG och andra betänkbara ämnen, och har fått (be-

synnerligt nog tycker de själva) bra kritik från den krogpublik de uppträtt inför. Och varför inte?

Udda så det förslår och med eftertänksamma teman som träffar oss alla. Fager och Co är rutinerade och gör sin grej!

Har man bara självförtroende så lyckas man. Kör hårt!!!

Originalitet / Idéer: 4
Energi / Inlevelse: 3
Låtmaterial: 3
Proffsigghet: 2
Ljudkvalité: 2

Tel. 08 - 30 26 07

Jocke

VIRGIN SIN

Virgin Sin är ett hårdrockband från Malmö som bildades, av sångaren Steve Van Rose, redan 1982. Övriga medlemmar är Andy Rydell (gitarr), Jay Sharon (bas) och Ritchie Roxx (trummor).

I brevet som följde med deras fyra låtars "Suck for Salvation"-demo står ungefär följande att läsa: "Musikstilen som finns på demon är s.a.s en test på en ny stil (sleaze) för bandet, som i vanliga fall lirar Power Metal". "Idag spelar vi Power Metal igen då den andra stilen inte gav något resultat". Efter att ha läst något sådant ställer jag mig frågande till ärligheten i det de håller på med.

Tycker att Virgin Sin, på tapen, ligger lite åt Nasty Idols hållet rent musikaliskt. Det är tuffare än sleaze med en hel del tungt gitarrspel, som tyvärr de glättiga refrängerna tar udden ur.

Virgin Sin skall snart släppa en fyra låtars CD-singel på vilken det utlovas Power Metal. Det ser jag

Fall from grace

Virgin Sin

The Point

Internal Decay

Changes

Concrete Sleep

fram emot. Tills dess kan ni ju beställa "Suck for Salvation" för 30:-.

Originalitet / Idéer: 2
Energi / Inlevelse: 3
Låtmateriel: 2
Proffsighet: 3
Ljudkvalité: 3

J. Karlsson
Ystadsvägen 36, 4 vån
214 45 Malmö

L.L.

THE POINT

The Point är här igen, med en ny demo. På denna kassett tycker jag mig höra en viss skillnad från tidigare material. Det är snabbare, tuffare och med mer gnista. Och inte minst riktigt bra ljud för att vara inspelat på en åttakanals porta. Sakta men säkert går The Point åt rätt håll. Här visar de att de inte lägger något emellan utan kör på för fullt. Bra låtar, snygga arr med stämmor som förfinar och höjer helheten markant. Enda nackdelen tycker jag är det massiva reverbet som dränker mer än lyfter. Annars, helt okay !!! Mer sånt.

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmateriel: 3
Proffsighet: 3
Ljudkvalité: 3

Mikael Svennerbrandt
Tel. 040 - 96 50 56 (dag)
040 - 97 17 66 (kväll)

Jocke

NO.5 ORANGE

"Den femte apelsinen" måste väl det här bandnamnet betyda, och det var ju originellt. Originell är däremot inte musiken, som är riktigt typisk svensk hårdrock så som den låt andra hälften av 80-talet. Därmed inte sagt att No.5 Orange är dåliga. Det är bra driv i deras låtar, och jag kan tänka mig att det funkar bra live.

Classe Byström (sång), Morgan Zocek (gitarr), Stephan Molander (bas) och Tomas Hallberg (trummor) verkar vara ett ganska tajt gäng, och de klarar av det de ger sig på. Jag har svårt att tänka mig att det kan hända någonting för No.5 Orange, i så fall får de allt skaffa sig ett bättre och mer originellt låtmateriel.

Originalitet / Idéer: 1
Energi / Inlevelse: 3
Låtmateriel: 2
Proffsighet: 3
Ljudkvalité: 2

Stephan Molander
Tel. 0766 - 505 90

Edward Janson

INTERNAL DECAY

Från Märsta kommer Internal Decay som har spelat ihop i fem år - rena veteranerna. Musiken på den demo de har skickat till oss, och som inte är inspelad i Sunlight, är en blandning av death och doom metal spetsat med lite thrash. Lägg till det en lagom rosslig sångare.

Av tapens fyra låtar är det egentligen bara inledande "Blaspheme with Wrath" som stundtals är ordentligt ösig. Annars är det tungt och segt, vilket kan bli jobbigt i längden. Tillhör du dom som gillar när det är tungt så kan du beställa tapen från nedanstående adress.

Medlemmarna är Tobbe (trummor), Danne och Micke (gitarr), Kim (sång) och Kenny (bas).

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmateriel: 3
Proffsighet: 4
Ljudkvalité: 2

Kim Blomkvist
Stationsg. 21B
195 41 Märsta
Tel. 0760 - 169 91

L.L.

CHANGES

Från Lund kommer ett band vid namn Changes, som här presenterar sin demo med låtarna "Du säger Jag skall Gå", "You've Gotta Be Good", "Beeing With You" och "Feel Like A Stone". Changes blandar svenska och engelska texter på sin demo. De hämtar sina influenser från Deep Purple, Led Zeppelin och Ted Gärdestad (?). Tycker att de har riktigt bra tryck på musiken, men inspelningen låter väldigt förr.

Ett plus för sångerskan Maria Förander som visar sig på styva linan och smidigt kliver upp i falsett när det behövs. Snyggt. Som sagt är ljudet väldigt torrt, men det verkar finnas kunskande och idéer så varför misströsta ? Ös på för bövelen !

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 3
Låtmateriel: 3
Proffsighet: 3
Ljudkvalité: 2

Johan 046 - 11 25 17
Torbjörn 046 - 14 77 12

Jocke

MODEST ATTRACTION

Modest Attraction släpper nu sin andra demo på kort tid. Den förra bestod av en samling riktigt bra 70-tals hårdrockslåtar men den nya är faktiskt ett strå vassare. Bandets egen förklaring är att de nu låter mer live och tyngre överlag, och det är bara att hålla med.

Det enda jag har att invända mot är körsången i refrängerna som jag tycker mjukar upp det hela för mycket, personligen har jag lite svårt för den typen av bakgrundskörande, Annars är även denna demo mycket snyggt producerad. Bandet har en ny gitarrist sen sist, Stephan Mohlin, men i övrigt är det samma gäng, det vill säga Christian Liljegren (sång), Simeon Liljegren (bas o sång) samt Mick Nordström (trummor).

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmateriel: 5
Proffsighet: 5
Ljudkvalité: 5

Christian Liljegren
Lundgatan 223
566 33 Håbo

Maria Jacobsson

CONCRETE SLEEP

När det gamla thrashbandet Formicide splittrades för ett år sedan gick tre av medlemmarna vidare och bildade Concrete Sleep. Som så många andra thrashare som har varit med några år gör nu Concrete Sleep sitt bästa för att vara "annorlunda". Det innebär oftast att banden gör mer avancerade låtar med mycket taktbyten och udda harmonier. Concrete Sleep lyckas ganska bra tycker jag, för de tre låtarna på demon är relativt starka.

Patrik Nilsson (gitarr), Daniel Berglund (gitarr), Andreas Wahl (bas o sång) och Patrick Michelson (trummor) verkar ha kontroll på vad de gör, så det kanske kan bli någonting av det här bandet.

Demon finns att köpa för 30:- på nedanstående adress.

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmateriel: 4
Proffsighet: 3
Ljudkvalité: 3

Edward Janson

HALLONBOMB

Hallonbomb tillhör de band som man inte kan ta på riktigt allvar, och frågan är om de vill bli tagna på allvar. Får intryck av att allt de gör görs med glimten i ögat, dessutom hoppas jag verkligen det. Så här långt har de förutom den nya fyralåtars demon "The Big Demo in the Sky" hunnit med att släppa en självtitulerad LP (-89) och EP:n "Månda Igen" (-91).

Tycker att den nya tapen känns splittrad, det finns ingen helhet. Det låter nästan som om de har gått in i studio och spelat in det som har dykt upp i skallen. Allt är väldigt sparsmakat, även om de har fått med munspel, dragspel och klaviatur, och soundet är tunnare än vårisarna. Var är tyngden ?

Den låt som höjer sig över mängden är den lite Roffe Wikström-inspirerade "Vassare än Vals". Det är en seg bluesig sak som känns mer seriös.

Originalitet / Idéer: 2
Energi / Inlevelse: 2
Låtmateriel: 2
Proffsighet: 2
Ljudkvalité: 3

Bombolaget c/o Nilsson
Kyrkbyvägen 9, 1 tr
820 40 Järvsö

L.L.

SEVEN SIGNS

Kristen melodiös hårdrock från Nässjö. Seven signs består av Tomas Claesson (sång), Stefan Ekstedt och Robert Carlsson (gitarr), Fredrik Wattwil (bas o sång), Jan Samefors (keyboards o sång) samt Oskar Johnsson (trummor).

Seven signs låter bra, men lite profilösa. Sången är bra, ljudet bra, låtarna OK men det lyfter tyvärr aldrig riktigt. Killarna är suveräna musiker men det är liksom något som fattas. "Ain't Got Nothing" och "Feels Like Love" inleder demon, det är två mid-tempo pomplåtar i Toto-anda. "Forever In Love" är en snygg

ballad, dock inte direkt originell. Tapen avslutas med "Turn It On" en mid-up tempo låt. För att vara ett band med två gitarrer och keyboard låter det väldigt tunt. Dock ett plus för stämsången som sitter som smäck. Leadsången låter lite tunn och "svensk".

Gillar ni västkust och pomp så kolla in Seven Signs, kan nog bli nåt.

Originalitet / Idéer: 2
Energi / Inlevelse: 3
Låtmaterial: 3
Proffsigghet: 3
Ljudkvalité: 4

Robert Carlsson
Skieryd
571 95 Nässjö

Janne Stark

PLANET CARAVAN

Inte sedan jag hörde Whipped Cream senast har jag hört någon sådan flummig svensk musik. Whipped Cream är förresten en bra jämförelse med Planet Caravan. Banden har ungefär samma sound och i viss mån är även låtarna lika. Ändå är det fel att med en gång avfärda Planet Caravan som kopior, för de har en del att komma med.

Ibland blir det hela för inävt, men oftast är låtarna ganska bra och starka. Om man nu är sådan att man gillar flummig utsvävande musik är de här grabbarna något att hålla ögonen öppna för. Mer information finns på nedanstående adress.

Originalitet / Idéer: 4
Energi / Inlevelse: 2
Låtmaterial: 3
Proffsigghet: 3
Ljudkvalité: 2

Magnus Andersson
Dalströmögatan 8
414 65 Göteborg

Edward Jansson

BAD INJECTION

Det är skönt med folk som kan erkänna sina misstag. I förra numret sågade jag skånebandet Bad Injections låt "Dirty Sally" för att den hade snott riffet från Beastie Boys "Fight for your right to Party". I det brev som följde deras nya fem låtars demo "Pushes into Shove" erkände gitarristen Paul

Edman att det fanns stora likheter mellan låtarna, även om han inte hade hört "Fight ..." när han skrev "Dirty Sally".

Den nya tapen är betydligt trevligare och mer genomarbetad än föregångaren. Det är bättre låtar och bättre ljud. Bad Injection spelar en blandning av stökig rock'n roll och hårdrock. Lägg till det sångaren Stirre Perssons kraxiga sång. Övriga medlemmar är förresten Rickard Allerqrantz (gitarr), Mange Pettersson (bas) och Jocke Pettersson (trummor). Stirre får mig stundtals att tänka på en gnälligare version av Jonas Almquist (i Lådemunnan). Fast på balladerna "End of the Line #1" och "End of the Line #2" sjunger han mer normalt, och dessutom riktigt bra. Annars vill jag ge ett extra plus till den svängiga och fartfyllda "Pushes into Shove". Deras nakna sound är mer rock'n roll än hårdrock, och det skiljer ut dem från mängden.

Originalitet / Idéer: 2
Energi / Inlevelse: 3
Låtmaterial: 3
Proffsigghet: 3
Ljudkvalité: 3

Paul Edman
Eklundagatan 11F
262 52 Ängelholm
Tel 0431 - 161 51

L.L.

COSMIC PEACEFROGS

Från Älta kommer Cosmic Peacefrogs, som enligt releasebladet är här för att rädda oss från den svåra musikaliska utarmningen vi får oss serverade genom etern. Och på ett sätt kan jag förstå dem. C.P.'s musik är inte på något sätt lik den kommersiella "dynga" P3 vill få oss att lyssna på.

Domedagstonerna avlöser varandra på deras demo men för den skull vill jag inte kalla dom för depprockare. I botten finns nog trots allt hoppet om ett rikare liv, både musikaliskt och socialt. Cosmic Peacefrogs har gjort en rad spelningar både i Sverige och utomlands, så antagligen verkar arrangörerna tillfreds. Låtarna på demon heter "New Song", "Sweet Pain II" och "Swedish Psycho". Personligen fastnade jag för "Sweet Pain II" som gav mig det mesta lyssnandet.

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 2+
Låtmaterial: 3
Proffsigghet: 3
Ljudkvalité: 2

Cosmic Peacefrogs
Högmorav. 21A
138 00 Älta
Tel. 08 - 773 40 97

Jocke

DEPICT PATHOS

Käns namnet Valcyrie igen? Numera kallar de sig Depict Pathos istället, ett namn som de bättre tycker återspeglar deras nya stil.

Valcyrie bildades -88 och Depict Pathos består idag av Martin Sikström (bas o sång), Morgan Ruokolainen (gitarr), J.L. Specht (gitarr) och E. Salow (trummor). De beskriver sig som ett metalband men jag skulle hellre kalla deras musik melodisk metal istället. Bandet är duktigt och har mycket intressanta låtidéer men det skulle kunna bli ännu bättre med brutalare ljud. Sången är Ozzy-liknande men skulle kunna finslipas lite till.

Min favorit är "Dionysian Pneuma" och även "A Fall From The Sky" är bra, men slutar lite tvärt. "Elude The Decree Of Destiny" heter demon som totalt innehåller fyra låtar. Ett klart intressant band som vägar gå sina egna vägar. Demon kostar 30:- + porto.

Originalitet / Idéer: 4
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 5
Proffsigghet: 4
Ljudkvalité: 4

E. Salow
Värdshusvägen 3F
463 35 Lilla Edet

Maria Jacobsson

ANTIFILANTROPERNA

Vänersborgsbandet Antifilantroperna startade i februari -89 som ett hardcoreindustriband. Från det har deras musik utvecklats till vad den är idag - en obeskrivbar mix av allt möjligt, vilket deras nya sexlåtars demo "Travesti av begreppen" bevisar. Det hela är väldigt oförutsägbart, och helt okonventionellt, med tvåra kast och tempobyten. Ta en gnutta punklarm, en del rock, lite jazz och en stor dos Voi'vod

och/eller Treponem Pal, lägg till det ett skräpigt sound, och du hamnar någonstans i närheten av hur Antifilantroperna låter. Att det dessutom är svenska texter gör bara det hela ännu originellare.

Uppenbarligen har Alexander (gitarrer, effekter o mono och polysynthar), Mu (slagverk o percussion), Jan (bas, månbas, sång, ringmodulator o sångeffekter) och Ivan Kriszan Jr (synth, sampling o teknik) jobbat hårt med att få ihop låtarna, som de måste ha ganska svårt att reproducera live. Nämnas kan att förutom ett digitalt reverb och 8-kanals studion så har de enbart använt prylar från 60- och 70-talet vid inspelningen.

Är det bra? Det vete fan!

Originalitet / Idéer: 5
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: ?
Proffsigghet: 3
Ljudkvalité: 3

Tony Blomdahl
Kyrkog. 30
462 30 Vänersborg

L.L.

THREE MORE THAN JESUS

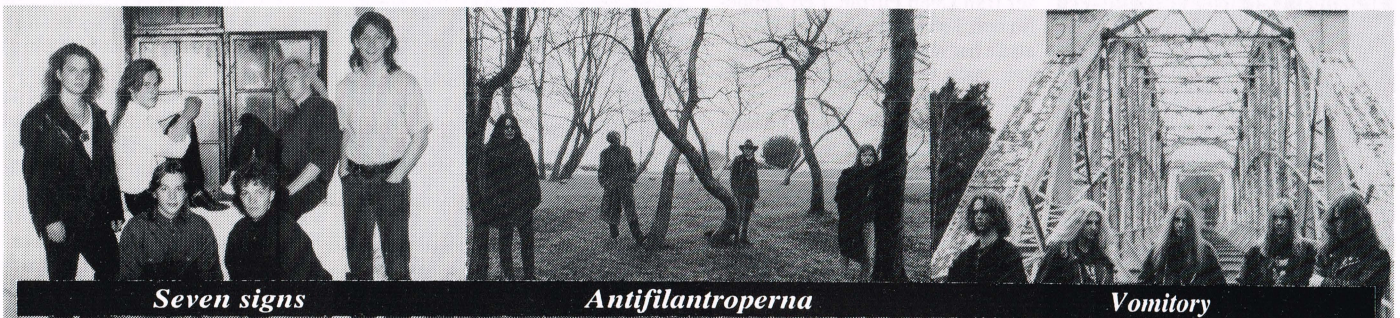
Hårdrock från Arvika är vad detta rör sig om. Även om det är en ganska enkel sådan är detta kul att lyssna till en stund. Bandet har funnits i tre år och bland annat spelat på Karlskoga-festivalen där även Alice Cooper och Pretty Maids var med.

Deras stil känns ganska svensk, och då är det framförallt sången jag tänker på. Magnus Fors (sång), Tomas Walter (gitarr), Jimmy Karlsson (bas) och Vesa Arokivi (trummor) vet vad de håller på med, och resultatet blir relativt bra. "My Girl" är tapens bästa låt, men alla fyra låtarna känns ganska förutsägbara.

Originalitet / Idéer: 2
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 3
Proffsigghet: 3
Ljudkvalité: 3

Magnus Fors
Tel. 0570 - 331 44

Edward Jansson

Seven signs

Antifilantroperna

Vomitory

Endless Dawn

Quil

Eleganza

VOMITORY

Mer dödsmetall. Denna gången från Forshaga / Karlstad bandet Vomitory som har hållit på sedan -89. Tobias Gustafsson (trummor), Ronnie Olsson (sång), Bengt Sund (bas) och de båda gitarristerna Ulf Dalegren och Urban Gustafsson har valt att inte spela in sin första demo i Sunlight. De vill undvika att, rent ljudmässigt, låta som alla andra svenska dödsmetallband.

Killarna kan verkligen spela och det är skjuts i det de gör, det känns äkta. Visst, det är inte speciellt tekniskt men det är bra tryck och mycket ös, utan att det går över gränsen. Den tillhörande avgrundssången finns också där. Gitarrerna, som är lite grötiga, kunde kanske ha legat lite längre fram i ljudbilden annars finns det inte så mycket att klaga på.

Bandet söker spelningar och kan kontaktas på nedanstående adress. Därifrån kan också demon beställas för 30:- + porto.

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 3
Proffsighet: 4
Ljudkvalité: 4

Urban Gustafsson
 Grossbolsgatan 2B
 667 00 Forshaga
 Tel. 054 - 726 57

L.L.

GALLIMAUFY

I två år har Gallimaufy existerat och i min hand håller jag bandets demo, som de har spelat in på en porta så kvalitén på ljudet är inte den bästa. Gallimaufy spelar tungt något släpig indiepop, med extra vikt på gitarrer och trumma i det speciella Creeps-stuket.

Låtarna de presenterar på demon är "Film Time", "The Beginning" och "Come Closer". Med lite bättre ljud på sina demotaper tror jag säkert att bandet kan få en hel del spelningar. Roligt med kvinnlig sångare, vilket ger en extra dimension åt utgåvan.

Originalitet / Idéer: 2
Energi / Inlevelse: 3
Låtmaterial: 3
Proffsighet: 2
Ljudkvalité: 2

Pia Carlsson
 Platåv. 24
 191 50 Sollentuna
 Tel. 08 - 35 72 98

Jocke

ENDLESS DAWN

Endless Dawn är ett doommetal-band bestående av Magnus Stenvinkel (bas), Erik Diurlin (sologitarr), Magnus Otternäs (sång o gitarr) samt Pelle Berglund (trummor). "Hymns from Below" heter deras demo med bara tre låtar, å andra sidan är det tre långa låtar.

Det är ingen tvekan om att det är doom det handlar om, det låter tungt och dystert, fina stämningar. Lite mer variation i låtarna skulle nog inte skada, nu känns det lite enformigt ibland.

Endless Dawn söker ny sångare, gärna åt Messiah-hållet. För mer info eller köp av demon, som kostar 25:-, skriv till nedanstående adress.

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 3
Låtmaterial: 3
Proffsighet: 3
Ljudkvalité: 3

Magnus Stenvinkel
 Mälarlunden 10
 645 33 Strängnäs

Maria Jacobsson

QUIL

Quils demo, som innehåller, skulle likaväl kunnat vara / bli en LP. Soundet är fett och tungt och får mig att tänka på nya Electric Boys. Stilen är däremot mer traditionell 70-tals influerad hårdrock, med feta riff och goa breaks.

Låtmaterialen är starkt och bra, t.o.m. jävligt bra. De tre första låtarna "Hound Dog Said The Medicine Man", "Silicone Sally" och "Legal Destruction" tog mig med storm - fan va bra! Fortsättningen var inte fy skam den heller. Det enda som är lite störande är att Magnus sång tenderar att låta lite ansträngd och enformig. Han har en bra röst men borde försöka veriera sig lite mer som han gör i låten "51". Arrangemangen är bra, speciellt körsången. Med rätt backning kan Quil gå långt!

Originalitet / Idéer: 4
Energi / Inlevelse: 5
Låtmaterial 4 1/2
Proffsighet: 5
Ljudkvalité: 5

Quil Production HB
 Storgatan 18
 383 00 Mönsterås

Janne Stark

ELEGANZA

Med svängig pop, av den lättare sorten, skall Eleganza göra sina stämmor hörda i den hårda popdjungeln. Och med de soulinspireerade låtarna "Won't Hurt Nobody", "I Will Be There", "Fairytale" och "Act Two" gör de ett allvarligt försök, och varför inte?

Det svänger på alldeles utomordentligt med väldigt snygga stämmor (körer) vilket lyfter den något "tunna" grunden (kan bero på ljudkvalitén). De har jobbat bra med arrangemangen vilket ska poängteras.

Eleganza kan vi nog räkna med att få höra flera gånger. Med detta material och den musikaliska uppfinningsrikedomen lär bandet få en hel del spelningar om jag inte misstar mig helt (det brukar jag inte göra). Kör på !!!

Originalitet / Idéer: 4
Energi / Inlevelse: 3
Låtmaterial: 3+
Proffsighet: 3
Ljudkvalité: 3

Jocke

HAWK

Hawk heter egentligen Per-Håkan Skånberg och är gitarrist. Hawk's demo är dock inte någon orgie i instrumental uppvisning utan traditionell hårdrock med Wild One's Per Sahlberg som inlånad sångare.

Första låten "Don't Leave Me Alone" tenderar att bli lite entonig och enformig och nertoningen på slutet låter brutalt abrupt. "We Came From Nowhere" fortsätter i samma tempo, även den låter enformig.

Per-Håkan - efter att ha hört din tidigare singel vet jag att du kan fan så mycket bättre. Det faktum att du har lagt alla instrument själv gör nog sitt till att det låter stelt. Skaffa dig ett rejält kompband och lägg in lite överraskningar, taktbyten och variationer så kan det nog bli något.

Originalitet / Idéer: 2
Energi / Inlevelse: 2
Låtmaterial: 2
Proffsighet: 4
Ljudkvalité: 3

Per-Håkan Skånberg
 Östanå Månstad
 510 90 Limmared

Janne Stark

OOF EXPAIN

Här kan man tala om spelglädje! Oof Expain gör en rivstart med sin första demo "Sly and Shaggy (Santiago caught a fish)". De spelar snabb och brutal thrash, både sång och låtmateriell låter lite åt Metallica. De har en intensitet som få och är tekniskt mycket duktiga. Demon är en stark debut, innehåller fyra låtar som alla håller hög klass.

Bandet är ganska ungt, bara ett år. Jag skulle verkligen vilja höra dem live någongång för det måste vara en upplevelse. Medlemmarna heter Kent Eriksson (gitarr), Karl Bylund (sång o akustisk gitarr), Börje (bas), Torbjörn Gjern (gitarr) och Jon Skäre (trummor). Demon kostar trettio kronor och rekommenderas starkt.

Originalitet / Idéer: 4
Energi / Inlevelse: 5
Låtmaterial: 5
Proffsighet: 5
Ljudkvalité: 4

Karl Bylund
 Skeppsalsvägen 20
 824 00 Hudiksvall

Maria Jacobsson

CAPRICORN

Detta är definitivt inte det första bandet som heter Capricorn, men det kanske inte spelar någon roll för ett sådant här band. Jag antar att de mest spelar för att de tycker att det är kul, och det är ju en bra inställning. Däremot är det inte kul att behöva lyssna på det de håller på med. De är inte mogna för några större sammanhang, så jag bryr mig inte om att göra någon mer ingående recension av tapen.

Hur som helst, vi får hoppas att Fredrik Stolpe (sång), Ante Sandström (gitarr), Jens Eriksson (bas) och Jonas Stridh (trummor) har kul när de spelar och att de kan utvecklas.

Originalitet / Idéer: 1
Energi / Inlevelse: 2
Låtmaterial: 2
Proffsighet: 2
Ljudkvalité: 3

Jens Eriksson
Tjädervägen 15
856 31 Sundsvall

Edward Janson

QUARTERBACK BEAT

Första intrycket är alltid viktigt och det proffsiga omslaget till Höganäsbandet Quarterback Beats "On The Run"-demo gav mig stora förväntningar - som tyvärr inte riktigt infriades. Quarterback Beat, som består av Sebastian Lilja (gitarr o sång), Tobias Holst (keyboard), Fredrik Holst (bas) och Fredrik Pettersson (trummor), spelar melodisk hårdrock som låter "typiskt svenskt".

De har många bra idéer men de tar inte riktigt vara på dem. Till exempel så har de gjort, tapens bästa låt, den powerballadaktiga "Lonely Child" alldeles för lång. Kören i refrängen på "Bad Boys" är bra och det samma gäller refrängen till "Woman". Med ett tyngre sound och mer vågade idéer så kan det mycket väl hända saker och ting, men då måste de först och främst ta tag i sitt absolut största problem - sången. Det är bara att konstatera att sången är deras verkliga akilleshäla. Han har varken rösten eller registret som krävs och ger därför ett rakt igenom vekt intryck. En ny sångare skulle göra underverk.

Originalitet / Idéer: 2
Energi / Inlevelse: 3
Låtmaterial: 3
Proffsighe: 2
Ljudkvalité: 3

Quarterback Beat
Färjemansgatan 1
263 39 Höganäs

L.L.

IN THE CLOUDS

"Time", "Slow Down", "A Day In June", "Coming Home" och "Blind" är låtarna In The Clouds presenterar på sin ytterst vällåttande demo. Bra arrangerade låtar rakt igenom med rätt aggressivitet, men det råa tar aldrig över, så det låter jäktigt. Bra balans mellan sång och musik. Fin känsla i sång av både leadsångaren Jörgen Andersson och körsångerskan Linda Leander. I stort sett tycker jag att In The Clouds här har totat ihopen mycket bra demo, som borde föra dem en bra bit på väg mot kontrakt.

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 3
Proffsighe: 4
Ljudkvalité: 4

Jörgen Andersson
Centralgatan 17
570 30 Mariannelund
Tel. 0496 - 113 82

Jocke

SORCERER

Sorcerers första demo sålde i 1000 ex - imponerande. De har även en låt med på Rockbox samlings-LP. Nu har Sorcerer då släppt en ny fyralltars tejp och efter att ha hört lovord ösas över detta alster var jag spänd av förväntan. Första låten "The Sorcerer" infriade inte alla mina förväntningar utan gjorde mig besviken. Den lunkar på i hopplatakt utan att riktigt lyfta, den blir t.o.m lite enformig.

Då lyfter det desto mer i "Queen In Black" - vilken höjdarlåt! Anders sjunger som en gud i detta tunggungande alster som för tankarna till Rainbows storhetstid. Kanon! "Inquisition" (borde väl stavas "Inquisition" följer i samma stil, men med ett snyggt sofat parti i mitten. Tyvärr tror jag dock att Sorcerer kommer att anklagas oförskyllt för att kopiera "nya" Candlemass, för likheten är slående. Nåväl, sist kommer en höjdarversion av Rainbow-klassikern "Stargazer" där Anders överträffar Dio med hästlängder. Dags för skivkontrakt!

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 3
Proffsighe: 4
Ljudkvalité: 4

Sorcerer c/o Furulid
Köpenhamngatan 22
164 42 Kista

Janne Stark

MOTOR CITY MADHOUSE

Kristinehamnsbandet Motor City Madhouse tillhör de band som ser till att det händer saker och ting. Deras nya demo "On and On and On", som förresten är inspelad live, är nog åtminstone den tredje tapen som de har skickat till oss på Backstage, men den första med "nya" sångaren Steve Clark från New Zealand. Dessutom har de ju släppt

en egen tolvtummar "What's Buggin' You".

Som vanligt när det gäller MCM så handlar det om tung och stökig rock, denna gången har de lagt extra tonvikt på tyngden. Av tapens fyra låtar faller jag mest för den Nomads liknande "Wrong". Även "Hate to Love", som stundtals låter som en tung version av "Living on a Prayer", och tunga "Sooner or Later", som låter som en blandning av Nomads, Motörhead och In The Colonnades med en desperat sångare, är bra låtar. Det är bara inledande "Rain's Pain" som känns medelmåttig, mycket p.g.a att sången inte riktigt håller måttet.

Nu borde skivbolagen snart stå på kö för att signa dessa värmlänningar.

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 3 1/2
Proffsighe: 4
Ljudkvalité: 3

Lene Hay
Tullportsgatan 11
681 30 Kristinehamn

L.L.

HIGHLANDER

Mitt bland alla dödsmetallband och popband som finns i Göteborg nu kan man hitta ett mycket bra band som spelar hederlig 80-tals-hårdrock a la Maiden och Manowar. De börjar bli rejält omtalade i stan nu efter lyckade spelningar på bl.a Valvet och Magasinet samt en tvålåtarsdemo. Bandet var i final i tävlingen Rockknock och i semifinal i Rockslaget, men jag är övertygad att betydligt större framgångar väntar på dem.

På tapen har de spelat in "Welcome Back" och "Perfect Warrior" i bra, men lite för "rena", versioner. Bandet är ösigare och fräckare live, men tapen presenterar deras låtmaterial på ett bra sätt. Jocke (sång), Isko (gitarr), Baskim (gitarr), Martin (bas), Robin (trummor) är ett gäng som har framtiden för sig.

Originalitet / Idéer: 4
Energi / Inlevelse: 5
Proffsighe: 4
Låtmaterial: 5
Ljudkvalité: 4

Jocke Cans
Wedmansgatan 10
412 53 Göteborg

Edward Janson

HUR ÄRE MÄRE

Jag vet inte vad jag tycker om detta! Originellt är det i alla fall.

"Fun Fun Fun" är ren 70-tals hårdrock med Hendrix-influenser. Bra, förutom sången. "Hej, Min Vän" är en blues som övergår i lite jazzigare tempo. Dessa båda låtar är inspelade på en fyrkanals porta så ljudet är därefter - stökigt, obalanserat och burkigt.

De två sista låtarna är studioinspelade och ljudet är lite bättre. "Kabanossen Boogie" (!) låter som ett punkband som försöker spela 70-tals funk / hårdrock och sista låten "Hej, Båb" låter svensk New Wave a la 78-80. Sången och ljudet är två svaga länkar, liksom den musikaliska linjen eller snarare bristen på sådan.

Bandet består av Jee (gitarr o sång), Christer Nilsson (gitarr o sång), Håkan Nilsson (bas) samt Sese Castlind (trummor).

Originalitet / Idéer: 4
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 1/5
Proffsighe: 3
Ljudkvalité: 2/3

Bombolaget c/o Christer Nilsson
Kyrkbyväg 9
820 40 Växjö

Janne Stark

VERMIN

Ett snyggt och välgjort omslag är alltid ett plus, och det har Annebergsbandet Vermin kostat på sin första demo. Bandet, som bara har funnits i nio månader, består av Jimmy (gitarr o sång), Moses (gitarr), Johan (bas) och Mathias (trummor).

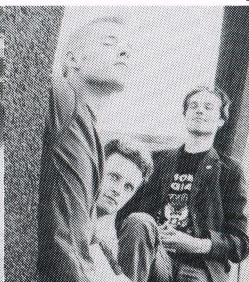
Vermin säger själva att de gillar att spela snabbt och brutalt, men utan att förlora tyngden. Det är väl också nästan på pricken vad de sysslar med för det är sv tung metal med typisk death sång. Musiken är däremot inte typisk death utan den ligger någonstans mellan death och vanlig "hederlig" heavy metal - med tunga och svettiga riff.

På demon, som kostar 30:-, finns sju bra låtar med ett extra plus för "Autopsy for Pleasure". Helt klart är Vermin ett band med potential.

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 3
Proffsighe: 4
Ljudkvalité: 4

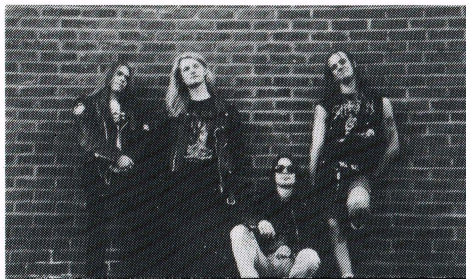
Oof Expain

Capricorn

Quarterback Beat

Vermin

Simon and the Problem Child's

Det ordnar sig

Mathias Adamsson
Dalgatan 2A
570 23 Anneberg

L.L.

SIMON AND THE PROBLEM CHILD'S

Stockholmska Simon and the Problem Child's, som består av Putte (sång), Lelle och Ove (gitarr), Stefan (bas) och Johan (trummor), har spelat tillsammans sedan 1986. De har tidigare släppt en singel och ett antal demotaper, varav den senaste hamnade på redaktionen.

Musikaliskt ligger Simon ... med sin energiska raka rock lite i gränslandet mellan Ebba Grön och Attentat. Deras styrka ligger i starka sångmelodier och refränger,

men kanske allra mest i köerna som framförallt kommer till sin fulla rätt live.

Den bristande ljudkvaliteten är det endajag kan ge befogad kritik för. På min tape är det väldigt mycket diskant och nästan ingen bas. Men det är bara en skitsak för Simon ... är såpass bra att de förtjänar ett skivkontrakt!!!

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 5
Proffsighet: 4
Ljudkvalité: 2

Putte Björk
Nynäsvägen 313
122 34 Enske
Tel. 08 - 648 77 82

L.L.

DET ORDNAR SIG

Tjejbandet Det Ordnar Sig kommer ifrån Göteborg, och har spelat tillsammans i 1 1/2 år med nuvarande sättning: Lina (bas o sång), Tina (gitarr, munspel o sång), Susanna (gitarr o sång) och Anna (trummor). De har varit ute och spelat en del, bl.a spelade de förband till Stockholms Negrer i våras. De satsar hårt och åker i september över till England för att stanna där och spela under ett år. Tufft av dem att våga satsa.

På deras sprillans nya demo finns tre låtar. Två av dem har de själva skrivit, och det är derasegna låtar som är bäst. "Umpa Pumpa" är en uptempo låt som får mig att tänka på en blandning av Traste Lindéns och något mer traditionellt. "Mer

av Dig" är stillsammare med en kanonrefräng. Något som verkligen hjälper till att lyfta låtarna är deras fräcka sång/kör arrangemang. Klart bra !

Originalitet / Idéer: 3
Energi / Inlevelse: 4
Låtmaterial: 4
Proffsighet: 4
Ljudkvalité: 3

Tina Brändén
Dr Lindhs gata 4
413 25 Göteborg
Tel. 031 - 82 18 83

L.L.

LiR Postorderskivor

Var hittar man alla svenska independentskivor?

Svar: I LiRs stora höstkatalog!

Var hittar man all oumbärlig engelsk gitarrpop?

Svar: I LiRs gigantiska höstkatalog!

Var hittar man massvis av rariteter till låga priser?

Svar: I LiRs ofantliga höstkatalog!

Var hittar man den riktigt råa grungerocken?

Svar: I LiRs oändliga höstkatalog!

och slutligen:

Vad får man gratis om man skickar in kupongen som följer med i denna tidning?

Svar: LiRs fantastiska höstkatalog!

Henriksbergsg.10, 414 59 Göteborg 031-123 771

Yeah Bop Station

kärringar mot strömmen

Foto: Per A Adsten

För några månader sedan släppte Yeah Bop Station sin starka debutplatta "Upfront", varifrån singlarna "Blue Moon" och "Don't Turn Your Back On Me", som ni säkert har hört på radion, är hämtade. Yeah Bop Station är en trio, och en ovanlig sådan eftersom de består av två tjejer och en kille. Tjejerna ifråga är inte vilka som helst utan systrarna Mia (bas o sång) och Clara Kempff (trummor o sång) som utgjorde två tredjedelar av Chattanooga, som slog igenom med "Hallå Hela Pressen" i början av 80-talet.

Chattanooga hamnade omgående i schlagerfacket vilket systrarna anser var lite felaktigt.

- Från början var det betydligt tuffare tongångar för vi samarbetade nämligen med Strix Q. Sen skickade Johan Langer in "Hallå Hela Pressen" till schlagerfestivalen och då fick inte Strix Q-killarna vara med utan istället plockade de in Henkan och några andra killar.

- Plattan som följde blev framstressad, och vi blev mer eller mindre inarrade i schlagergenren. Den andra plattan krävde vi att vi skulle få göra tillsammans med Strix Q men den blev inte helt lyckad för skivbolaget var med på ett höm och lyckades mjäka till den också.

Mia:

- Det är ingenting vi skäms för för det var våra låtar även om de var lite mesiga.

BÖRJADE SPELA 1983

I slutet av Chattanooga perioden - närmare bestämt 1983 - bestämde tjejerna sig för att de själva skulle börja spela.

- Vi var väldigt målmedvetna och bestämde oss för att vi skulle kunna spela efter 3,5-4 månader. Vi bokade t.o.m i förväg in oss en vecka på ett ställe så att vi skulle vara tvungna att klara av det, och det gick bra, berättar Clara.

Efter det att Chattanooga la av - 84 fortsatte Clara och Mia att spela tillsammans, med äldre system Ackie på klaviatur och Nalle Bondesson på gitarr.

Efter en sejour i Boogie King återfinns Nalle, eller Alf som han egentligen heter, numer i Perssons Pack. Ackie bor sedan ett antal år i Åre där hon spelar lite på hobbynivå. Bland annat spelar hon Hammond i ett bluesband som spelar i Åre under säsongen. Hon är också med i östersundsbaseade Zeg Deg som har specialiserat sig på att köra Dag Vag-covers. Stig Vig har gästspelat med dem ett antal gånger.

Yeah Bop Stations tredje medlem är 28-årige borlänge gitarristen Thomas Larsson, som berättar att han köpte sin första gitarr när han var 12-13 år.

- Strax efter det träffade jag Claes Yngström, som jag sen gick på gitarrkurs hos.

Thomas vinyldebuterade under första halvan av 80-talet när hans band Jammer gav ut en singel. Men det var väl först ett par år senare med Six Feet Under, som släppte ett par LP-plattor, som han gjorde sig ett namn. Thomas har också hunnit med att spela med Baltimore - gamle Six Feet Under sångaren Björn Lodins "soloprojekt".

1987 bestämde sig systrarna Kempff för att starta upp det som skulle bli Yeah Bop Station. Det enda som saknades var en gitarrist.

- Mia frågade Claes Yngström om han visste någon. Claes sa till henne att jag satt ensam och övergiven i lägenheten och "smaskade" på min gitarr, berättar Thomas.

- Thomas kom ner för en audition och vi spelade ett tag sen åkte han hem till Dalarna igen. Det visade sig att både jag och Clara hade glömt att fråga honom om han ville vara med, men efter ett tag ringde han och på den vägen är det, förklarar Mia.

Hur tycker Thomas då att det är att spela med tjejer?

- På sätt och vis är det lite annorlunda för det blir inte så mycket improvisationer som jag är van vid. Därför är det viktigt att det är noggrant arrangerat.

HAR MÅNGA JÄRN I ELDEN

Alla tre i bandet sysslar mer eller mindre med musik på heltid. Ännu så länge kan de inte leva enbart på Yeah Bop Station och därför spelar de, och har spelat, i andra band samtidigt som de jobbar extra med saker som har direkt anknytning till branschen. Mia, som var medlem i Sky High under en kortare period efter det att Louise Hoffsten hade slutat, spelar i coverbandet Nurse Diesel där bl.a ett par av tjejerna från Tugga Terrier ingår.

- Vi spelar mycket modern pop, typ Eurythmics och Prince, samt några Talking Heads-covers.

Clara har varit en hel del i Göteborg och trakterna däromkring.

- Jag har bl.a spelat med Damorkestern. Efter det att de slutade hos

Kurtan så ändrade de stil och körde mer åt soulhållet. Det har varit otroligt lärorikt för mig som trummis att få spela med dem, men just nu ligger de i träda. Sen har jag spelat med Hey Baby Band som är lika med kompositionen från Damorkestern. Vi är ett coverband som spelar ovanliga covers. Vi har varit ute och spelat en del på klubbar.

Clara har också jobbat som turnéledare åt några av våra största artister. Nämnas kan Mikael Rickfors, John Norum, Erika och Svullo. Hon var också med och höll i Rock-SM 87-88. Dessutom var hon i år ansvarig för stora scenen vid Stockholm Waterfestival. Med andra ord är det en tjej med skinn på näsan.

I Thomas fall heter det band han har vid sidan om Rockin' Boogie Band, och bland medlemmarna finns f.d. Sky High keyboardisten Per Wiberg. Han håller också på med att bygga om gitarrförstärkare (läs mer om det på annan plats i tidningen).

På min fråga om bandet har varit ute och spelat mycket svarar Clara, som sköter bokningarna, att hon för ca ett år sedan räknade ut att de då hade gjort runt 350 spelningar sedan starten. Ett av de första jobben de hade var när de åkte med som förband på John Norums sommarturné.

- Från början var det meningen att två förband, varav vi var det ena, skulle få åka med men i sista stund blev det klart att det andra bandet inte skulle få åka med. Vi skulle inte heller få åka med men vi lyckades övertala dem att vi kunde sköta en del av jobbet runtomkring så vi både jobbade och spelade. Jag var turnéledare, Mia skötte catering och Thomas backlinen, berättar Clara.

"Upfront" spelades in i Stockholm Recording (strax före de gick i konkurs) hösten -90. Och den producerades av Mats Lindfors.

- Första gången jag träffade på Mats så stod han på scen iklädd ett lakan med broccoli, och spelade country covers. Det var han och Pelle Blom som kallade sig Broccoli Brothers. De var ute på turné med Johan Wahllins Band och spelade vid detta tillfälle s.a.s förband till sig själva, skratrar Clara som fick en chans att lära känna Mats bättre när han var kompgitarist åt John Norum under nyss nämnda turné.

TRÄGEN VINNER

Hur som helst så spelades skivan in under fem veckor och mixades under två. Bandet lånade pengar och betalade själva inspelningsskostnaderna. Efter det borde det bara ha varit att ge ut skivan men så lätt gick det nu inte. De stötte

nämligen på det ena problemet efter det andra och det är helt otroligt att de orkade hålla på med att jobba vidare under de ca 15 månader det tog innan skivan äntligen släpptes. Helt klart är Yeah Bop Station ett bevis så gott som något att man aldrig skall ge upp.

För att själva få behålla kontrollen över plattan bestämde de sig för att skaffa ett masterdeal. Thomas Erdtman var väldigt entusiastisk och lovade att hjälpa till.

- Det blev mycket snack men lite gjort, menar Clara. Vi gjorde det vi skulle och lämnade en färdig mix till Thomas, som skulle sälja tapen. När vi kom tillbaks från vårt livs första semester hade ingenting hänt och när två månader hade gått och fortfarande ingenting hade hänt så tröttnade vi ... Han skyllde på att Rock-SM turnén hade kommit ivägen.

- Då var vi fruktansvärt låga på honom, minns Mia. Men allt var inte negativt för vi är glada att han

Mia och Clara Kempff

Foto: Kjell Blomstrand

hjälpste till att sparka igång alltihop. Det var en kick.

När det inte blev något med Erdtman så lovade Warner, deras förlag, att ta hand om det men det hände inte mer på den fronten så det var bara för Yeah Bop att ta mastern och vandra vidare.

- Mats Lindfors och Pelle Blom hade pratat om att starta en egen label och de bad oss att ligga hos dem. Det var i maj-juni -91, och då bestämde vi att plattan skulle släppas i september. Vi gav oss ut på turné och när vi kom tillbaks så ringde vi för att kolla hur det hade gått. Då kom det fram att de inte hade några pengar så det blev ingenting där heller, suckar Clara.

Näste person som tänkte på plattan var Peter Noresson på Fryshuset. Han började jobba med att försöka få ut plattan.

- Han försökte att fixa ett deal med ett ryskt skivbolag. Vi skulle inte få några pengar utan istället

skulle vi få CD:n, kassetter och LP's. Det var en väldigt smart idé, men så blev det kris i ryssland så det blev ingenting av det heller, berättar systarna som vid det här laget var nära att ge upp.

Men istället för att slå ut med armarna och ge upp så gav de sig fan på att plattan förr eller senare skulle släppas.

I januari kom räddningen genom Edward Perseus, en kontakt som Peter Noresson hade skaffat, som gick in med pengar så att de äntligen kunde pressa upp "Upfront". Allting löste sig till det bästa när det sen blev klart att de skulle få distribution genom Amigo.

- När vi träffade folket på Amigo så sa de "fan va fräckt, det här har vi inte i vår katalog så det tar vi". Vi hade varit hos de större distributörerna innan men de svamlade bara någonting om att "visst är vi intresserade men just nu har vi några tunga releaser ...", berättar Clara.

Back On Me", som hon själv har skrivit, är 7-8 år gammal.

- Både Louise Hoffsten och Dave Nerge har velat spela in den låten men jag har hela tiden känt att jag vill ha den själv.

BLUE METAL

När det gäller Yeah Bop Stations musik så är den svår att sätta en stämpel på. Därför har bandet valt att kalla den Blue Metal.

- Vi tyckte att rock var ett för stort begrepp och ville ha något som det inte var lätt att ha förutfattade meningar om för musik skall vara gränsöverskridande. Eftersom det i princip handlar om bluesbase-rad hård rock så tyckte vi att blue metal var perfekt, säger systarna som hela tiden kompletterar varandra.

Vad finns det för karakteristiska drag i Yeah Bop Stations musik och vad är deras styrka?

- Mias röst och Thomas gitarrspel, säger Clara utan någon som helst tvekan. Thomas tunga komp är karakteristisk och att det är bra melodier som man kan ta till sig. Det finns faktiskt en massa jazzmusiker, som i vanliga fall inte lyssnar på rock, som tycker att plattan är skitfrån.

- Det är bra låtmateriel och att vi tre låtar bra ihop, fyller Thomas senare på med.

"NY TRUMMIS I SPINAL TAP"

En kul sak som måste nämnas är att Clara vid en audition blev utvald till kultbandet Spinal Tap's nya trummis.

- Spinal Tap gjorde en PR-turné för sin senaste platta, "Break Like The Wind", och istället för att göra presskonferenser så la de upp den här grejen om att de sökte trummis. Hade inte sett deras film tidigare men hade hört talas om att deras trummisar hade en tendens att sprängas i luften.

- Passade på att titta på filmen innan och då förstod jag att den här provspelningen var en plogrej baserad på filmen. Då tänkte jag att jag har inget att förlora så jag klädde ut mig till världens rockbimbo, med läder och nitar, och gick dit. Det slutade med att jag vann omröstningen.

Vad har då bandet för framtidsplaner och förhoppningar?

- Vi skall ut och spela så mycket vi kan. Sen behöver jag och Thomas några låtskrivarveckor, säger Mia. Vi satsar på att spela in en ny platta i vinter.

Thomas ligger ganska lågt.

- Har inga direkta förväntningar för det vågar jag inte ha. Det är i så fall att skivan ska gå ihop så att man skall kunna slappna av och börja skriva nya låtar så att man kan spela in något nytt.

L.L.

Gastones

— pånyttfödda veteraner

Gastones heter ett nytt och intressant stockholmsband, som släpper sin debut-LP/CD den 15:e september. Att det är ett helt nytt band stämmer inte riktigt för de har sin bakgrund i det som fram till i slutet av 1991 var President Gas.

Foto: Kjell Blomstrand

Det var runt årsskiftet 91/92 som de blev Gastones.

- Namnbytet kom till av den enkla anledningen att det inte var en enda originalmedlem kvar i President Gas. I princip var det ett helt nytt band och då tyckte vi att det var dax att byta namn, berättar gitarristen Tony som är den som var med längst i President Gas. Han kom med 1989 när de spelade in singeln "Video Killed The Radiostar".

Förutom Tony består Gastones av Anders (sång), Stisse (gitarr), Jukka (bas) och Perry (trummor). Av dem är det bara Tony och Perry som spelade med på President Gas plattan "15 Hours", som släpptes 1990. Tony berättar att ingen av de tre andra, Anders "Fimpen" Hammarström (gitarr), Peter Mattson (bas) och Peter Engman (sång), håller på med musik idag.

- Peter Engman (som var den ende kvarvarande originalmedlemmen) håller nu på att spela teater. Han har flyttat ner till Göteborg och har gått någon scenskoleutbildning. Nu försöker han att söka in på den riktiga scenskolan.

Tony kommer från Eskilstuna där han redan 1981 släppte en singel med punkbandet Kontaktlim. De medverkade också på samlings-LP'n "Aktiv PR" som Pipaluck Bolaget gav ut. Det var förresten på

samma bolag som Lolita Pop släppte sin första singel och LP.

Tony berättar att även Jukka och Perry kommer från Eskilstuna, och att de tre spelade tillsammans i lite olika band där. Ett av dem var Century Boys som senare flyttade upp till Stockholm. Tony spelade med dem tills han fick erbjudandet att gå med i President Gas. Jukka och Perry spelade 1989 i Pussy Galore som samma år släppte tolvummaren "Open The Gates". Lite senare kom även Stisse med i det bandet. Bland Anders tidigare band kan nämnas House Of Dolls.

President Gas släppte sina sista plattor på Åsping Records medan Gastones har skrivit på för göteborgsbolaget Arda Records.

FICK SKIVKONTRAKT AV EN REN SLUMP

- Det var Anders som kände någon nere i Göteborg och ringde och hörde sig för om spelningar. Den killen kände i sin tur de på Arda. Egentligen var vi bara ute efter att få spelningar i Göteborg men istället fick vi skivkontrakt, berättar Tony.

I slutet av fjolåret släppte de singeln "Merry Go-Round" under namnet President Gas. Nu nästan ett år senare släpper de alltså en LP. Har det inte

tagit lite väl lång tid mellan singeln och LP:n?

- Jo, det har det väl, tycker Tony, men samtidigt så är det bättre att vänta tills Arda känner sig redo att satsa på det. Det är ju meningslöst att släppa ut en platta om det inte finns några pengar att marknadsföra den med. Då är det bättre att vänta tills de känner sig färdiga att släppa den så det blir ordentligt gjort.

När vi pratar vid skall Gastones gå in i N & G Recording några dagar senare för att påbörja inspelningen av plattan. Liksom på singeln skall de jobba med Leif Nordahl, som de är mycket nöjda med.

- Produktionsmässigt kommer det säkerligen att bli det bästa vi har gjort eftersom det här blir den längsta tid vi någonsin har haft på oss, menar Tony som också avslöjar att de kommer att spela in någon cover till plattan, men vilken är inte bestämd än.

När det gäller musiken så beskriver Tony den som gitarr rock'n roll. Och det är bara att instämna då adrenalinet börjar flöda så fort deras musik ljuder ut genom högtalarna.

Vad skiljer det nya materialet från låtarna på "15 Hours"?

- Jag tycker att det är mer genomarbetat, bättre arrangerat och bättre spelat. Det är tajtare med ett bättre samarbete mellan instrumenten.

STARKT LIVEBAND

Vad är Gastones styrka?

- Om det vill sig så kan vi ha ett jäkla drag när vi spelar live för vi har starka låtar. Det är klart att det beror lite på var och när man spelar men jag tror nog att vi skulle kunna sätta fart på de flesta med vår musik, anser Tony.

En anledning god som någon att gå och se dem i höst då de räknar med att ge sig ut och spela för att backa upp plattan.

Tony ser positivt på framtiden och utlovar en förbannat bra platta. Han nämner också att de skall spela in en video till en av låtarna på skivan. Det blir deras första fullbordade video.

- Till "15 Hours" höll vi på och spelade in en video på folkoperan här i Stockholm. Då höll vi på och vräkte på med rökmaskinen så att brandlarmet gick. Två brandkärer ryckte ut och kom instormande. Allting var filmat och klart, det var bara det att det aldrig blev ihopklippt. Sen var det ingen som brydde sig när det tog så lång tid.

Men nu finns det all anledning att bry sig för Gastones och deras platta kommer garanterat att ta de flesta med storm. Den 15:e september gäller det att rycka ut till den närmaste, och mest välsorterade, skivaffären. Bered er på kö!

L.L.

MINI VINYL VRÅN

BABIES Natten är Lång (Non Stop Records)

Anna Brånhede, Johan Eklund och Eggis är Babies. Med den här CD-EP:n, innehållande fyra låtar skall Babies göra ett nytt ryck uppåt på listorna. Efter framgångar med tidigare material, både i press och radio, väntar nu Babies på att deras nya alster skall börja höras i etern - över hela vårt land.

Och varför inte? Varken bättre eller sämre än något annat man hör i P3. Ingen direkt höjdare, men inget direkt bottenknapp heller. Tycker själv bäst om avskalade balladen "Vår Vackra Värld" som manar till en gnutta eftertanke. Babies lever. Och smyger vidare mot nya mål.

Non Stop Records
Gamlestadsvägen 1
415 05 Göteborg

Jocke

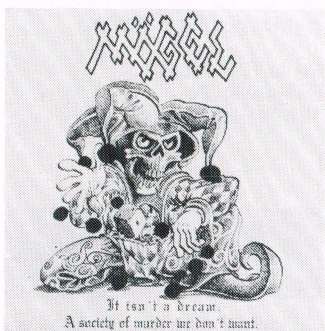
EINSTEIN CD-singel

"Att Älska", "Filmstjärnan", "En annan Värld" och "Kärlekens Einstein" är låtarna på Einsteins nya CD-singel. Singeln är betald av bandets medlemmar vilket förvånar mig. Här finns gott om originalitet, och inte då utav det jobbiga slaget utan med finess och känsla. Vål genomarbetade texter och bra arrangemang!

Låtarna biter sig fast på något underligt sätt, då främst inledningspåret "Att Älska" som är en höjdare med energi och den smula ironi som behövs för att inte ta död på sig. Einstein har mycket att komma med. Det skall inte dröja länge för-rän även något bolag nappar, hoppas jag. Det är Einstein värda. Kanon!!!

Tel. 08 - 664 69 99

Jocke

MÖGEL It isn't a dream. A Society of murder We don't Want

Om ni har tänkt er att köpa en enda svensk punkplatta i år så se då till att det blir denna sexspårs EP från boråsbandet Mögel. Det är en energisk, intensiv och kul platta där

A-sidans tre låtar "One Nation", "Ramones" och "We don't want You" är extremt bra, med starka refränger. B-sidans tre spår har större variation och når inte riktigt upp till den höga standard som de tre i första uppställningen har.

Musikaliskt ligger det inte så långt från tidigare nämnda Ramones. Det är medryckande och de har lagt in en hel del extra saker som gör det hela extra vilt. Dessutom saknas inte melodier, bra köror, bra refränger eller starka sångslingor. Sången är melodisk och bra och hjälper till att ge det hela karaktär. Köp! Det är en order.

Tony Splatt
Furulundsgatan 13
502 60 Borås

L.L.

VIOLA & TURISTERNA När Pengarna har tagit Slut (BMG Ariola)

Rak och svängig pop bjuder Viola & Turisterna på, på sin nyligen släppta CD-singel. Låten som bandet presenterar heter "När Pengarna har tagit Slut" och har väl det mesta en poplåt skall ha. Att de lånat lite idéer av A. Glenmark kan höras, men inte så det stör. Sångerskan Ingrid Viola har tidigare körat 3 år storheter som Anders F Rönneblom och Karl Kanga, och det hörs ju tydligt att hon har rutin. Träffsäker och harmonisk sång som kompletteras väl av Turisternas tajta komp.

Bra singel som säkert kommer att sälja "några" ex. Tjuszigt!

BMG Ariola
Box 1026
172 21 Sundbyberg

Jocke

DENNIS & DOM BLÅ APELSINERNA Inte Idag (Beat Butchers)

Folk från stockholmsband som Coca Carola och Parkinsons ingår i ett projekt med det oslagbara namnet Dennis & Dom Blå Apelsinerna. Dennis själv kallar musiken "enkel, rak rock", och det är precis vad det handlar om. Det hela påminner om en del av Beat Butchers andra band, som 23 Till och nyss nämnda Coca Carola.

Singeln är ingen märkvärdig sak, men om man gillar den här typen av svensk independentrock är detta en bra investering. Om skivan är svår att hitta i affärerna kan det vara läge att höra av sig till Dennis själv:

Dennis Ohlsson
Nidarosgatan 35
164 34 Kista

Edward Janson

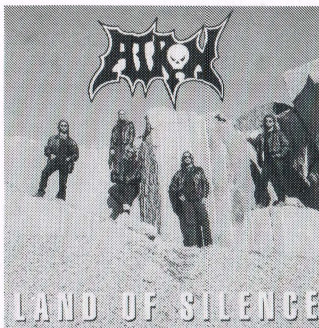
SYNDIKATET Helt Enkelt (B.O.R.G Music)

Med förförlisk stämma på bruten skånska framför Peter Ahlberg och Syndikatet låtarna, från sin nya CD-singel, "Helt Enkelt" och "Du låter det ske". Bandet kommer från Lund och har tidigare släppt en singel som har fått bra respons.

Att Mats Bengtsson, från Wilmer X, är med och "kryddar" på denna produktion gör ju knappast sakerna sämre. De kallar sin musik för råpop, men det kan jag inte riktigt hålla med om. Mycket känsla och harmoni och inte minst skicklighet. Syndikatet är på rätt väg. Uppåt!!!

B.O.R.G Music
Box 14014
200 24 Malmö

Jocke

ATROX Land of Silence (PLC)

Metalbandet Atrox från Västervik skivdebuterar med denna starka tvåspårs-singel. Atrox har med sina tre gitarrister lyckats få ner extra mycket tyngd, tunga riff och fräcka inlägg i skivspåren. Att de har lyssnat på Metallica kan man höra här och där samtidigt som det finns mer svårdefinierbara influenser som dyker upp på andra ställen. Under "The Oldest Wisdom" påminner sången mig lite om Mike Muir i Suicidal Tendencies.

Förhoppningsvis skall plattan hjälpa dem i jakten på ett välförtjänt skivkontrakt. Tills dess håller jag gärna till godo med denna singel som kan köpas för 45:- (inkl. porto) direkt från bandet.

Stefan Hermansson
Centrumvägen 23A
590 93 Gunnebo

L.L.

APOCALYPS Gunga / Svantes Cykel (Start Klart Records)

Med dunkande, västindiska rytmer rullar Apocalypsis in genom den lilla runda plastbiten jag just lagt på CD-tallriken. De presenterar här sitt debutalbum, och med svängande höfter och bara fötter pressas låtarna "Gunga" och "Svantes Cykel" in i mina hörselorgan. Jag kände direkt igen låten "Gunga" då det var samma låt jag åt mina morgonflingor till i morse.

P3 vet redan vilka Apocalypsis är. Och snart vet säkert hela Sverige att Borlänge är Skandinavien's Trinidad. Jag faller direkt för det tio-man starka bandets låtar. De framförs med känsla, ironi, och det där lite milda som gör att man mjuknar inombords. Att Stig Vg har haft ett finger med i spelet hörs också ganska tydligt. Och det gör ju inte saken sämre. Fin debut alltså. Apocalypsis håller länge..... länge!!!

Start Klart Records
Box 3005
824 03 Hudiksvall

Jocke

NORD Who do You Love (Warner Music)

Äntligen, äntligen, fan va gott! Detta har jag väntat på. Gerfast var en bit på väg men Nord har gjort det. Ett svenskt band som klarar av att föra vidare stilen som gjorde Hendrix / Trower stora. Tung bluesinfluerad rock i 70-tals skolans högre klass.

Nords suveräna och personliga tolkning av klassikern "Who do You Love" med Micke Anderssons råa bluesstämma ger mig den efterlängade kittlingen längst ryggraden. Robin Trowers "Bridge of Sighs" är helt i klass med originalet, t.o.m strået vassare.

Jag kräver att Warner släpper en hel platta med Nord. Jag kan inte bärga mig att få höra Nord göra egna låtar i samma anda. Klarar de av det? Fan vad jag hoppas. Tänk att få höra Micks blodande gitarr, råa men smekande röst, Svens tunga basspel och Niccis smakfulla trumpet i eget hopsnickrade låtar. Jag vill så det värker!

Tomas Ledin har gjort ett skitbra produktions jobb.

Warner Music
Box 1228
164 28 Kista

Janne Stark

TUK TUK RALLY Beirut Bar (Beat Butchers)

Likt Plura i Eldkvarn smeker sig Tuk Tuk Rally in i mitt ostädade rum. Bandet bildades i en Taxi på andra sidan jordklotet. De blandar akustiskt och elektriskt till en mild blandning av salt och socker. A-sidans "Beirut Bar" är en akustisk ballad med innehåll. Texterna kommer i första hand. "Knackar på din Dör", som B-sidan heter, är mer up tempo och här leker de med mandolin och andra behagligheter.

Tuk Tuk Rally har känslan, smärtn och energin att ta sig nån' vart.

Beat Butchers
Kungsholmsstrand 141, 5 tr
112 48 Stockholm

Jocke

SEVENTEEN Rokket in my Pokket

Helsingborgsbandet Seventeen's andra singel är liksom den första producerad av Tomas Vikström (f.d Talk Of The Town, nu Candlemass). Det är också Thomas som har skrivit A-sidans "Rokket in my Pokket" - en hurtig och radioanpassad låt, i lättvikts / bubbelgum klassen, som saknar tyngd samtidigt som den känns väldigt klichéaktig. Är det manne en överbliven Talk Of The Town låt? Det låter i alla fall så.

Då är B-sidans "When the night Cumz ...", som de själva har skrivit, betydligt trevligare. Det är en riktig hårdrockslåt med kräm i gitarerna. Det vilar en lätt bluestouch över den, vilket leder tankarna till Whitesnake. Jämfört med A-sidan så är sången kraftfullare och mycket bättre. Dessutom hjälper refrängen och de starka körerna till att höja fram den som en riktigt bra låt. Mer av den varan tack!

Mummi's Music
S. Stenbocksg. 121
252 44 Helsingborg

L.L.

JUSTIN CASE Dog Days (Mogpie Music)

På omslagsfotot ser Justin Case ut som ett cirkussällskap, målade som clownar med smått melankoliska miner. "Dog Days" för tankarna direkt till låten "Ain't no Friend of Mine" med Vaja Con Dios, lite tillbakalutad Chicagoblues anno 1960-någonting. "Stranger in Paradise" är däremot en softare inrättning med

piano och Miles Davis-trumpet. Det är bra både musikaliskt och sångmässigt, dock inte min bag.

Mogpie Music c/o Hammarberg
Södra Allén 7
852 39 Sundsvall

Janne Stark

SKANDALERNA EP (Arda Records)

Punkgänget Skandalerna, tidigare Total Skandal, spelar jämt och överallt och har på så sätt gjort sig ett litet namn. Arda Records har tagit sig an det unga bandet, och en käck singel finns ute nu.

Enkel punk är vad som bjuds och energi har de gott om. Problemet är bara att låtarna inte riktigt håller för att pressas ner i vinylformat. Det är inte dåligt, men den här typen av musik är inte gjord för att avnjutas vid stereon. Ändå är det kul att den här typen av band får chansen att släppa plattor och visa upp sig.

Arda Records
Henriksbergsgatan 10
414 59 Göteborg

Edward Janson

DISCHARGE / E.O.W Split EP (Finn Records)

Denna EP har varit ute ett tag men vi fick den för recension först nu så Engelska Excrement Of War lämnar vi dithän, och lika bra är kanske det.

Som det hörs på namnet är Discharge inte helt främmande för ett band som heter Discharge. Även bortsett från musiken så är likheterna många, bl.a har de lika korta texter och låtar. Discharges tre låtar är inspelade i Sunlight studion, vilket har gett soundet en death metal prägel. Annars handlar det om snabb punk/hardcore med bra tryck och gapig sång. Det är tre höghastighets spår med en tyngd som inte brukar vara vanlig i sån här musik. Discharge kör efter ångvältsprincipen, och manglar med andra ord över sina lyssnare. Det som är kul är att det faktiskt är riktigt bra. Ser fram emot den kommande LP'n.

Jallo Lehto
V. Storg. 7B
633 42 Eskilstuna

L.L.

TEKLA Jag måste gå nu (MNW)

På bred skånska framför här Tekla låtarna "Jag måste gå nu" och "Vet Du vem Jag är". Tjejen studerar juridik och har skrivit låtar sen hon var barn. Hennes stämma smeker och klöser på samma gång. Jag förstår att MNW fastnade för den spröda skånska framtoningen. Hon gör ballader lika bra som hon gör rocklåtar och med hjälp av idellt meriterat folk (exempelvis Backahans Eriksson på bas och Mats Persson på trummor) presterar Tekla här allt man kan önska sig av harmoni och stämning. Mycket bra debut. Album kommer i höst och det ser jag fram emot.

MNW Records
Box 271
185 23 Vaxholm

Jocke

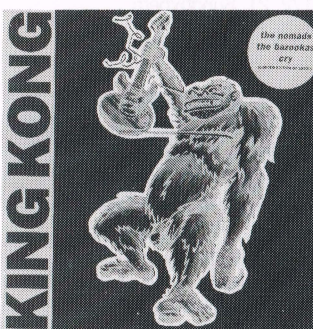
FIFTY-FIFTY CD-singel (Fifty Fifty Records)

Fifty-Fifty är tillbaka med sin andra utgåva i form utav en 3-låtars CD-singel. De börjar presentationen lugnt med en ballad kallad "Save Your Love" i Beatlesstuk, öser sedan på med en riktigt tjusig popdängare vid namn "Septemberregn" som stämmer väl överens med övriga svenska poppojars stuk. "Tystnaren" är singelns tredje låt. Något lugnare än den föregående men ändå inte svag.

Skall man sammanfatta det hela kort, så har Fifty Fifty här petat ihop en bra singel. Ett stort plus för produktionen och bra arr. Fifty Fifty kommer att låta höra av sig!

Tel. 016 - 14 25 55

Jocke

BAZOOKAS / CRY / THE NOMADS King Kong Vol. 1 (King Kong)

King Kong är ett nytt singlezine för vänner av stor och ful musik. Varje nummer kommer att bestå av en singel med på ett eller annat sätt intressanta skandinaviska band som gör varsin cover, och en liten tidning med presentationer av banden samt en serie som anknyter till singeln. Idén är att ge mindre kända band chansen till lite PR och uppmärksamhet genom att dela utrymme med ett känt band. Alla medverkare idéellt och upplagan är begrän-

sad till 1000 exemplar. Enklaste sättet att lägga vantarna på ett ex är att sätta in 50:- på CBR's postgiro 78 72 37 - 7.

Första numret släpptes nyligen och banden som medverkar är Bazookas, Cry och Nomads. Tjejbandet Bazookas gör en tung version av Lee Hazlewoods "How does that grab you Darling", som Nancy Sinatra sjöng i 1966. Ett plus för de tunga och malande gitarerna som sticker ut. Cry har valt The Troggs "Too much of a Good Thing", som finns på deras tredje LP "Cellophane" från '67. De har valt att göra en mycket 60-tals trogen version. Sist men inte minst bjuder The Nomads på Johnny Thunder & Heartbreakers klassiska "Chinese Rocks", som även Ramones spelade in i slutet av 70-talet. Det är en liveversion och därför är ljudkvaliteten den bästa, men det är en kul version med tanke på att Nomads endast hade repat den två gånger innan.

Kommande releaser är: Vol.2 Union Carbide, G.O.L.D och Werewolves On Wheels, Vol.3 Sator, Wounded Knee och Brainbombs samt Vol.4 Boghandle, Teddybears och Doll Squad.

Cosmo Koroly
Trollesundsv. 96
124 39 Bandhagen

L.L.

KJ 25-års krisen (Panta Rei Records)

Med egen text och musik debuterar här KJ - flickan som tycker att 25-års-strecket är ett utav livets bottenapp. Gaska upp dig KJ! Jag är snart 30 och det går ingen nöd på varken mig eller mina jämnåriga kompisar.

Ja, ja... jag vet att det är mycket ironi med i texten, men med detta resultat på debutsingeln tycker jag inte du skall misströsta. Låten är helt OK! Något stel känns den kanske, och någon värre känsla har väl knappast KJ när hon pressar fram texten, men lyriken är trots allt slående och det finns säkert mängder med unga "damer" som känner mycket väl igen sig i KJ's rader. Tycker att det är en riktigt trevlig liten sak KJ debuterar med. Bådar ganska gott för framtiden.

Panta Rei Records
Dellensväg 24
121 71 Johanneshov

Jocke

THE BUGS Bumble Bee (A West Side Fabrication)

Stockholmsbandet The Bugs debuterar här med sin singel "Bumble Bee / Ruby II" på A West Side Fabrication. Här sparas inte på krutet utan de öser på utav bara fan. Energin flödar, och till detta en personlig och stark körsång som får helheten att verka ännu solidare. Kraftpop är bara förbeteckningen. Roligt med lite tryck nu när alla ballader nästan tar över radio och TV karusellen. Krut och rök! The Bugs presenterar sig med ett fyrverkeri!

A West Side Fabrication
Box 183
931 22 Skellefteå

Jocke

DAG FINN
Hej Gud
(Dino Music)

Gamle Sha-Boom sångaren Dag Finn har tillägnat Uffe Ekman och Livets Ord sin senaste singel "Hej Gud", som har en ironisk och ganska slående text även om den inte är något mästerverk. På CD-singeln hittar man tre olika versioner av samma låt, vilket absolut inte är valuta för pengarna.

Själva låten är en okej lite smårockig sak fast med en poppigare refräng, i kulissen vilar fortfarande Sha-Booms skugga. Som extra krydda bidrar Svullo med ett funkrap parti mot slutet. Fräckast av allt är trots det omslaget och den suveräna karikatyr av Uffe Ekman som pryder det samma.

Dino Music
Vintergatan 2
172 30 Sundbyberg

L.L.

WILD ROVER
Fy skräen vicket Härj
(Hultsfreds Records)

Snart nalkas Hultsfredsfestivalen och vad passar inte bättre än att Hultsfredspojarna i Wild Rover serverar en ny CD-singel. Och likt deras tidigare alster finner vi allt det där som är typiskt för dem. Tryck, rungande fioler och smäktande mandoliner och en redig dos ironi. Här har vi gänget som gör vad som faller dem in. Med texter på bredaste småländska tränger de genast in i pannbenet på både folk och få.

Ingen av låtarna kommer väl upp i klassen av "Storgäddan" (det finns inte mycket som gör det) men bra nära. Garanterat höjare. Wild Rover lämnar ingen oberörd. Jag håller med... Fy skräen vicket Härj!

Hultsfreds Records 0495 - 130 35

Jocke

RACEWAY
Lady of Love
(Raceway Records)

Raceway består av Conny Lind på sång (ex Sin City), Larsa Åström - gitarr o munspel, Lasse Hedlund - bas samt Jorma Kytölä på trummor. A-sidan "Lady of Love" är en bra texas-doftande blues-rock stompare, som får mig att vilja höra mer. Sida B däremot är en traditionell blueslåt med piano, slidegitarr och munspel. Intressant och bra band, vill som sagt gärna höra mer!

Tel. 0755 - 118 90

Janne Stark

Fortune består av Benny Söderberg på sång o keyboard, Henrik Bergquist på gitarr, Janne Lund bas o akustisk gitarr samt Tomas Hauk trummor. Benny började sjunga i kör vid femårs ålder, han höll på tills han var 8-9 år. När han var 14 sadlade han om till trummis för att senare återvända till det vokala departementet. 1981 sjöng han en reggaeinfluerad protestsång i riksrådet.

1988 slår Benny sina påsar ihop med gamle polaren Janne, f.d bandylöfte, nu byggnadsarbetare. De körde igång i Jannes pappas sovrums, med en trummaskin, och började även testa gitarrister, men inget napp. Samtidigt började Henrik, då 15 år gammal, spela gitarr för Janne Granwick (Glory). Janne luktade sig till en naturbegävnings när han hörde Henrik spela "Smoke On The Water" i fel tonart, och tog sig an honom. Henrik är även klassiskt skolad och har gått två år på musikskola i Norrland.

1989 sammanstrålar Benny, Janne och Henrik och kemi uppstår. De tar sig namnet Fortune, som enligt det bifogade utdraget ur ett lexikon står för "förmögenhet, lycka, öde". 1992 kommer Thomas in och trummaskinen åker ut. Thomas som vid tioårs ålder spelade piano, något som han höll på med i 6-7 år tills han började spela trummor istället. Han är väl skolad på burkarna och har även lirat jazz.

FORTUNE

— siktar på guld —

Med ett namn som Fortune och en debut med titeln "Making Gold" får man intrycket av att detta är ett band som tror på sin grej, och tänker ge järnet för att lyckas "göra guld".

"MAKING GOLD" PÅ 17 DAGAR

Bandet skrev på för Dino Music Scandinavia i år, och spelade in debuten "Making Gold" på 17 dagar - inklusive slutmix och mastering, inte

dåligt! Jag frågade Benny om de redan hade materialet klart när de gick in i studion.

- Ja, vi har jobbat mycket i hemstudion, speciellt under de två år Henrik var i Norrland. Då var vi hänvisa

de att repa på helger.

Hur gick ni till väga vid inspelningen?

- Vi gjorde allt väldigt basic, få omtagningar. Vi lade först trummor och bas, korrigerade basen där det behövdes och lade på gitarr, keyboard och sång.

Varifrån får du inspirationen till dina texter och låtar?

- Dagdrömmar, filmer och personliga erfarenheter. Jag gillar att leka med ord och går länge och gnager på texterna. Jag försöker få det att låta enkelt. Musikaliskt ligger influenserna åt Purple, Sabbath och Lizzy men även där vill jag att det skall låta enkelt.

Titeln "Making Gold", är det en förhoppning inför framtiden?

- Det kan man väl säga, det är klart man vill att plattan skall sälja så man kan försörja sig på musiken i framtiden, även om det är svårt. Det var egentligen meningen att plattan skulle heta "Alchemy", men det var en lite för svår titel. "Making Gold" är ju lite dubbelbottnat. Jag tycker om lite spacade och ockulta grejer.

På livesidan ger Fortune järnet. De har repat sju dagar i veckan för att få det att sitta perfekt, något som de fick visa på Stockholm Waterfestival. Covers, måste man ju ha - Fortune kör "Missionary Man" av Eurythmics och "Temple Of The King" av Rainbow plus några hemliga ess som de spar i rockärmen. Ser ni dem live får ni väl höra...

Janne Stark

GUITAR BATTLE FINAL -92

Årets final i det riksomfattande solo-gitarr kriget ägde rum på Kool Kat i Stockholm.

Vi var tio hågade gitarrister med nyvallade strängar och finstämda plektrum som stod redo att mötas på slagfältets hårda mark. Förutom undertecknad var det tre deltagare från '91-års finalomgång: Mats Hansson - Göteborg, Anders Karlsson - Finspång och Peter Andersson - Örebro. De övriga var Patrik Belgrave - Borås, Håkan Ericsson - Burträsk, Lars Johansson - Västerås, Martin Berggren - Furulund, Örjan Johansson - Filipstad och Billy Johnsson - Norrköping.

I juryn satt följande prominenta personer: Ludde Lindström - Kool Kat, Pontus Norgren - Great King Rat, "Lillebror" Tegnér, David Mäarak - Estrad, Kee Marcello - Europe och Mr Guitar Battle - Dick Bewarp. Dessa påstod sig ha haft ett helvete att komma fram till en vettig rangordning, men till slut blev det som följer: No 1 - Patrik Belgrave, No 2 - Håkan Ericsson och No 3 Lars Johansson. Att Patrik var en värdig vinnare var i stort sett alla överens om. Han hade både teknik, känsla, finess och han utstrålade en otrolig säkerhet.

VEM ÄR HAN ?

Patrik Belgrave kommer alltså från Borås, och har spelat sedan han var 10-11 år. Han lärde sig själv genom att lyssna på andra gitarrister, som t.ex. Hendrix och Stevie Ray Vaughn. Till vardags spelar han i bandet Wild One som släppte en CD för något år sedan på Büms Records. De håller för tillfället på med en ny demo, men någon ny platta på Büms är inte Wild One intresserade av.

Jag frågade Patrik vilka gitarrister han själv gillar.

- Gary Moore, Joe Satriani, Steve Vai för att nämna några.

Några svenska artister du gillar ?

- Ja, Great King Rat och Paulo Mendonca är jävligt duktiga.

Hur kategoriserar du din egen stil ?

- Vad gäller teknik så kan jag väl inte påstå att jag är något tekniskt monster. Visst är det bra att ha en bra teknik, men det är inget jag direkt blivit insnöad på. Det finns så många som gör det så mycket bättre än jag skulle kunna göra. Det är roligare att spela ett solo med känsla och melodi bakom, men o.k. visst är det kul att flippa

ut ibland (skratt).

Vad har segern i Guitar Battle betytt ?

- Det är visserligen mest en kul grej, men man har ju ett erkännande för det man jobbat för och det är klart att det sporrar.

Vad var första priset ?

- En 7-strängad Ibanez Steve Vai gitarr. En GP-16 (effekt), en ART SGX 2000 (multieffekt) - pedalbord, T-shirt, sladdar, väska och diplom.

Vad använder du för utrustning ?

- Jag använder två Ibanez-gitarrer, en 770 och en JF - Joe Satriani modell. SGK:en och en Marshall 50W Top + 4x12" låda.

Skall du vara med på Guitarheroes CD:N ?

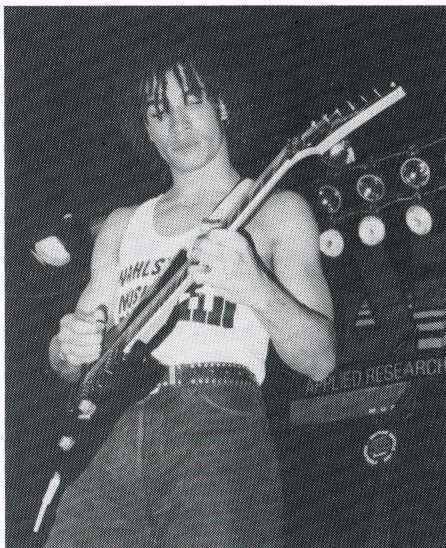
- Ja, jag håller på med en låt redan.

Den skall bli spännande att höra, likaså Wild Ones nya demo. Jag får önska Patrik lycka till i framtiden.

GUITARHEROES CD -92

Tyvärr gjorde 1991-års "Guitarheroes Of Sweden"-CD:n, med 14 av '91-års Guitarbattledeltagare, inget större väsen av sig. Delvis beror det på att av ca 100 utskickade promoskivor blev inte mer än 4-5 stycken recenserade. Anledningen var enligt somliga recensenter att de inte "förstod sig på instrumental gitarmusik", och därför avstod.

Men skam den som ger sig. 1992-års upplaga kommer att innehålla endast de tio finalisterna från '92 samt initiativtagaren Dick Bewarp. Plattan kommer i år att distribueras av Fanny Music.

Segraren i årets gitarrslag - Patrik Belgrave

Janne Stark

RADANNONSER

Varför inte ta och sätta in en radannons i nästa BACKSTAGE!

Oavsett längd så kostar de 30:-.

Glöm inte bort att ange namn, adress och under vilken rubrik ni vill att det skall stå.

Betalningen skall antingen vara i sedlar eller ostämplade frimärken, och den skall ske i samband med annonsens inlämnande.

Medlemmar annonserar gratis!

Deadline för nästa nummer är 1:a oktober.

Märk kuvertet "radannonser" och skicka det till: **Backstage, Box 84, 660 10 Dals Långed**

SÄLJES !

Skivor till salu/byte ! T.ex.: Balance, Sheriff, Copperhead, Zero-One, Smokerise m.m.

Sökes: Energy, Life, Shaggy, Thomas Almquist, November ...

Skriv för lista: Janne Stark, Granefors 1648, 374 91 Asarum

Det finns fortfarande några ex kvar av Backstages rock- och hårdrock-kassetter. Vi säljer ut de kvarva-

rande taperna för endast 20:- / st. 10:- tillkommer för portot. Vill ni köpa båda kassetterna kostar de endast 30:- + 10:- för portot. Använd pg 429 51 68 - 1 eller skicka pengarna direkt till Backstage.

TIDNINGAR

Metal Power Magazine ute nu. 40 fullspäckade sidor med ariklar och intervjuer med band som: Ozzy, Slap-Dash Inc., W.A.S.P., King Diamond, Heavens Gate och många fler !!!

Fixa ditt ex redan idag genom att sätta in 15:- på postgiro nr: 630 54 28 - 2 (J. Karlsson).

Band ! skicka demo / skiva, info + svart/vitt foto för medverkan.

METAL POWER c/o J. Karlsson Ystadvägen 36, 4 vån, 214 45 Malmö

Hippare o bredare än någonsin. 32 spaceade A5-sidor fulla med recensioner, proklamationer och artiklar naturligtvis.

Rock Soldier snackar med Sinners, Sator, King Of The Hill och Orvar

Säfström (ex-Entombed). Traste Lindéns Kvintett, Stillborn, Dilemma, Two Sheds m.m fulländar blaskan.

Rock Soldier #7 är din, om du sätter in en 10:a på pg 633 04 94 - 3 (A. Bergquist). Portot bjussar vi på.

Har du ett svänggäng ? Skicka demo / skiva till: Rock Soldier, G:a Siljansvägen 10, 793 33 Leksand

I contribute to Rock Brigade, South Americas / Brasils biggest Metal magazine. So bands and record companies can send material for review (demo/record, bio (in english), photos etc) to: Eduardo de Souza Bonadia, Cx. Postal 15094, Cambucci, SP/SP, Cep 01599 - 970, Brasil

Spelar du i ett band ?

Skicka tape + biografi till "ALL-CE", det nya fanzinet

Du kan också köpa "ALICE" för 10 kr. Nr 1: NASTY IDOLS, G-ANX, QUADRUPLE m.fl.. Klara för Nr 2 (ute i augusti): RAISE CAIN, MICHAEL DOWELL (USA), FLEGMA bl.a ...

ALICE c/o Federley, Box 6061, 200 11 Malmö

BYTES

29 year old brasilian male wants to trade brasilian metal albums (list available) with swedish or world-wide releases (no tapes or CD's, only LP's). No rip offs. Your list gets mine. Write to: Eduardo de Souza Bonadia, Cx. Postal 15094, Cambuci, SP/SP, Cep 01599-970, Brasil

UTFÖRES !

Logoförslag, texter, översättning-ar (Sv.-Eng.) och biografier. Har även en diger adresslista till tidningar, radio, skivbolag etc. Janne Stark, Granefors 1648, 374 91 Asarum Tel. 0454 - 294 49

KÖPES !

Singlar med Highbrow, Thunderhog, Metal Mercy, Spitfire, NJB, Traumatic, Thrashon, Quadruple, Deep Silence och It's Alive. Dessutom 12:or / LP's med Mindless, Life, Sticky Stuff, Dizziness och Shaggy. Betalar bra för felfria ex. Lennart Larsson, Kalkkällevägen 24, 660 10 Dals Långed Tel. 0531 - 407 47 (efter 16.30)

Historien bakom gruppens namn är ganska lustig.

- Det skulle betyda "Dom Bohema" men ingen av oss är nån klippa på spanska. Det skulle hetat Los Bohemios isåfall, berättar Peter. Los Bohemos betyder istället "Dom från Böhmen".

Han beskriver deras musik som "innehållslös hårdatlanta" med en punkgrej i botten:

- Vi är uppväxta i punkvågen men har blivit mycket hårdrockigare på senare tid. Vi har hållit på förbannat länge, i evighet, lite av och till. Jag är den som är nyast i bandet. Los Bohemos har funnits i ca tio år men alla har spelat i andra band tidigare.

Förutom Peter (bas o sång) återfinns här Perre Lindberg (gitar o sång), Peter Kvist (gitar) samt Mikal Forsberg (trummor). Vad har ni haft för er fram tills nu?

- Vår glansperiod var 87-88-89, då var vi förbannat aktiva. Under -90 låg vi lågt, så gott som nerlagt. En LP spelades in -89 på CBR men lades på is.

Los Bohemos har spelat en del utomlands, bl a på X i Berlin för 800 personer. Under sin tysklandsturné spelade de med tyska KGB som Peter beskriver som "förbannat trallig punk som nu har lite mer hardcoreinflenser". 1987 kom deras första EP, "Los Bohemos". De har spelat mycket live och Stonefunkers var t ex förband åt dem i Göteborg -85.

- Vi är ett liveband, den saken är klar, mycket mer än ett studioband.

"INTO DREAMLAND"

Detta har dock inte hindrat dem från att släppa en LP, "Into Dreamland". Den släpptes i februari och är Los Bohemos debut-LP.

- Det har varit en massa strul med LP:n, berättar Peter. Först skulle den ligga på CBR och spelades in på rekordtid, tre dygn. Sen skickades den till Birdnest i Köping som gav ut den. Det var så bråttom med den, allt skulle gå så fort. De engelska texterna gjordes en månad innan. När vi skulle spela in satt textförfattaren på golvet i lotusställning och formligen hystade ur sig texter.

Los Bohemos

har äntligen släppt debut-LP:n

- Vi håller på och harvar i gamla punkvågspår fortfarande, säger Peter Lundström bandets basist, som poängterar att Los Bohemos jobbar för ett spridande av den norrländska kulturen.

Jag anar ett lätt missnöje med skivan.

- Det var såpass längesen vi spelade in den. Här är mycket gammalt material, låtarna på skivan är tralligare än vad vi låter nu. Vet inte riktigt hur den har sålt men det är nog rätt dåligt, vi har bara varit ute på några få spelningar i år. Recensionerna har varit varierade.

På plattan finns både svenska och engelska texter.

- Det blir bara engelska texter nu, säger Peter.

Texterna är till stor del skrivna av Håkan Sundkvist, som inte längre är med i bandet.

- På senare tid har Perre skrivit mycket texter. Han kommer också ofta med riff som vi jobbar på ihop.

Vad tycker ni om för slags musik?

- Allt från folk-musik, särskilt jag, till gamla Led Zepelin, speed- och

death metal samt techno.

Svenska band som ni tycker är bra?

- Meshuggah är fantastiskt bra, The Sinners är super live, Groupa, Entombed...

Los Bohemos publik är blandad. Peter:

- Ofta drar ju själva stället folk, minst lika mycket som banden. Publiken är mellan 16 och 60.

PLANERAR EUROPA-TURNÉ

Bandet har planer på en europaturné till hösten. Totalt hoppas de på att få åka till Norge, Danmark, Tyskland, Holland, Schweiz och Österrike, förutom Sverige förstås.

- Luger Production håller i Skandinavien och ett tyskt bolag tar hand om oss vad gäller resten av Europa, säger Peter. Vi ska åka med ett tyskt band, Mammy's Dad, som består av medlemmar från tyska KGB. Eventuellt ska vi upp norrut en vecka i Sverige innan turnén - uppåt Luleå.

Finns material till en ny skiva?

- Det beror litegrann på pengar. Vi har mycket nya låtar, mycket otrallvänligt och det tycker jag är roligt, säger Peter före han avslutar. Just nu är vi i skriande behov att ett skivbolag som vill ge ut det redan inspelade materialet på CD. Det är ett måste att vi finns på CD när vi skall turnera i Tyskland!

Maria Jacobsson

MUSIKERLITTERATUR

ROCKECONOMICS
ROCKARRANGING
BREAKS FOR YOUNG BANDS
SUCCESSFUL ARTIST MANAGEMENT
THIS BUSINESS OF MUSIC
MORE ABOUT THIS BUSINESS OF MUSIC
HOW TO SUCCEED IN THE MUSIC BUSINESS
HOW TO MAKE AND SELL YOUR OWN RECORDS
FOR MUSICIANS ONLY
EURO POP BOOK 92

Plus tusentals andra titlar från hela världen.
Skriv, ring eller faxa så skickar vi våra prislistor.

HANS RICHTER LÄROMEDEL AB

Box 148 • 647 00 Mariefred

Tel: 0159 50035 Fax: 0159 50144

THÅSTRÖM

Tidigt i höst släpper Joakim Thåström sin tredje soloplatta. Backstage fick en pratstund med honom strax efter det att inspelningsarbetet var avslutat.

Plattan är inspelad i en rad olika studios runt om i Europa. Den första delen av inspelningsarbetet sköttes i utlandet men Thåström var inte nöjd med resultatet så han flyttade "hem" till M.V.G's studio i Stockholm där han sen spelade in det mesta av plattan. Den sista låten som kom med på skivan skrev han i slutet av juni, och den spelades in i Holland - hans "nya" hemland. Med tanke på att han började spela in plattan, i Danmark, den 6:e januari så har inspelningen tagit ett tag.

- Det har tagit jävligt lång tid p.g.a diverse omständigheter. Det skulle egentligen bli min absolut snabbaste platta någonsin men det blev den absolut

långsammaste, säger han och tillägger lite skämtsamt. Nästa gång satsar jag istället på att göra den absolut långsammaste någonsin, och då får vi se hur det går.

Thåström har själv producerat den största delen av plattan. Sanken Sandquist, som även var med på "Xplodera Mig 2000", har hjälpt honom med 3-4 låtar medan Stefan Glauermann har mixat.

MYCKET MASKINER

På "Xplodera Mig 2000" hade Thåström hjälp av en hel del gästmusiker, vilket han inte har haft denna gång. Han har förresten knappt använt några musiker alls.

- Det är en jävla massa maskiner och lite programmerare. Sanken har programmet en hel del och Niklas Häll (f.d All That Jazz) har också programmerat rätt mycket, säger Thåström och berättar sen om sitt nya band Peace, Love & Pitbulls, vilket också är titeln på den kommande plattan.

- Niklas spelar keyboards, eller rättare sagt sampler, sampling. Sen spelar Peter Lööf, eller Pete Leaf som han brukar kalla sig, gitarr. Han sjöng tidigare i All That Jazz. Peter och Niklas bor också i Amsterdam så vi träffades där nere. Sen har vi en gitarrist till som heter Rickard Sporröng (f.d Midas Touch). Honom fick jag tag på genom

en tekniker när jag jobbade med Stry i Malmö. Jag frågade runt om de visste någon tung metalgitarrist, och då fick jag tips om Rickard.

Har ni ingen basist eller trummis?

- Vi har allting sånt på keyboards. Niklas sköter det från keyboardet - high-tech du vet, säger Thåström efter det att han först var nära att lura i mig att det är han själv som spelar trummor.

Kommer ni att kalla er Thåström & Peace, Love & Pitbulls?

- I Sverige lär vi väl på något sätt heta Thåström. Det är nog rätt bra om man skall få några som kommer och kollar. Men i

utlandet blir det bara Peace, Love & Pitbulls.

Nämnas bör förresten att både Rickard och Peter är med och spelar på plattan.

TYNGRE, BRUTALARE OCH MONOTONARE

Henrik Lipp (Blue For Two), Stry och Peter Lööf har hjälpt Thåström med att skriva materialet till den nya skivan. Vad finns det då att säga om musiken? Hur har den utvecklats i jämförelse med "Xplodera Mig 2000"?

- Den är grundad på samma idé - med maskiner och gitarer. Det är väl bara det att den är tyngre och brutalare i största allmänhet.

Kanske är den inte lika monoton

- Förhoppningsvis är den ännu monotonare, säger Thåström som själv är väldigt inne på europeisk industri- och dansorienterad musik. Som exempel på sånt han lyssnar på nämner han schweiziska Swamp Terrorists, KFMDN, Ministry och det berlinska technobandet Dance Or Die.

Förutom en platta med Imperiet så är den nya skivan den första han har gjort med engelska texter. Varför har du valt att ha engelska texter denna gång?

- Eftersom jag har bott i Holland i 2 1/2 år nu så kändes det naturligt att gå över till engelska. Om jag vill göra grejer där så går det inte att sjunga på svenska, även om det trots allt är ett rätt stort steg att ta, menar Thåström som också förklarar vad texterna handlar om.

- De handlar typ om ingenting. Det är rätt bra ingentingstexter.

Att han har gått över till engelska texter innebär också att han känner sig redo för en satsning på utlandet. Han berättar att plattan skall släppas i Europa men att det än så länge är oklart hur.

- Vi håller på att förhandla om det. Det är en independentplatta så den lär inte hamna på någon majorlabel. Jag vill inte hamna på något sånt bolag heller. Har redan varit på ett en gång och det räckte och blev över.

SKALL TURNERA I SVERIGE

När plattan är släppt kommer Thåström, med band, att turne-

ra i Sverige, och som det ser ut nu lutar det åt att det blir i oktober. Blir det en lång turné?

- Nä, en kortare, skrattar han. Det räcker med en 10-12 spelningar. Vi skall försöka hitta bra ställen, stora eller små klubbar, med bra atmosfär, och som passar vår musik. En klubbturné blir det i alla fall.

Kommer ni bara att spela material från "Xplodera Mig 2000" och den nya plattan?

- Nej, det tror jag inte. Det blir nog lite gammalt material också, men inte så mycket., svarar han och utesluter inte möjligheten att de kommer att spela några Ebba Grön låtar, och eventuellt också några från Imperiet tiden.

Thåström berättar också att de hoppas på att kunna komma ut och spela i Europa.

- Jag gör ingen, vad skall jag säga, kommersiell satsning. Vill bara börja spela lite mer utomlands för att jag tycker att det är kul.

TILLBAKABLICK

När man pratar med Thåström är det oundvikligt att fråga lite om det han har gjort tidigare, även om han själv helst ser framåt. Eftersom videon får allt större betydelse kunde jag inte låta bli att fråga om han har funderat på att sammanställa en video som speglar hela hans karriär.

- Vi har pratat om det, jag och några till. Jag har lite svårt att rota i gamla grejer, har överhuvudtaget väldigt svårt att titta bakåt. Men det lutar nog åt att det blir av. Det är bara det att jag har väldigt svårt att ta tag i det. Det är alltid någon som får sparka mig i häcken för att få igång mig på såna här grejer.

Om du ser tillbaks på din karriär, är det någonting som du har gjort som du ångrar idag?

- Ja, hur mycket som helst, skrattar han men blir sen allvarligare. Jag tycker att större delen av det jag har gjort är rätt pissdåligt.

Det var som fan. Finns det ingenting som du är extra nöjd med eller någon period som du ser tillbaks på med glädje?

- Jag tycker att Ebba Grön hade sina stunder. Det är bara det att det jag har svårt med är att det känns så daterat på något sätt, om man lyssnar på det idag. Men visst jag är stolt över det. Jag är stolt över många grejer men om man ser till hur

det låter på skiva så tycker jag att det låter förjävligt, menar Thåström. Imperiet hade det svårt på skiva. Tycker vi var ett bra liveband men vi hade svårare att få till det i studio.. Det är inte så mycket som jag är jättestolt över. Tycker att det är mycket skit men jag går inte omkring och vändas. Samtidigt tycker jag inte heller att det är världens bästa grej.

Med andra ord saknar du inte heller samarbetet med någon/några av de du har jobbat med tidigare.

- Nej, det kan jag inte påstå. Man slutar att spela med varandra för att man på något sätt har tagit musten ur varandra, tagit ut det bästa och haft sitt roliga tillsammans.

- De sista åren med Ebba och Imperiet var inte konstruktiva, de kändes bara väldigt tråkiga. Det är ju ingenting jag längtar tillbaks till.

Thåströms scenutspel, med gester, miner och mimick, är fascinerande och väldigt karaktäristiskt just för honom. Är det något som han har jobbat på eller har det kommit naturligt?

- Det gäller bara att hålla i sig tillräckligt mycket innan, svarar han oväntat och man vet inte riktigt om han skämtar eller menar allvar.

Än så länge kan han leva på sin musik. Det bör rimligtvis innebära att han har en hel del fritid. Vad har han för intresse vid sidan om musiken? Han funderar lite innan han svarar.

- Jag gillar att resa och jag gillar att gå ut och dricka öl med mina kamrater. Försöker hela tiden bara att ha kul.

Har du fått mycket nya vänner i Holland?

- Ja, jag har ju mer eller mindre träffat ett helt nytt band, skrattar han innan han kommenterar frågan om han har kommit in i de holländska musikerketsarna.

- Jag har överhuvudtaget aldrig varit inne i några musikerketsar. Det är klart att jag känner musiker men jag vet inte om jag umgås speciellt mycket med musiker.

Han är i alla fall nöjd med det holländska musikutbudet, som han tycker har en stor fördel gentemot den svenska,

- Independentscenen är mycket större. Det kommer hela tiden mycket band och spelar. Jag tycker att det är kul eftersom alla band jag vill se kommer dit och spelar. Den stora

skillnaden är alltså att deras independentscen på något sätt är större.

- Sen låter jag det vara osagt om de holländska banden är så jävla eminenta.

Som det ser ut nu kommer han att bo kvar i Holland ett bra tag till för han trivs i Amsterdam.

- Jag har i alla fall inte hunnit att bli tillräckligt trött på det för att vilja åka hem.

HÅLLER SIG TILL MUSIKEN

En gammal synd som Thåström absolut inte vill prata på är filmen "Den Frusna Leoparden", som han medverkade i någon gång under den första halvan av 80-talet. Han har inga planer på att återuppta den karriären, men det är inte utan att han får en del skumma förfrågningar och erbjudande.

- Sånt glömmar jag alltid så fort jag kan för jag säger alltid nej till alla märkliga erbjudande jag får. Får lite skumma erbjudande från folk ibland. De undrar om jag skall vara med i diverse teaterpjäser, och vad det nu kan vara. Säger alltid nej för jag håller mig till det jag vet att jag i alla fall någorlunda kan stå för.

Du vet vad du vill!

- Vi kan säga att jag i alla fall är bestämd angående vad jag inte vill göra.

Strax före det att vi skall avsluta vårt samtal berättar Thåström en stor nyhet.

- Jag skall starta ett skivbolag! Den här idén är inte mer än en månad gammal och eftersom jag har varit så upptagen med min egen platta så har jag inte kommit så mycket längre med planeringen.

Klart är i alla fall att bolaget kommer att heta Fuzzbox Records, och att det till största delen blir tung industri- och independent musik som skall släppas på den etiketten. Han är mycket förtegen om vilka artister de kommer att jobba med framöver, men hoppas kunna släppa sin första platta i början av -93. Själv räknar han med att ligga kvar hos M.V.G Records (f.d Mistlur).

Låter allt det här intressant? I så fall håll ut för det finns all anledning att återkomma till Thåström och hans band i något kommande nummer!

L.L.

POPKORN

Tänkte smyga igång denna nya avdelning genom att presentera några popkorn som jag tycker har poppat högre än de andra i detta nummer - några band som har visat framfötterna genom att överraska positivt.

The Bugs (fotot ovan)

Mina stora favoriter i detta nummer blir The Bugs, som med energi och framåtanda bjuder sina lyssnare på en mycket bra debutplatta. 7:an "Bumble Bee" kommer säkert att bli flitigt spelad både i slott och koja. Hoppas verkligen att P3 fått ett ex. Detta band tycker jag verkligen ni skall gå och se om de dyker

upp i er närhet. Håll ögonen öppna.

Einstein

Ett annat band som gått framåt oerhört är täbybandet Einstein. Gruppens fyra låtars CD-singel hör till höjd-

skulle förvåna mig om bandet skulle vara tvunget att betala nästa produkt själva. De förtjänar ett bolag !

Traste Lindéns Kvintett

Ett band som heller aldrig gör bort sig är Traste Lindéns Kvintett. Nya plattan "Gud Hjälpe" hör också till det absolut bästa i detta nummer. Med sina kluriga texter och raska komp formigen exploderar stereon när gossarna drar igång. Texter som man kan både skratta och gråta till, och som berör oss alla. Traste Lindén tycker jag att var och en borde ha i sin skivsamling. "Gud Hjälpe" förtjänar verkligen det. KÖP DEN !!!

Det var bara ett axplock utav de bästa popplattorna i detta nummer. Jag kommer i fortsättningen att plocka ut de bästa kornen och presentera dem lite noggrannare, för att folk skall få upp ögonen lite lättare. Allt som är presenterat på denna sida är alltså väl värt att lyssna på, så har Ni inget annat för Er just nu, så kan Ni ju traska

ner till Er skivaffär och fråga om mina tips finns tillgängliga.

Tills nästa gång. So long !

Jocke

Traste Lindén

Foto: Kjell Blomstrand

Prenumerera på Backstage genom att bli medlem ! Allt Ni behöver göra är...

POSTGIROT SVERIGE Meddelande till betalningsmottagaren		INBETALNING / GIRERING A		2 • Konto • Avg • Bel •	
INBETALNING / GIRERING A B 2021 01 (jan 87) 1:30-87 7 5028 87-02 Betalar härmed 100:- för medlemskap i MF DECIBEL, vilket inkluderar <u>fyra</u> nummer av tidningen BACKSTAGE. Jag vill att det skall gälla fr.o.m nr		Till postgirokonti/personkonto nr 429 51 68 — I		Avgift Kassastempel	
		Betalningsmottagare (endast namn) BACKSTAGE			
		Avsändare (namn och postadress) ERIK ROCKER METALGATAN 69 212 21 POP CITY			
		Eget konti nr vid girering Svenska kronor 100 :-			
I DETTA FALT FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS - RESERVERAT FÖR POSTGIROT					
#		#		#00#	

Vad gör du nuförtiden ?

- Jag håller på och skriver låtar till en platta. Jag vill att den ska bli jävligt bra så jag ska ta tid på mig, den får ta ett år eller två om det behövs. Alldeles för många ger ut plattor huxflux, då är det bättre att ta det lugnt. Sen jobbar jag ju samtidigt också.

Det här låter ju spännande, hur kommer det att låta ?

- Jävligt tungt, tyngre än Candlemass där det mest var jag som gillade det extremt tunga.

EGET COVERBAND

Det ryktas också att du är med i ett coverband som heter Black Salad.

- Jo, fast vi ska inte kalla oss Black Salad utan Messiahs Sabbath istället. Conny från Agony spelar gitarr, basist är Blomman från Maninnya Blade och Hexenhaus och trummissen heter Johan (och har också spelat i Hexenhaus). Vi spelar bara gamla Black Sabbath-låtar från Ozzy-tiden. Det ska vara roligt att spela, jag tycker spelglädjen dog i Candlemass. Conny och de andra hade lagt av med att spela men det kliade i fingrarna på dem och de ville sätta igång igen.

Och Messiah berättar att hans Sabbath kommer att spela i Stockholm och kanske runt om i landet. Den 14:e augusti är det t ex en spelning på Kool Kat i Stockholm.

Messiah var tidigare med i bandet Mercy, och nyligen har det släppts en återutgivning av gruppens andra LP, "Witchburner". Jag ber honom berätta lite om Mercy-tiden.

- Vi gjorde en skiva när jag var sexton år, då hade jag inte gått igenom målbrottet. Andra

Messiah

jobbar med soloplatta

En och annan har säkert undrat över vad det blivit av Messiah Marcolin sedan han slutade i Candlemass. Backstage tog kontakt med honom och kan lugna oroliga fans med att han inte sitter överksam.

plattan kom när jag var sjutton-arton bast. Jag trodde jag var Satan själv, hade ett uppochnervänt kors i pannan. Den andra plattan med Mercy skäms jag inte alls för.

Kan inte återutgivningen av "Witchburner" ses som ett sätt att tjäna pengar på namnet Messiah ?

- Nja... Jag tycker det är kul. Sen får man ju skämmas lite för att man trodde man var djävulen.

Messiah har han kallat sig sedan Mercy-tiden. Varför ?

- Det är inte så jävla roligt att heta Bror ! Jag tog med mamma till pastorsexpeditionen och bytte namn.

Till Messiah ? Utan vidare ?

- Först försökte de komma med att det inte fanns något sånt namn men då blev morsan arg och slog näven i bordet.

CANDLEMASS

Han slutade i Mercy -86 och började i Candlemass -87.

- Jag ringde upp Leif (bandets låtskrivare, textförfattare och basist) och sa att jag ville bli deras nye sångare. Vi gjorde "Nightfall" som jag tycker är den bästa plattan, då fanns spelglädjen kvar. "Ancient Dreams"-plattan hade vi studioproblem med. Sen gjorde vi "Tales ..." och managern ville ändra mitt sätt att sjunga, men det ville inte jag.

Det var olika åsikter om Messiahs sång som medverkade till att han inte längre är med i Candlemass. Messiah:

- Managern sa att Leif inte var nöjd med min sång, och då slutade jag direkt. Jag är lite besviken men det är klart, det är ju Leifs band.

Jag ber Messiah berätta om sin sångbakgrund men det visar sig att han inte har någon, egentligen.

- Jag gick till en sångpedagog i tre månader när jag kom upp till Stockholm (han kommer från Ronneby i Blekinge). Jag

är stolt över mitt sätt att sjunga, säger han. Många sångare har ingen egen stil. Mina vibraton kommer naturligt, Leif ville dra ner på dem men jag tycker inte man ska anpassa sig.

Vad tycker du om Candlemass nya skiva "Chapter VI" och om Tomas Vikström som sångare ?

- Tomas låter bra men inte så personlig. Jag har inte hört hela skivan men av det jag har hört tycker jag sången och allting låter bra. Men jag tycker inte om keyboardsen. Det verkar som om de helt försöker komma bort från doomgrejen.

FORTSÄTTER UTAN MUNKKÅPA

Hur blir det med din egen image, kommer du t ex att fortsätta med munkdräkten ?

- Det är samma munkdräkt som hängt med hela tiden, från Mercy till Candlemass, men nu luktar den så jävla illa. På min nya skiva vill jag inte begränsa mig, inga mer tomtar och troll, säger Messiah.

Han ser optimistiskt på framtiden:

- Det känns jävligt skönt nu att slippa alla problem. Jag ska göra min egen platta och bra ska den bli !

Det ser vi fram emot. Jag undrar vilken Candlemasskiva han tycker är bäst ?

- Efter "Nightfall" är liveskivan den klart bästa.

Han tycker också att det som gett honom mest med Candlemass är hans nära relation till fansen, att de gärna kommer fram och snackar.

- Skriv att jag inte har glömt dem, jag kommer igen !

Maria Jacobsson

Messiah under Mercy respektive Candlemass perioden

— MF DECIBEL —

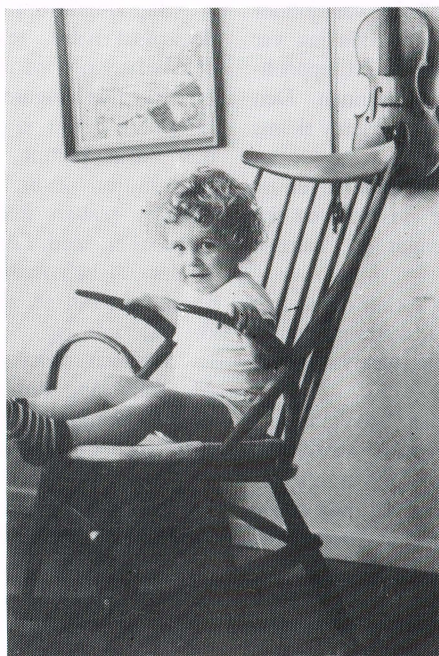
NYHETER - FAKTA - INFORMATION - M.M

Män, kvinnor och barn !

Tiden fullständigt rinner iväg. Är det verkligen tre månader sen sist ? Otroligt ! Hur som helst så får Ni läsa om vår högt ärade guru, chef och ordförande Kjell Blomstrand på dB-sidan den här gången. Lite info kan väl också sitta fint.

Hemma hos-reportage: "Chefen"

Namn: Kjell Yngve Blomstrand
Ålder: 32 år
Yrke: Smed, bilmekaniker och hemsamarit.
Bor: Hemmansägare i Torrskog
Äter: Vitlök
Dricker: Hemgjord mjöd, sällan mjölk
Läser: Älvsborgsposten en gång i veckan och även lite svetsteknik.
Senast sedda film: Cape Fear
Lyssnar helst på: Queen, blues, hårdrock och Smoke Rings (gärna Billie Holiday)
Lyssnar inte på: Opera !
Första kontakten med Decibel: Jag gick på Stenebyskolan och skaffade en lägenhet på "kullen". Där träffade jag Mats Gustafsson och Pelle Frimodig och dom drog med mig på en rockgala. Slummen Blues Band och X-Metal lirade. Jag blev medlem och på den vägen är det...

Min uppgift som ordförande i Decibel: Få det att fungera. Det har varit lite så och så. Vi tar en bit i taget. Rom byggdes inte på en dag !

Framtidsdröm: Att kunna leva på smidet eller fotografering. Ett eget tjeckband med mig som manager vore inte dumt...

Varför blev jag kvar i Dalsland: När jag var klar på skolan jobbade jag ett tag i fjällen, men jag åkte tillbaka till Dalsland och hittade stället i Torrskog. Det är kanon fint i Dalsland så jag blir nog kvar !

Om Backstage tycker jag: I början skumläste jag mest men nu är det lusläsning som gäller. Jag plåtar ju en del för tidningen så det är bäst att vara snäll mot den där j-a chefredaktören..... (ha-ha)

Motto: Det ska nog fan gå !!!

Kjelle kan nås på telefon 0531 - 250 01

Datum inför höstens Club 92 (musik-klubb med temakvällar):

- 12/9: Mustadfors Folkets Hus
 - 26/9: Backstage Café, musikhuset
 - 3/10: Yeah Bop Station, Rag Doll m.fl (Mustadfors Folkets Hus)
 - 10/10: Mustadfors Folkets Hus
 - 24/10: Backstage Café, musikhuset
 - 14/11: Mustadfors Folkets Hus (nostalgi-rock)
 - 28/11: Backstage Café, musikhuset
 - 12/12: Mustadfors Folkets Hus (Lucia)
 - 31/12: Mustadfors Folkets Hus (Nyår)
- (Reservation för eventuella ändringar)

Bokningsansvariga är: Martin Andreasson 0531 - 413 64 och Mikael Johansson 0531 - 412 27.

Övrigt info:

Mats Gustafsson (som var med och startade Decibel) har fyllt 40 år !!! Vi i Decibel gratulerar och bjuder på en helafton för denne gosse den 15:e augusti på Baldersnäs (Rajtan-tajtan på torken). Välkommen Mats !!!!

PA-anläggningar uthyres !! Decibel har mycket fina PA-anläggningar som kan hyras. Mer information får Ni hos: Hans-Inge 0531 - 403 91 och Johnny 0531 - 126 66.

Fotointresserade: Vi söker 3 st. medhjälpare i fotolabbet till hösten. Meningen är att Kjell Blomstrand ska ha en kurs i mörkrumsarbete med allt vad det innebär. Så du som är nyfiken kan slå en signal till: Kjelle 0531 - 250 01 (Alla är välkomna - nybörjare också !!)

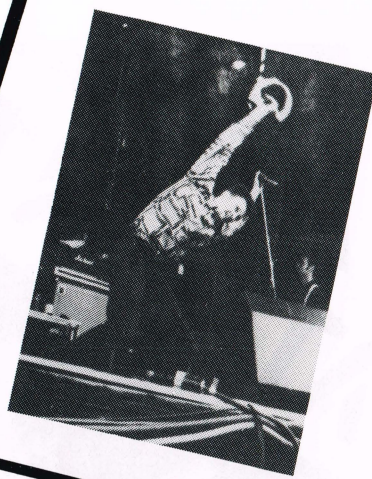

MF Decibel, Box 93, 660 10 Dals Långed

Sven Köhler

/GÄSTKRÖNIKA/

The Sinners

Ett unikt utdrag ur Sven Köhlers ännu ofullständiga memoarer: "For Sinners Only".

Vi hade kommit fram till Hjulatorp efter bilresan genom Skåne och halva Småland (bara några centimeter på kartan) och packade in vår proviant i form av folköl, spagetti och makrill som skulle räcka en hel vecka. Dessutom hade vi med oss gitarrer, en trummaskin och en bandspelare.

Under den kommande veckan skulle jag och Michael skriva låtar till uppföljaren av the Sinners debutalbum och vi hade bestämt oss för total isolering i min Mammans sommarstuga ett par mil norr om Växjö. Efter en natt hade vi vänt på dygnet; vi tände en brasa i den öppna spisen och satt där och spelade samtidigt som vi hinkade folköl och diskuterade livet. När något plötsligt kändes rätt spelade vi in det på bandspelaren för att sedan utveckla det med texter och arrangemang.

Vi riffade på ganska bra och fick ihop till flera låtar redan första natten, och i gryningen innan vi la oss lyssnade vi igenom alltsammans och konstaterade belåtet att med detta tempo skriver vi en dubbel-LP på sju nätter.

När vi vaknade senare på dagen lät det bara skit.

Eftersom det var fint sommarväder tog vi roddbåten och gav oss ut på Bergsjön för att fiska. Men fiskarna ratade våra bespottade krokarna och ganska snart gav vi upp och bytte spöna mot gitarr och penna. Michael satte av mej på en ö där jag kunde sitta och skriva texter och melodier bland blåbärris och pissemysor. Själv rodde han ut för att ensam med gitarren, i ekan på den spegelblanka sjön under det att solen gick ner bakom den täta granskogen, spela in riff på den lilla bandspelaren. Efter några timmar kom han tillbaks till ön för att hämta mej och vi återvände till stugan för att fortsätta.

När inspirationen då och då sinade brukade vi gå ut i vedboden, där det stod ett pingisbord, för att spela ping-pong. Där kunde vi stå i flera timmar och blev efter några nätter så samspelade att det var bättre än på TV. Detta var långt innan vi hade träffat världsmästaren Stellan Bengtsson och fått reda på att han gillar Sinners och har alla våra skivor. Men redan då tänk-

te vi på Mini-Stellan, och att han skulle sett oss nu. Han skulle sett vårt TV-lir som vi hade på nätterna i Hjulatorp.

Hur som helst, nätterna gick och dagarna försökte vi sova bort.

Det mest störande momentet då var emellertid mina släktingar som hela tiden ville umgås. Mormor ville bjuda på Kaffé, Gustav ville ut och fiska, Morbror Knutte ville spela kort och supa, och Kusinerna ville visa upp sina söta flickvänner, sina fina bilar och sina stora hundar. De kunde inte för sitt liv förstå varför vi sov på dagarna när vi egentligen skulle arbeta. Så en kväll när inspirationen var som bortblåst bjöd vi dem allihop på middag. Spagetti med makrill (kryddat med ett par hekto vitlökspulver) och folköl.

Knutte hade tagit med en dunk HB som smakade Pekka men trots allt slank ned. Så småningom gick vi hem till honom för att jamma, han bodde ju bara hundra meter därifrån.

Michael kopplade in guran i Knuttes trekantiga Hagströmsförstärkare och jag satte mej

bakom Hammondorgeln. Sedan öste vi loss med en tolv i C-dur. Knutte, som hade plockat fram sitt dragspel bara satt och gapade, oförmögen att tränga in i detta otroliga gung. Det svängde så hela huset skakade. Michael solade, jag wailade och Knutte gapade. Låten blev 45 minuter lång och kändes aldrig tråkig.

Efteråt undrade Knutte hur vi kunde spela så bra utan noter, och när vi svarade att vi ändå inte kan läsa noter utan bara improviserade och lär oss utantill blev han väldigt förvånad och lät nästan förbannad.

KAN NI INTE LÄSA NOTER ?

NEJ VI KAN INTE LÄSA NOTER.

EFTERTEXT: Det musikaliska resultatet av vår vecka i Hjulatorp blev slutligen låten "Gimme some dreaming" som hamnade på en demokassett som refuserades av vårt dåvarande skivbolag Amigo, men som MNW nappade på och gav ut med the Sinners andra LP "Piece By Piece" i april 1990.

ATTENTAT

TVÄRS ÖVER TIDEN

Det var väl ingen som missade att Attentat, det göteborgskaste band som någonsin funnits, återförenades förra året. Vad som var tänkt att bli en enda reunionspelning på Magasinet i Göteborg utvecklades till en hel rad spelningar, och nu också en nyinspelad singel. Till hösten kommer en LP, och bland annat om den samtalade sångaren Jönsson och jag när vi träffades en av de där riktigt varma dagarna.

Foto: Hans Rydman

Både Jönsson och jag kommer en kvart försent till vår träff och båda skyller vi våra förseningar på de lokala kommunikationerna. Efter vi satt oss tillrätta börjar Jönsson tjöta om Attentats nya platta.

- Vi har redan spelat in trum- och basgrunder till åtta låtar. Vi har tänkt oss elva låtar, och nu får väl alla krupp som läser detta, men vi ska ha trummaskin på två låtar. En låt blir med bara akustisk gitarr, och en blir med dragspel. Det blir ett mycket brett material, förklarar Jönsson.

I våras kom det första nyinspelade materialet på flera år, och förväntningarna var höga. Inte minst från mig, som tyckte att "Tvärs Över Tiden" var en besvikelse.

- Vi kan inte ta hänsyn till vad folk förväntar sig, säger Jönsson. Vi har utvecklats under de år vi inte kört tillsammans, och vi måste göra det som känns rätt för oss.

Till hösten är det tänkt att fullängdsplattan ska komma, men ingen vågar klokt nog

lova något. Skivan är inspelad i Attentats replokal, men det är inte fullt så primitivt som det låter.

- Vi har en 24-kanalare där, och vår gitarrist Robban har spelat in flera andra band där. Det är skönt att inte behöva åka iväg när man ska spela in, men på samma gång kan det bli lite segt. Det är svårt att få tummen ur när man är "hemma".

POPPIGARE NU

Jönsson drar lite på svaret när jag frågar om det nya materialet är modernare, men klart är att det är poppigare. Man undrar då om basisten Crippa, som är mer inne på hårdare tongångar, inte haft något att säga till om.

- Visst har han det, menar Jönsson, men han kom in på ett senare stadium den här gången. Han höll på med Full Metal Jacket under hösten när vi repade in nya låtar. Det har ju fått sina konsekvenser.

Dagens Attentat består av samma med-

lemmar som de alltid gjort, nämligen Jönsson, Crippa på bas, Pete på trummor och Remdo på gitarr. Dessutom har de nu en gitarrist till - den nyss nämnde Robban. Jönsson förklarar att han är en fullvärdig medlem.

- Han skriver lika mycket låtar som oss andra, och får lika mycket royalties. Han är vad Attentat alltid behövt - en femte medlem som kan något. En kille som har lite tekniska kunskaper och är duktig på det här med tele-tele och canon och allt vad det heter. Annars är det ju bara idioter i bandet, och därför har vi blivit blåsta hela tiden. Vi är ju egentligen inte bra musiker heller, men vi gör jävligt personlig och bra musik tillsammans, menar Jönsson.

TURNÉ VÄNTAR

Efter LP:n släpps i höst har Attentat tänkt sig att åka ut och spela igen. Alla är överens om att det inte blir lika hårt turnerande som på den gamla goda tiden, då de verkligen körde hårt.

- Då körde vi sex gig i veckan under flera månaders tid i sträck. Det var det som knäckte oss, men det var också det som gjorde att vi blev såpass bra. Vi finslipade vår stil. Vi lärde oss att spela på helt omöjliga scener med nästan inget PA alls, under dåliga förhållanden helt enkelt. Som till exempel att vara sjuk och inte ha dusch eller omklädningsrum. Vi är vana vid de förhållandena, så nu när någonting är bara lite iordning så blir vi görmöjda. Idag är minsta lilla skitband bortskämt med fina PA:n och medhörning och grejer. Det är inget fel i det, men vi har lärt oss så mycket mer när vi varit med om allt jobbigt.

FORTFARANDE PUNKARE

Även om gamla Attentats musik var både ren rock och pop var Attentat ett punkband. Attityden fanns där, och Jönsson & Co. ingick i den innersta kretsen av Göteborgs punkliv på den tiden.

Jönsson och Crippa i maj -83

Attentat i januari -86

Jönsson -86

Foton: Thomas Edgren

- Det var ett mycket intensivt punkliv i Göteborg under några år i slutet av 70-talet och början av 80-talet, minns Jönsson.

En intressant fråga är då om Attentat-farbröderna fortfarande är punkare i fråga om livsstil.

- Det är svårt att vara det, men jag tror att jag personligen är det, säger Jönsson. Punken var perfekt för mig, och jag var punkare innan punken kom. Enda skillnaden var att man var långhårig istället för korthårig. Alla de värderingar och attityder var helt perfekta för mig, och sådan är jag fortfarande. Visst är man äldre och klokare och latare, och jag mår bättre - det gör man alltid när man blir äldre. Men jag är fortfarande en retsticka, och jag har kvar uppkäftigheten och ifrågasättandet. Jag tror det stämmer på de flesta i bandet.

I Göteborg är Attentat en institution som alla känner till. Utanför stan är deras ställning inte lika självklar.

- Jag vet inte hur kända vi är ute i landet nu, eftersom vi inte turnerat än, men förr var det olika från stad till stad. I de städer som hade punkscen som var okej så var vi stora. Men jag vet att i vissa skånska städer så hatade de oss. Stockholm var okej, även om de naturligtvis hade sina egna band.

På tal om Stockholm så har Attentat vid flera tillfällen kallats Göteborgs Ebba Grön, och det är en liknelse Jönsson inte har något emot.

- Ebba är förmodligen det bästa svenska bandet någonsin, så det känns smickrande.

INDEPENDENT- OCH FOTBOLLSFANTAST

Själv lyssnar Jönsson mest på independentmusik numera, och det uttrycker han ganska bra själv:

- Jag gillar engelska band med fyra bokstäver i namnet. Sådant som alla andra hatar, alltså. Sedan så gillar jag Nirvana, men det är mest för att jag upptäckte dem före alla andra. Red Hot Chili Peppers, Primal Scream, Faith No More och lite sådana band gillar jag också.

Både Jönsson och undertecknad satt med i juryn under den stora rockbandstävlingen Rockslaget i våras. En intressant fråga då är hur Attentat av årgång '78 skulle klarat sig i konkurrensen.

- Vi skulle åkt ut med en gång, tror Jönsson. Vi var med i en liknande tävling i slutet av 70-talet. Vi spelade på Frölunda Fritidsgård, och vi hade inte en chans. Då kände ju vanligt folk inte till punk, och de som satt i juryn blev skräjda, minns Jönsson.

Förutom punksångare är Jönsson känd som en stor fotbollsfantast, och han är med i styrelsen för GAIS Supporterklubb. Han är alltid pigg på att dra paralleller mellan fotboll och rock.

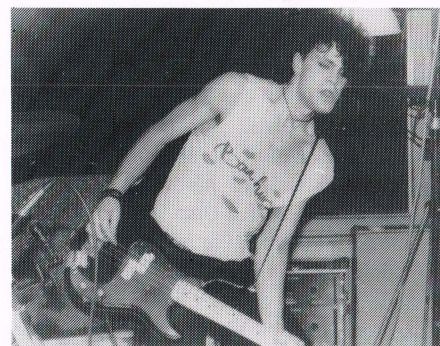
- Det bygger på samma grej, tycker jag. Det handlar om ett samarbete mellan pu-

blik och de som står på scenen eller planen. Om du har en bra publik spelar du bättre, oavsett om det är fotboll eller rock. Det är gemenskap, extas, skönhet, skicklighet och massans kraft som också kan vara farlig, har vi upptäckt. I rockkretsar är fotboll inte särskilt populärt av någon anledning.

En helt ovidkommande detalj i sammanhanget är att GAIS i dagarna förlorade mot Öster med 9-0.

Som sagt, under hösten är det tänkt att Attentats fjärde album ska släppas, och förväntningarna är högre än någonsin. Om jag känner Attentat-farbröderna rätt kommer den att innehålla högklassig rock'n roll, men förvänta er inte att det låter precis som "I denna stan"-plattan.

Edward Jansson

Crippa -86

Pete the Beat -86

Crippa och Jönsson

Foton: Thomas Edgren

ZEPPELIN GALAN 92

Söndagen den 7/6 gick Zeppelin-galan av stapeln på Melody i Stockholm.

Zeppelin-galan ? En förklaring är kanske på sin plats.

Skivbranschens Grammis-gala har konsekvent bojkottat all hårdrock, och även tyngre rock, och det trots att kvalitén på svenska hårdrockband är hög och att många av våra största musikaliska exporter hör hemma i denna genre. Lars "Lalle" Jansson, som driver skivbolaget SCEN, tyckte måttet var rågat och tog i höstas själv initiativet till den första alternativa grammisgalan. Från början skulle det heta "Swedish Metal / Hardrock Awards", men det ändrades till "The Zeppelin Academy of Rock" när det bestämdes att Rock-kategorin skulle vara med.

Led Zeppelin anses vara ett av de första hårdrockbanden och de har influerat mängder av rock- och hårdrockband - därav namnet.

Anders Tegnér, som knappast behöver någon presentation, var kvällens konferencier.

Före det att de sju zeppelinarna delades ut berättade Anders vilka som satt i den 15- "manna" jury som hade utsett vinnarna, och hur själva omröstningen hade gått till. Alla band som under -91 släppte en fullängdsplatta, gäller självklart inte alla kategorier, hade möjlighet att vara med. Av dessa valde juryn ut fyra som skulle nomineras. Sedan utsågs vinnaren genom en ny omröstning.

Under resten av kvällen varvades utdelning av Zeppelinare med att sex svenska hårdrockband intog scenen och spelade var sin låt. Banden ifråga var Straight Up, Totem (f.d King Diamond gitarristen Pete Blakks nya band), Reptile Smile, Unleashed, Great King Rat och Snakepit Rebels. Tegnér fick också tillfälle att lämna över en guldplatta till Erika för hennes debutplatta

"Cold Winter Nights". Han avslöjade också att ett hederspris hade delats ut på Melody några dagar tidigare, närmare bestämt den 3:e juni, när Def Leppard spelade där. Def Leppard fick priset för lång och trogen tjänst.

Hela galan avslutades med att det fantastiskt duktiga tjejhårdrockbandet Rag Doll körde ett halvtimmes set. Kanon !

Glädjande nog kommer Zeppelin-galan att bli en årligt återkommande tillställning, i vilket format får vi se. Den kommer förhoppningsvis att fungera som en morot för alla band, som nu kan få den uppmärksamhet som de förtjänar.

Nästa år går galan av stapeln på Melody den 11:e april. Ni skall väl dit ! Vi får hoppas att fler av pristagarna infinner sig då än vad de gjorde i år.

L.L.

1991-ÅRS PROFIL

Prisutdelare: Anders Tegnér

1991-ÅRS BREAKTHRU

Prisutdelare: Great King Rat

1991-ÅRS PRODUCENT

Prisutdelare: Andy Christel (Electric Boys)
John Levén (Europe)

HULTSFREDSFESTIVALEN

Övrigt nominerade
Bergslagsrocken
House of Kicks
Roxette

ENTOMBED

Övrigt nominerade
House of Kicks
Kool Kat News
Straight Up

TOMAS SKOGSBERG

Övrigt nominerade
Jacob Hellner
Michael Ilbert
Mats Lindfors

1991-ÅRS VIDEO

Prisutdelare: Rag Doll

REPTILE SMILE

Övrigt nominerade

Erika
Nasty Idols
The Sinners

1991-ÅRS ROCKBAND

Prisutdelare: H.O.K's Calle von Schewen

LÄDERNUNNAN

Övrigt nominerade

Nomads
Stonecake
The Sinners

1991-ÅRS METALBAND

Prisutdelare: Two Rocks

ENTOMBED

Övrigt nominerade

In The Colonnades
Stillborn
Unleashed

1991-ÅRS HÅRDROCKBAND

Prisutdelare: Ludde Lindström (Kool Kat)

Lars Jansson (initiativtagare)

REPTILE SMILE

Övrigt nominerade

Europe
Nasty Idols
Straight Up

Lars "Lalle" Jansson
Zeppelingalans initiativtagare

Anders Tegnér Zeppelingalans
konferencier samt en av kvällens
"huvudpersoner" - en Zeppelinare

Så här beställer Ni gamla nummer av Backstage

Allt du behöver göra är att betala in 15:-/st för nr 1 till 4, 17,50:-/st för nr 6 och 7, 25:-/st för nr 8 till 12 på vårt postgiro 429 51 68 - 1 (eller skicka dem i ett kuvert. Adressen hittar ni på annan plats i tidningen).

Eller varför inte ta vara på våra paketerbjudande? Vid köp av minst tre av de fem första numren så kostar de endast 10:-/st, vilket för tre, fyra och fem gör 30, 40 respektive 50:-. Vid köp av flera tidningar kostar nr 6 och 7 15:-/st, nr 8 till 12 20:-/st och nr 13 25:-. Fr.o.m nummer 13 är lösnummerpriser 30:- (inkl. porto)

Nr 1 innehöll bl.a Ice Age, Europe, Louise Hoffsten, Lolita Pop, Yngwie Malmsteen, Simon Rowe och Glory.

Nr 2 innehöll bl.a Wilmer X, Treat, Sator, Marcel Jacob, Grace, Kenneth & The Knutters, Stillborn och Desperados.

Nr 3 innehöll bl.a Electric Boys, Mikael Rickfors, Alien, The Nomads, Freddie Wadling, Midas Touch och Union Carbide Production.

Nr 4 innehöll bl.a Sky High, 220 Volt, Docenterna, Trance Dance, Candlemass, Lädernunnan, Karl Kanga, Destiny och Psychotic Youth.

Nr 5 är slutsåld !!!!

Nr 6 innehöll bl.a Ebba Grön, Yngwie Malmsteen, Sator, Bathory, Roffe Wikström, Tors-son, Commando, Reptile Smile, Dolkows, Mezzrow, All Steel Coaches och Charta 77.

Nr 7 innehöll bl.a The Sinners, Electric Boys, Talisman, Totta Näslund, Easy Action, President Gas, Dive, Alien, Michael Ilbert, Maryland Cookies, Köttgrottorna och Hexenhaus.

Nr 8 innehöll bl.a Wilmer X, Wasa Express, Zinny J.San, Lolita Pop, Glory, Mats Ronander, Rat Bat Blue, Pagan, Strebers, Entombed, Anti Cimex och Pure Mania.

Nr 9 innehöll bl.a Sky High, Candlemass, Louise Hoffsten, Nasty Idols, KSMB, Attentat, Amazonas, Omnitron, Full Metal Jacketz, Cod Lovers, Count Raven, New Clear Family, M.O.B och Black Cat Moan.

Nr10 innehöll bl.a Thåström, Magnum Bonum, Destiny, Eldkvam, OZ, Union Carbide Prod., 220 Volt, Pushtwangers, Yngwie Malmsteen, Stry och Charta 77.

Nr 11 innehöll bl.a The Sinners, Heavy Load, In The Colonnades, Straight Up, Raped Teenagers, Bai Bang, Köttgrottorna, Traste Lindéns Kvintett, The Nuts och Whipped Cream

Nr 12 innehöll bl.a The Nomads, Reptile Smile, The Leather Nun, Paulo Mendonca, Snowstorm, Stonecake, Stillborn, Noice, November, 23 Till, Dismember, Hexenhaus, Bite, W.E.T och Wild One

Nr 13 innehöll bl.a Entombed, Psychotic Youth, Simon Rowe, Yngwie Malmsteen, Motvind, Erika, Dolkows, Tribulation, Dark Continent, Blues Bag, It's Alive, Mindre Modiga Män, Fågel Blå och Million

Nr 14 innehöll bl.a Sator, Europe, Dag Vag, Shotgun Messiah, Charta 77 / Johan Johansson, Tears, Roffe Wikström, Great King Rat, Sonic Walthers, Merciless, Cromptjarna, Seance, Suzie Beats Them All och Kretsen

BACKSTAGE I SKIVDJUNGEN

YEAH BOP STATION Upfront (Blue Metal)

Har själv läst en del recensioner av Yeah Bop Stations debutplatta. Samtliga recensenter har klassat Y.B.S som ett hårdrockband, modell snällare, men jag håller inte med. Bara för att Thomas Larsson är en gammal hårdrocksgitarrist och det är riv i gitarren så innebär inte det att det automatiskt skall klassas som hårdrock. Nej, vad det handlar om är tung, stundtals är det riktigt tungt, melodisk rock med en stor dos blues i botten.

Tycker själv att det är en helgjutten platta som växer för varje gång man hör den. Samtliga tolv spår håller hög klass, det är omöjligt att framhäva någon låt framför någon annan. Bandet har en fin känsla för det här med refränger och sångmelodier. I övrigt ligger deras styrka i Thomas finessrika gitarrspel och Mia och Claras kraftfulla och känslofyllda sång.

Oavsett vad ni gillar för typ av rockmusik tycker jag att ni skall köpa "Upfront", och det nu!

Amigo Musik
Box 6058
102 31 Stockholm

L.L.

ROCK THE COMMUNITY

HAZE
RAT SALAD
PRIMARY MAN
THE SWEET LITTLE CO.
MISS WILLIS FLOWER CHILD
MICKEY DOWN UNDER
HIGH LIFE
SOULWORK

ROCK THE COMMUNITY (Hövik Records)

Rock The Community är en 65 minuter lång samlings-CD med åtta av Trollhättans bästa och mest intressanta band, som här bidrar med två låtar var. Banden ifråga är bångstyriga Haze som det musikaliskt är lite svårt att få grepp om. Förut var de ett mer bluesinriktat rockband medan de nu friskt blandar och ger. I deras två låtar, som har lite olika karaktär, kan man hitta lite funk och lite Creeps. Rat Salad kör en svängig och stökig blandning av rock'n roll och hårdrock, mycket i samma stil som Tornado Babies. Deras AC/DC-influerade "Schizo Horror" är en av plattans bästa spår.

Primary Man är faktiskt det band som imponerar mest på mig. Deras behagliga "sommarpop" skulle garanterat ge dem en stor publik om någon vågar ta steget att satsa på dem. Starka "Good things on the Wall" är en fyndig låt med bra sångmelodier. Med sin blandning av Springsteen, Eagles och irländsk folkmusik så tror jag att The Sweet Little Co tilltalar en lite äldre publik. Deras framtoning är mycket proffsig. Deras två låtar skiljer sig lite stilmässigt, och har olika sångare. Ett extra plus till den mandolin klingande "Green Blues".

Ett annat mycket proffsigt gäng är Miss Willis Flower Child (f.d Twilight Zone) som låter väldigt mycket 70-tal. Det är oundvikligt att dra paralleller mellan deras och en viss Jon Lords keyboards-sound. Musikaliskt är det också lite Purple och Whitesnake över det hela. Under "Flowers (a happy love song)" påminner sången en hel del om en viss Coverdale. Mickey Down Under har liksom flera av de andra banden valt att medverka med två helt olika typer av låtar. Den första, "Home is where the Head is", är intensiv och energisk medan "The Inner House" är tung och slö nästan lite i stil med Suzie Beats Them All. Hela tiden vilar en independenttouch över bandet.

High Life ligger på gränsen att klassas som gubbrock, åtminstone "The Only Way". "I've got Something" är mycket piggare samtidigt som deras sångerska kommer mer till sin rätt. Sist men inte minst har vi Soulwork som också är svåra att kategorisera. Den kvinnliga sångerskan är bra men ingen typisk rocksångerska, och skulle nog därför passa bättre till någon annan typ av musik. "I've been Waiting" har en kanonrefräng som borde göra låten till en given radiohit, synd bara att de lägger in ett jazzparti.

L.L.

KALLE BAAH Natural (Braah Production)

Från Skärblacka kommer Sveriges svar på Bob Marley och annan tungsvängande reggaemusik. Kalle Baah var namnet. Läggs det på minnet! I femton år har de åtta grabbarna finslipat sin speciella typ av reggae, och det hörs. Snygga tajta grunder med utsökta blåsriff som piggar upp och försköner - allt efter konstens alla regler. De har även jobbat mycket med det vokala, vilket tydligt hörs i alla snygga stämmor som är korrekt ditalacerade och får den starka sammansättningen att nå ännu högre höjder.

Jag har alltid varit svag för just den tunga bultande rytmen i reggae

så för mig kommer Kalle Baah och plattan "Natural" lite som en oas i all indiepop. En oas som gungar, kränger och rycker med mig till Jamaica, Babylon och allt som har med puls att göra. Kalle Baah, mycket bra!!!

Braah Records
Box 25
617 00 Skärblacka

Jocke

AB/CD The Rock'n'Roll Devil (BMG Ariola)

Bengus, Nalcolm, Braijan, Clim och Flint utgör svenska AB/CD, som är en hyllning till ett av världens bästa rockband. De har studerat AC/DC:s musik, låtuppbbyggnad och texter in i minsta detalj, vilket märks. "The Rock'n'Roll Devil" kunde nämligen vara den bästa AC/DC plattan på många år. AB/CD's egenhändigt skrivna AC/DC-låtar skulle göra Angus & Co gröna av avund. Det är inte bara musiken som är nära nog identisk med AC/DC utan sången är kusligt lik Brian Johnson, och stundtals också Bon Scott (R.I.P.). Dessutom har de lagt in typiska effekter som kanoner och, under en av de korta gitarrutfläkterna, publikovationer över Bengus. Allt är gjort med glimten i ögat.

Ju längre in i skivan man kommer desto bättre blir den. "The Rock'n'Roll Devil" är ett måste för alla AC/DC-freaks, och älskare av hederlig rock'n roll. Fan trot!

BMG Ariola
Box 26
172 21 Sundbyberg

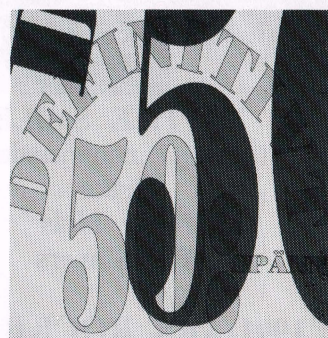
L.L.

DIVE Stills (Mercury)

Dive består av två medlemmar ur f.d Grace, Erik Holmberg och Chris Lancelot, som har skrivit låtarna tillsammans med Kent Gillström. "Stills" är deras andra LP. Det är svårt att definiera deras musik, det låter lite Pink Floyd, lite U2 och lite Bowie. Plattan är mycket proffsig och genomarbetad. Passar fint som bakgrundsmusik eller att drömma bort till med ett glas vin eller två.

Polygram Records
Box 205 10
161 02 Bromma

Maria Jacobsson

DEFINITIVT 50:- SPÄNN (Rabb)

Denna CD skall ni absolut köpa för som titeln talar om så är den definitivt värd 50 spänn. Fyra av bolagen som är anslutna till Sinderella har här gått tillsammans och sammanställt en samlingsplatta med smakprov på några av sina band. Allt är väldigt informativt med presentation av banden och vad de har gjort tidigare.

Vad som är allra bäst är att plattan inte kostar mer än en femtiolapp, vilket borde göra att alla vågar ta chansen att upptäcka några av Sveriges bästa och mest energiska rockband. Några av banden, t.ex Strebers (R.I.P), Köttgrottorna och Charta 77, har hunnit släppa en hel del i skivväg medan andra, Skandalerna och Godspeed, är nybörjare. Varje band har sin grej och sin särprägel och just därför vill jag inte välja ut något som är bättre än något annat. Ni får helt enkelt köpa plattan så att ni själva kan avgöra.

Rainbow Music
Höstvägen 5
171 40 Solna

L.L.

FORTUNE Making Gold (Dino Music)

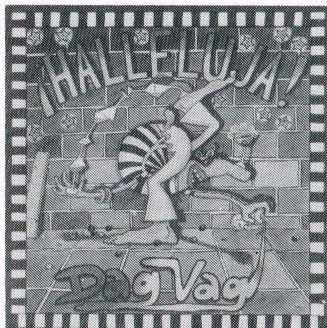
Fortunes debutplatta börjar med en 3-4 riktigt bra låtar men sedan liksom svalt det hela något, det blir lite för snällt och tamt. Låtar som "Renegade", "Trouble in Paradise", "Make your Move" och "Fools Gold" låter precis som Europe under "The Final Countdown"-perioden, poppig hårdrock helt enkelt. Ett par klart godkända spår hittar jag dock, som t.ex "Lucky Star", "Eyes of Ice" och "Stormy Roads" vilken för tankarna till Deep Purples "Perfect Strangers"-platta. Även balladen "Sundowner" är bra.

Men som sagt, jag saknar originalitet och "Power". Benny är en bra sångare och får mig ibland att tänka på Göran Edman. Resten av

bandet är inte fy skam heller. Kan tänka mig att det låter tuffare live.

Dino Music
Vintergatan 2
172 30 Sundbyberg

Janne Stark

DAG VAG
¡Halleluja!
(MNW)

Nu har det återigen hänt. De värmländska skogarna, d.v.s Silence, har fått påhälsning av Stig Vig & Co. Dag Vag har här samlat sina gemensamma inspirationer nere från Portugals solstänkta stränder och med exakt fingerfärdighet petat ihop ett nytt album med namnet "¡Halleluja!". De blandar friskt mellan afrikanska solrytmer, portugisiska speldosegitarrer och Stigs mycket speciella textframförande.

Det hela kommer skrämmande nära Dag Vags tidiga 80-tals sound, som i alla fall ger mig kalla kärar blandat med varmt välbehag. "¡Halleluja!"-plattan kan gå långt, jag väntar bara på att få möta grabbarna i folkparkerna igen. Det var alldeles för längesedan sist! Nu kanske det är dax!

MNW Records
Box 271
185 23 Vaxholm

Jocke

CANDLEMASS
Chapter VI
(Music For Nations)

Jag erkänner gärna att jag var orolig för vad som skulle hända med Candlemass när Messiah slutade, vem skulle kunna ersätta honom? Men redan vid första genomlysningen av "Chapter VI" var det bara att konstatera att nye sångaren Tomas Vikström är ett fynd. Han sjunger med känsla och inlevelse samtidigt som han har resurser att klara sången rent tekniskt.

Bandet har förändrats och det gäller inte bara sången. De har ökat tempot och låtarna är lite mer lättillgängliga, men det är fortfarande tungt och mäktigt. Gitarristen Lasse Johansson har börjat ta del i låtskrivandet och faktum är att en av de låtar där han medverkar, "The End Of Pain", är en av skivans bästa låtar. "Aftermath" är en annan höjare, både vacker och brutal.

Men jag måste säga att jag saknar de "gamla" texterna. En del av de nya är bra men vissa är lite opersonliga. Fortfarande kan Candlemass skapa vackra melodier och

intrikata arrangemang. När man väl vant öronen är detta en kansonkskiva!

Reel Records
Lundagatan 5
171 63 Solna

Maria Jacobsson

IS THIS TOUGH OR WHAT ?
(Arda Records)

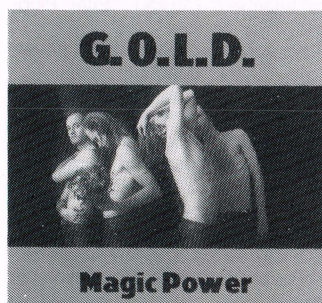
Independentbolaget Arda Records visar med denna samlings-CD upp sitt stall med sju svenska och ett finskt band. Finska Waltari lämnar vi därhän, men här finns Attentat med "Tvärs Över Tiden", som jag redan tyckt till om, och den odödliga klassikern "I Denna Stan". Sedan finns här Fågel Blå med två spår från deras "Music For Men"-maxi, och Anticimex med två livelåtar. Skandalerna låter precis som på sin singel. Alice Under bidrar med två helt nya låtar som går i samma stil som deras mini-LP.

Betydligt mer intressant är Godspeed, som levererar två bra låtar. Bandet finns ännu inte ute på vinyl, men jag hoppas att det inte dröjer för länge för detta är bra. Stockholmska Gastones, som tidigare hette President Gas, kör på med två låtar, varav den ena är klart bra.

Överlag är detta en kul om än något ojämn samling. Det som är roligt är att små band som aldrig kommer att sälja några massor ändå släpps på platta. Samlingen visar också att det finns några nyare band som kan bli någonting med tiden. Ändå är det ingen tvekan om vilken låt jag gillar mest på "Is This Tough Or What?" - självklart är det den åtta år gamla "I Denna Stan" med Attentat.

Arda Records
Henriksbergsgatan 10
414 59 Göteborg

Edward Janson

G.O.L.D
Magic Power
(Psychick Release)

Stockholmska G.O.L.D. spelar tung, brötig rock i ungefär samma anda som Union Carbide. För er som inte är så insatta kan meddelas att det är inspirerat av först och främst MC5, och det är den typen av musik som gör sig klart bäst live.

Även plattan är okej, men låtmaterialet håller inte riktigt. Soundet och öset är mycket bra, men de borde lagt ner mer tid på att få till bra låtar. Ändå, det är ett bra köp för folk som gillar Union Carbide.

Psychick Release
Box 26067
100 41 Stockholm

Edward Janson

UNLEASHED
Shadows In The Deep
(Century Media)

Som ett gäng arga blågetingar attackerar Unleashed våra sinnen med öppningsspåret "The Final Silence" från nya plattan "Shadow in the Deep". Även om det förekommer många tunga partier så genomsyras hela plattan av samma härliga frenesi. Det är ett inferno av tempobyten, rappa gitarrer och gurglande sång.

Unleashed låter lite osvenska, eller rättare sagt de kör inte riktigt samma typ av death metal som de flesta av våra inhemska band, och det skiljer dem från mängden. Produktionen och ljudet är bra, t.o.m mycket bra, med ett maffigt gitarsound som faller mig i smaken.

Även om de hela tiden har kontroll över de snabbare partierna så gillar jag själv mest deras tunga inlägg, och har i första hand fallit för låtar som "The Immortals", "Bloodbath", "Onward into countless Battles" och titelspåret. Tilläggas bör att de även gör en cover på Venoms "Countess Bathory". Det passar ju bra eftersom det var Venom som fick bollen i rullning för över tio år sedan.

House of Kicks
Box 2140
103 14 Stockholm

L.L.

TRASTE LINDÉNS
KVINTETT
Gud Hjälpe ...
(Silence)

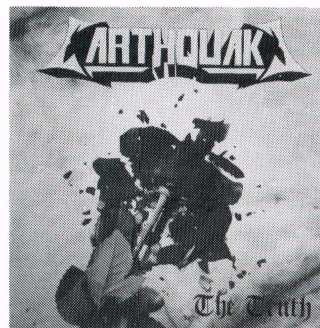
Efter förra årets succéartade album "Jolly Bob går lland" visar Traste Lindéns Kvintett upp sig igen, med ny platta betitlad "Gud Hjälpe ...". Med allsköns blandning av tango, fräsig folkmusik och de speciella, ofta mollbestänkta, ackordsorgierna skall de bevisa att Traste Lindéns inte har tappat stinet. Det har de orakade pojkar inte heller gjort. Efter några lyssningar finner jag snart att allt är som det ska, texterna precis lagom sorgsna och musiken spralligt vital.

Plattans höjdpunkter är inledningsspåret "Goda Vänner" och "Hälfen Vore Nog" en låt som får en att minnas, med avsky, alla skrävare som skulle sälja sin mor om de fick betalt. Den gubben har vi alla träffat, ja, ja!!!

"Gud Hjälpe ..." är en riktigt bra platta. Den beskriver vardan, rätt upp o ner, som vi alla känner den. Traste Lindéns känner den också, fast med glimten i ögat!

Silence Records
670 41 Koppom

Jocke

EARTHQUAKE
The Truth
(Euro Records)

Har prisat vänersborgsbandet Earthquake i några tidigare nummer av Backstage, bl.a blev de utsedda till bästa demoband i #12. Nu är de alltså här med sin 58 minuter långa debut-CD "The Truth", och om sanningen skall fram är jag lite besviken på plattan eftersom jag vet att de kan bättre än vad de visar här.

Ljudet är inte bra, sången är på tok för entonig och sen har det nog blivit lite väl mycket Metallica över det hela. I dessa tider är det viktigt att ha ett visst mått originalitet samtidigt som det är oundvikligt att låta som andra. I Earthquakes fall har de nog klivit på väl mycket i Metallicas fotspår för sitt eget bästa. Men bra låtar är trots allt alltid bra låtar. Med t.ex tunga "Disability" och den mer finstämda "Blindfolded", där sången är väldigt bra, så bevisar Earthquake att de har den potential som krävs. Nästa gång när de säkert ända fram.

Euro Records
Gammalstorp PL 4261
294 00 Sölvesborg

L.L.

JONAS HELLBORG
The Silent Life
(Day 8 Music)
The Word
(Axiom)

Att Jonas är en otroligt bra musiker är väl lika sant som att svenska flaggan är gul och blå. "The Silent Life" och "The Word" kom båda förra året, men stilmässigt är de helt skilda.

"The Silent Life" är en helt och hållet akustisk bas-platta. Musiken skiftar från suggestiva funkrytmer, som i "Iron Dog", "Black Market" och "Wounded Knee", till lugna John Williams-aktiga smekande klassiska toner som i min absoluta favorit "Roman" - ett stycke som platsar sida vid sida med klassikern "Cavatina". Inte illa!

"The Word" däremot är mer svårtillgänglig. Jonas spelar även här på sin akustiska ABE Wechter bas, men han har också hjälp av trummen Tony Williams samt en stråkkvartett. Stilen är jazzfusion med en ganska mollbetonad känsla som inte riktigt faller mig på läppen. Jag tycker heller inte att den akustiska basen kommer till sin rätt i detta sammanhang. Jag fastnade dock för Hellborgs tolkning av Jimi Hendrix "Cherokee Mist"

Janne Stark

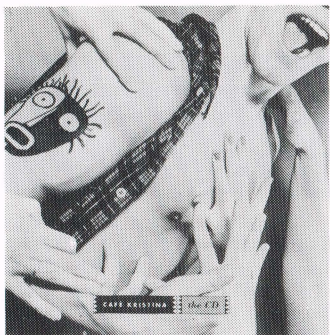
FALLEN ANGEL
Faith Fails
(Massacre Records)

Musikaliskt finns det inget att klaga på att thrashbandet Fallen Angels debut-CD "Faith Fails". Det är tung, riffbaserad och ganska teknisk thrash. Vad som däremot är beklagansvärt är sången som inte alls håller måttet. Den är rent ut sagt bedrövlig, och så länge bandet inte gör någonting åt den så kommer de heller inte att nå speciellt långt. Det är tråkigt med tanke på att det är ganska spännande rent musikaliskt.

Något som jag också reagerade på är att endast tre av de tio låtarna på plattan är helt nya. Två av spårerna har tidigare varit med på "Hang-over"-demon medan fem är tagna direkt från den tolvummare som bandet släppte under fjolåret, de är alltså inte ens nyinspelade. Har man aldrig hört dessa örebroare tidigare så spelar det ingen roll eftersom flera av de äldre låtarna är bra.

Massacre Records
Rauheckstrasse 10
7101 Abstatt
Tyskland

L.L.

CAFÉ KRISTINA
the CD (Växjö 650 dB)

Café Kristina - the CD är inte en utan två samlings-CD's som speglar Växjö's rock, pop och musikscen idag. På plattorna täcker de 36 banden in de mest skiftande musikstilar, med allt från calypso till death metal. Några band är purfärskas och har i och med detta gått in i studion för första gången medan andra har hållit på ett tag. Några har även gjort plattor tidigare eller har kontrakt och plattor på gång. CD-bookleten innefattar över 90 sidor, och den är mycket informativ och proffsig utförd. Alla medverkande band har fått var sin sida, dessutom finns också en utförlig story om Växjö's rockhistoria från 1963 fram tills idag.

Av utrymmes skäl kan jag inte recensera varje band för sig. Väljer därför ut de i mitt tycke bästa banden. Först ut är Shiremen med "Why should I lie?". Den startar vackert och sprött för att sedan utvecklas till en bra och fartfylld poplåt. Ett extra plus till Per Ljungberg för hans starka sånginsats. När vi ändå är inne på popgenren så vill jag också nämna Valiant och deras "Can I still Believe", Soil med välljudande "My Trip", Dreams vackra "My World" samt Höstvägen Brinner och deras vackra nästan balladliknande "Palace".

Astray's ballad "When Lightning Dies" är också en stark låt. Fast jag undrar om de i vanliga fall inte är ett metalband för nog låter det lite Metallica om låten. No Name ger ett proffsigt intryck med "Mr. Shotgun", som är en tung A.O.R. doftande låt med en poppigare refräng.

Om vi går över till den tyngre avdelningen så har jag fastnat för Bleeding Hearts "Falling off my mind, again", som är i sann Nomads / In The Colonnades anda. Jesus Exercises', som tidigare har släppt en EP och planerar en LP, bidrar "Silent Spring" är en tung och brutal rocklåt med mörka stämningar, gapig sång och en lätt death metal touch. Ljudet på Quick Bonk Part's "Nuclear Transconfusion" är inget vidare men själva låten är tung och ösig med en bra refräng.

Captain Chill är inte så tunga men de bjuder på en härlig mix av rock och hårdrock i "From Hell to Heaven". Men min absoluta favorit är Scotch Whiskey's vassa version av Skid Row's "Youth Gone Wild". Bandets medlemmar är mellan 13-16 år gamla, och med 13-åriga sångerskan Linnéa Helge i spetsen så går de en ljus framtid till mötes.

Café Kristina
Sandgårdsgatan 1
352 33 Växjö
Tel. 0470 - 105 59

L.L.

JAMES LAST EXPERIENCE
Uncle Samovar
(Dolores Records)

Det här är inte vad man väntar sig att Dolores ska ge ut. James Last Experience spelar independentpop av den engelska skolan, och det är inte riktigt min typ av musik. Ändå är den här plattan okej, och låtmaterialet är relativt starkt. Däremot lämnar produktionen en del att önska.

Detta är inte en platta som går till historien, men en helt okej presentation av ett band som har framtiden för sig.

Dolores Records
Drottninggatan 52
411 07 Göteborg

Edward Janson

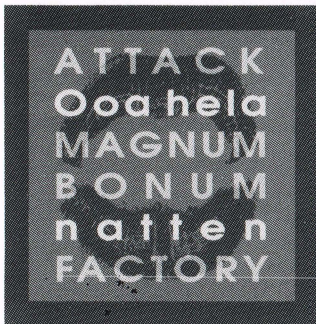
KJELL HÖGLUND
Höglund Forever
(Atlantis Grammofon)

Visste ni att Kjell Höglund varit aktiv som musiker sedan början av sjuttioalet? Hans första LP kom - 71 och denna är hans tolfte (!) förutom singlar.

På "Höglund Forever" finns bl.a. de senaste singlarna "En vanlig dag" och "Jag hör hur dom ligger med varandra i våningen ovanför" samt en bunt nya låtar. Det är avspänt och småtralligt och tycker man om Höglunds musik bör man inte bli besviken. Man vet vad man får, här väntar inga större överraskningar.

Atlantis Grammofon
Karlbergsvägen 57
113 35 Stockholm

Maria Jacobsson

ATTACK / FACTORY /
MAGNUM BONUM
Ooa Hela Natten
(Dino Music)

Välkomna på en nostalgitripp tillbaks till början av 80-talet. Det var nämligen då Attack, Factory och Magnum Bonum hade sin storhetstid. På "Ooa hela natten" bidrar de tre banden med tre av sina mest kända låtar, nämligen "Ooa hela natten", "Lita aldrig på ...", "Kompaktmannen" (Attack), "Efter Plugget", "Så är livet", "Vi sticker ..." (Factory) och "Hög Hatt", "Loverboy", "Marie" (Magnum Bonum).

På plattan hittar man även två versioner av ett medley på "Ooa hela natten", "Hög Hatt" och "Efter Plugget". Samtliga låtar är nyinspelade och därför känns det fräscht även idag, så plattan har definitivt ett större värde än det rent nostalgiska. Det är bara texterna som avslöjar att låtarna är ett decennium gamla.

Sist på skivan har alla medverkande gått samman och öst på i en svängig version av "Rocking all over the World", faktiskt riktigt lik Status Quos version.

Dino Music
Vintergatan 2
172 30 Sundbyberg

L.L.

CEMETARY
An Evil Shade Of Grey
(Black Mark Production)

Cemetery kan känna sig nöjda med sin debutplatta. Det handlar om death metal men lite lugnare än man är van vid. Snabbhet och brutalitet är inga självändamål. "An Evil Shade Of Grey" är en varierad och intressant platta, det är roligt med originell death om man nu vågar kalla det så, själva är de mer inne på att det är heavy metal de spelar. Sången är i alla fall den typiska dödsmetallsången. Skojiga arrangemang och keyboardeffekter a la King Diamond bidrar till att variera musiken. Dessutom är Cemetery duktiga rent tekniskt.

Tyfon
Box 3498
162 03 Vällingby

Maria Jacobsson

MOSEZ
No Soul
(Mosez Records)

Mosez har själva bekostat sin debut-CD "No Soul" och därför får man ta ljudet för vad det är. Självt tycker jag att det är helt okej för rock skall vara skitig. Fyra av plattans 14 spår är hämtade från en demo som bandet spelade in under -90, och det hörs direkt vilka låtar det är då de inte riktigt når upp till klassen på det övriga materialet.

Mosez lirar tung, drivig rock med klös i gitarren. Ibland låter det som de får spontana infall och det gör det hela ganska oförutsägbart, vilket är roligt. Det är också en kul platta som ligger utanför de vanliga ramarna, när det gäller arrangemang och genréer.

Man kan hitta en massa olika influenser här och där. Självt tycker jag att det lite låter som en mix av gamla o nya sator, Motörhead och Nirvana. Vid andra tillfällen kommer jag att tänka på Nomads eller Electric Boys. "No Soul" är en bra platta som kunde ha blivit ännu bättre om de hade uteslutit ett par av låtarna.

Jonas Wigstad
Schytersv. 65 II
126 49 Hägersten

L.L.

GERFAST
Rollin' with the Blues
(Kick Music)

Gerfast är en suverän bluesgitarist, inget snack om saken. Låtmaterialet däremot kunde gärna bjuda på lite mer överraskningar. "Shake Rattle & Roll", "Come On 4 (Let the good times roll)" och "Cadillac" ger mig knappast några kittlingar längst med ryggraden längre.

Gerfasts eget material är även det i väldigt traditionell anda, men visst är det en njutning att lyssna på Jan Gerfasts sköna blueslir, som för tankarna till Robin Trower i högform. Min favorit på plattan är Gerfasts egen "I Can't Resist You".

Varför Jan gör "Du Gamla Du Fria" enligt Hendrix "Starspangled Banner"-recept är en gåta för mig.

Janne Stark

SOULPATROL Goddog (CBR Records)

Soulpatrol fortsätter med sitt gittarmangel. Soundet är ungefär som tidigare, men åtminstone jag tycker att låtarna är lite svagare den här gången. Hela plattan känns som om den inte är riktigt genomarbetad. Ett ovanligt fullt omslag är plattan begåvad med, men det är inte hela världen. Nej, Soulpatrol lyckas med "Goddog" inte riktigt leva upp till de förväntningar jag hade efter "Use ..." och deras mangelkonserter. Jag vet att de kan bättre, så jag ser fram emot fler plattor med dem.

CBR Records
Box 49100
100 28 Stockholm

Edward Janson

GRÄSTORPS KASSETTEN Vol. 1 (Studiefrämjandet)

Detta är alltså inte en platta utan en samlingskassett, som dök upp i absolut sista sekunden för att vi skulle hinna recensera den. Som framgår av titeln så är de medverkande banden och solisterna från

Grästorps. Tyvärr är det dåligt med information rörande de medverkande banden men det verkar i alla fall som om det finns många tjejer som musicerar i Grästorps med omnejd, och det är kul. I alla fall så är det till övervägande del tjejer som sjunger.

Kändast av dem är Erica Alexandersson som blev trea i solistklassen vid senaste Rock-SM. Att hon sjunger bra behöver man knappast poängtera. Hennes proffsiga bidrag "Rhythm of Love" är en modern danslåt, som skulle få de flesta diskoteksbesökare att inta dansgolvet. De flesta tjejerna sjunger förresten bra. Lyssna t.ex. på Imagines känsloladdade version av Alanah Myles "Love of Mine" eller Annas "Love is Blind".

Flera av banden har valt att spela in covers, och det med blandat resultat. Förutom Imagine så gör Inspiration en bra version av "Heaven is a place on Earth". Däremot är Four Roses bidrag, Marc Bolans "20th Century Boy", tamt, vilket också kan sägas om S.O.S och Bryan Adams "Summer of 69" samt Lizards och John Fogertys "Rockin' all over the World".

Slayton's "Blame it on Love" är en fin poplåt men bäst är nog ändå tjejbandet Dreams och "No easy way Out", en melodisk låt med AOR-feeling. Även här är sången bra om lite tillbakadragen.

Till nästa kassett hoppas jag att inspelningsteknikern ger ljudet lite mer tyngd, så att det inte låter allt för mycket dansband.

L.L.

Foto: Måns Almered

BLOD, SVETT OCH DÅRAR

Det är mars och fredagkväll i Vänersborg. Mina glasögon är fullständigt igen immade av ångan från de ca 200 personer som gungar i takt till Full Metal Jacketz. I år är det precis 20 år sedan Musik för musikers skull bildades.

STARTEN

För 20 år sedan träffades ett antal tjejer och killar som tyckte att musiken borde få en större plats i Vänersborgs kulturliv. De bildade en musikförening. Namnet på föreningen var inte så svårt, det skulle vara en ickekommersiell musikförening, så namnet fick bli Musik för musikers skull, Mfms.

Mfms har aldrig varit en stor förening men har genom åren hållit i gång med allt ifrån konserter till musikcafé och filmvisningar. Att påstå att Mfms är en av de sista nu levande spillorna av 70-talets

stora musikrörelse är inte fel. Föreningen håller stenhårt på sina stadgar som t.ex. att inträdet på ett arrangemang inte får kosta mer än en biobiljett och att sätta spelningar med lokala grupper framför grupper från annat håll.

Förra året utkom boken "Musik för musikers skull, en dokumentation av musikrörelsen i Vänersborg 1972 - 1990" av Kaj Karlsson för den som vill läsa mer.

MUSIKFEST !

Den 22:a augusti tänker Mfms ha en stor och GRATIS (!) utspelning med ca 15 band från när och fjärran på sjövallen i Vänersborg. Klara för spelning är Felix Felix (med bl.a. Erik Blix), Cosa Nostra, Ruska Tupps, Archie, Petras Patrask, Love & the Singmachine, Issu's Barn, Ultimate Concern, Kinglaoghair, Det Ordinar Sig, Drugstore Cowboys, Ex-Junkies, Depict Pathos o Antifilantroperna.

★ MUSIK UTAN GRÄNSER ★
MUSIK UTAN GRÄNSER ★

B.C. Rich

GITARRER OCH BASAR
ALLTID PÅ LAGER

FRÅN **3.395:-**

4 X 12" GITARR-
HÖGTALARLÅDA
MED CELESTION

FRÅN **1.995:-**

**FENDER STRATOCASTER
VINTAGE -60**

ORD. PRIS	NU
7.450:-	4.695:-

**FENDER STRAT
MED KAHLER**

ORD. PRIS	NU FR.
6.995:-	2.995:-

SQUIER H.M II

ORD. PRIS	NU
3.995:-	2.495:-

TUNE ELBASAR

ORD. PRIS	NU
13.995:-	9.900:-

MUG

MUSIK UTAN GRÄNSER

KASERNTORGET 9 • TEL 031-11 03 09/13 09 94 • FAX 031-13 09 09

★ MUSIK UTAN GRÄNSER ★
MUSIK UTAN GRÄNSER ★

Många trodde nog att det var en övermäktig uppgift för killarna i Electric Boys att följa upp "den" framgångsrika "Funk-O-Metal Carpet Ride" plattan, men med nya "Groovus Maximus" har de verkligen bevisat, och det med eftertryck, att de har de egenskaper som krävs för att skriva in sig i historieböckerna som ett av 90-talets största hårdrockband.

Electric Boys

funkar med mindre funk

I samband med sverigeturnén i maj fick Backstage en pratstund med Niclas Sigevall, bandets trummis och spelevink. Niclas, som har hunnit bli 27 år, började spela trummor när han var 15. Han berättar att han är självlärd.

- Jag tog en trumlektion en gång men det var tråkigt. Det var en gammal rysk kärring som hade flyttat till Sverige, och som gav trumlektioner här. Hon gjorde en massa grejer som man inte hajade någonting av så det var värdelöst... så det la jag av med direkt.

Innan Niclas blev medlem i Electric Boys 1988 så hann han med att spela i en del band. Det mest kända av dessa var Trash där han som han själv säger hann vara med i två minuter innan de la av för gott. Andra kända namn han har spelat tillsammans med är sångaren Matti Alfonzetti, Bam Bam Boys, engelska Jagged Edge och nu senast Talisman, och gitarristen / producenten Göran Elmquist, känd från Erikas band och som producent åt bl.a Talk Of The Town.

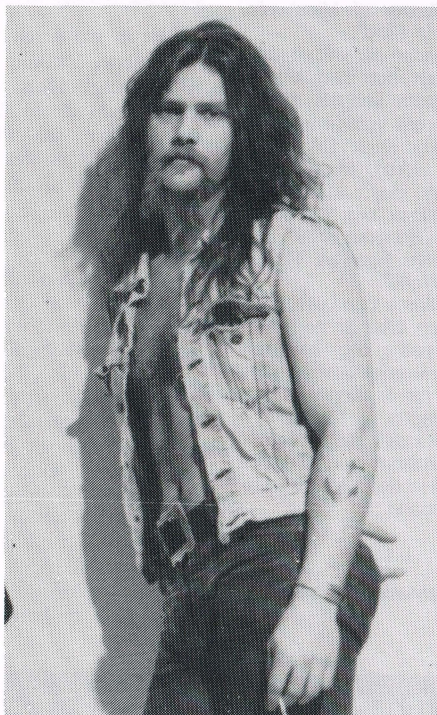
Göran har tillsammans med sångaren Tony Hellander ett sidoprojekt som heter Dream Bank. För drygt ett halvår sedan släppte de tolvan "Leave The Light's On" som Niclas medverkar på. Dream Bank planerar att ge ut en tolvtummare om året, och Niclas räknar åtminstone med att hjälpa dem med den platta som snart skall spelas in. Han har även hjälpt en del andra band och artister.

Det senaste inhoppet gjorde han när han spelade in sju låtar till Mats "Limpan" Lindfors' kommande soloplatte. En platta som även Matti Alfonzetti medverkar på. Niclas är inte den ende bandmedlemmen som dyker upp på andras vinyl. Conny (Blom - gitarr o sång) har bl.a hjälpt Simon Rowe ett par gånger medan Franco (Santunione) spelade lite gitarr på Just D's senaste skiva.

ABBAY ROAD

Grunderna till "Groovus Maximus" spelades in i legendariska Abbey Road studio i London. Niclas:

- Jag och Ankan (Andy Christel - bas) satte bas och trummor till alla låtar - 17-18 stycken - på sex dagar, en vecka. Det gick

skitfort, det var bara det att det blev fel. Vi upptäckte att interneringen på basen inte stämde så han fick lägga om alla sina basprylar.

Vad finns det att säga om själva studion? Och er vistelse där?

- Abbey Road är en mysig studio och vi hade väldigt kul där. Vi gjorde lite livellåtar, tryckte in allting på en gång. Och vi spelade även in en gammal Beatles-låt "Why Don't We Do It In The (Abbey) Road?", som hamnade som baksida på "Mary In The Mystery World".

- Vi höll på att jamma väldigt mycket och sa helt enkelt till teknikern att sätta på en tape, så vi har en hel timme på, på band, där vi bara lirar en massa skumma och balla grejer. Vem vet, det kanske blir någonting på platta från det framöver.

Bandet åkte sen hem och tog det lugnt innan de gick in i Soundtrade studio i Stockholm för att färdigställa plattan. Efter en del strul var skivan inspelad och klar i januari men det dröjde ända tills i maj innan den släpptes.

Trots att den andra versionen av "Funk-O-Metal Carpet Ride" producerades av Bob Rock, en av hårdrock/rock-världens mest erkända och eftersökta producenter,

så valde Electric Boys att producera den nya skivan själva.

- Det var väl så att vi själva hade så mycket idéer den här gången så vi bestämde oss för att göra det själva för då skulle vi få igenom våra idéer. Har man producent så skall man i stor utsträckning låta honom komma med alla idéer för det går inte att gå halva vägen var - band och producent - för då blir det bara halvdant. Eftersom det fanns en risk att det kunde bli annorlunda mot vad vi hade tänkt oss så bestämde vi att det var lika bra att klämma till och göra det själv, förklarar Niclas.

"SYRAT" OMSLAG

När jag frågar varifrån de har fått idén till plattans väldigt udda omslag så skrattar Niclas innan han berättar:

- När det började snackas om omslag åkte Conny och Ankan över till Los Angeles. Vi hade ingen idé om hur det skulle se ut och det enda bolaget hade att komma med var ungefär en bild på bandet. Vi ville ha något sjukare, lite mer syrat. I alla fall så träffade de Hugh Syme, som har gjort en massa omslag till Rush och en massa andra "konstiga" saker. Han hade en idé och den tyckte vi var bra (mer skratt) så han gjorde den där bilden.

Omslaget har alltså ingen speciell innebörd?

- Nej, faktiskt inte. Inte som jag ser det, men det finns många som påstår att det är si och så ... Det är kul när folk reagerar!

Niclas tycker även att det har blivit mycket svårare att göra omslag i dagens läge när CD:n har tagit över mer och mer.

- De skulle ha gjort CD:n lika stor som LP:n, flinar han.

ÄRLIGARE PLATTA

Musikaliskt är "Groovus Maximus" en hårdare och mer 70-tals baserad platta än vad debuten var. Borta är det mesta av de funkinslag som gav "Funk-O-Metal Carpet Ride" dess särprägel. Niclas berättar att det bara har blivit så och att de inte medvetet har tonat ner den biten för att komma bort från "funkmetal-trenden".

- Jag tycker att det har blivit en ärligare platta, soundet är mer likt hur vi låter live. Conny kom med ett riff och så mosade vi

runt lite med det och så blev det en rejäl soppa av det, och sen var det klart. Skivan har helt enkelt växt fram väldigt enkelt och det gillar jag.

Med andra ord är du mer nöjd med den nya plattan än med debuten.

- Ja, det är jag faktiskt. Många frågar sig "är det inte svårt att göra andra plattan?", och allt det där. Man kan inte göra mer än sitt bästa, försöka göra det i alla fall, och det har vi gjort på den här plattan och jag är väldigt nöjd.

Vad är Electric Boys styrka som band?

- Jag tycker att det hörs att det är vi fyra som lirar. Kemin är väldigt bra och vi fungerar bra som band. Vi kan i princip nästan lira vilken musikstil som helst och det hörs i alla fall att det är vi som spelar, menar Niclas.

På debutplattan kunde man hitta sitar och lite andra udda instrument. Även på "Groovus Maximus" bjuder de på lite utöver det vanliga eftersom t.ex. The Flesh Quartet medverkar på låtarna "Dying To Be Loved" och "March Of The Spirits". Hur kommer det sig?

- Det var väl Connys idé. Han ville ha lite distade fioler och såna grejer. Det är så tråkigt att göra såna saker på maskin så de gick in och mosade på, berättar Niclas som tycker att det var roliga snubbar.

STÖDER GREENPEACE

Studerar man innerkonvolutet, eller CD-häftet, riktigt noga så ser man att "The Sky Is Crying" har tillägnats Greenpeace samt att bandet uppmanar alla att bli medlemmar, och de har också skrivit ut adressen som är Greenpeace Information, Canonburg Villas, London N1 2PN, England (skicka med I.R.C och din egen adress för mer information). Alla i bandet är medlemmar och Niclas tycker att det känns viktigt.

- Det är ju inte så roligt om jorden snart kommer att gå under. Se bara på det här med regnskogarna. Det vore kul att kunna andas även i framtiden. Det är inte så att vi äter vegetarisk mat och håller på så men vi är inte som de flesta i världen, som bara skiter i det mesta. En del bryr sig mer och en del mindre, men det lilla man som artist kan göra för att hjälpa till försöker vi att göra.

Under vårt samtal kommer vi in på det här med att det alltid är Conny som framhålls i svensk press när Electric Boys kommer på tal - antingen för sitt utseende eller för sin "stjärnpotential". Såna skrivelser är inte alltid bra för sammanhållningen i ett band men Niclas tar det hela med ro.

- Hade man brytt sig så hade man valt en annan plats här i livet, att stå längst fram på scen och sjunga. Det blir automatiskt så att den som sjunger får ögonen på sig. Jag har valt min plats och trivs bra bakom burkar-na.

NY LOOK

På tal om utseende så har ju Niclas lagt sig till med skägg. Något som inte var speciellt populärt bland de som jobbar med bandet.

- Det blev ett jävla ståhej. Managern ringde, nästan mitt i natten, från Los Angeles och började klaga och sa att nu får du raka dej. Även vårt amerikanska och engelska skivbolag hörde av sig om samma sak. Då rakar man ju aldrig bort det.

- Det är väl kul att de bryr sig, även om jag tycker det var lite töntigt av dem, men när jag säger att det inte blir någon rakning så blir det inte det. I princip är det vi som har anställt dem och inte tvärtom, menar han och verkar ta det hela med ro.

Electric Boys har redan hunnit med en hel del. Har era framgångar gett er en annan

syn på saker och ting?

- Ja, man vet väl lite mer vad det handlar om, svarar han och fortsätter. Förut var man t.ex. väldigt inne på det stora landet i väst. Visst är det stort men så mycket bättre vet jag inte om det är.

- Alla säger ju att Los Angeles är hår-drockens Mecka men det tycker inte jag. Visst finns det mycket band där men vad är det för kvalitet på dem? Om alla band i Sverige skulle åka över till Los Angeles och lira så skulle de spela skiten ur dem rent spelmässigt. De lär sig posa före de kan lira och de kommer aldrig att lära sig spela i Staterna. Visst finns det många bra band även där men just Los Angeles-svängen är jag inte speciellt imponerad av.

När vi pratas vid befinner sig bandet mitt uppe i sin Sverigeturné, som lite senare följdes upp med en intensiv treveckors turné i England. Efter det att jag pratade med Niclas har det blivit klart att de skall spela i Tyskland före det att de åker över till USA för att spela förband till Mr Big under deras turné. En turné som kan komma att betyda oerhört mycket för Electric Boys. Säkerligen kommer skivförsäljningen av "Groovus Maximus" att få ett ordentligt uppsving i Staterna, och mångdubbelt överträffa de 250.000 ex (det i sig en bra siffra) som debuten har kommit upp i.

Här hemma sålde de två utgåvorna av "Funk-O-Metal Carpet Ride" mellan 25-30.000 ex var.

- Det blev i alla fall guld tillsammans, konstaterar Niclas, fast det är synd att man inte får räkna så.

Han liksom resten av bandet kan vara lugna för innan 90-talet har passerat så kan de säkerligen bada i guldplattor - sanna mina ord.

L.L.

Stonecake infriade högt ställda förväntningar

Poppiga Mindre Modiga Män

Tyngst var Meshuggah

Vilken fantastisk festivalsommar det har varit i år, med festivaler i varenda buske. Sveriges äldsta, och enligt dem själva trevligaste, festival är Hedemoras Dala-Rock som i år gick av stapeln för tolfte året i rad. Tillsammans med 19 svenska, och ett gäng utländska, band vallfärdades vi den 3:e och 4:e juli till Hedemoras Motorstadion där festivalen hölls. Vid festivaler är det oundvikligt med krokar och p.g.a det missade jag tråkigt nog tre, Sonic Surf City, Bang The Drum och Mobile Homes, av de svenska banden men resten hann vi med att få en glimt av.

Sator, som avslutade hela festivalen, har i år varit Sveriges mesta festivalband och det är inte så konstigt då de också är ett av de bästa. Med sin tunga, ösiga och samtidigt allsångsvänliga rock så faller de alltid en upprymd publik i smaken. Det var inte heller för inte som de drog festivalens största publik. Även om det på en stor scen känns lite tomt med bara två "frontmän" så öste de på bra, men med en extra gitarrist skulle de kunna utträta underverk. Hedemora är ju mer eller mindre hemmaplan för dessa Borlängepojkar och det var inte utan att det hördes när de körde Gary Glitters "It's Good To Be Back". Bland de fyra extranumren märktes tunga och Metallica inspirerade "We're Right, You're Wrong". Efter det att Sator hade gäststat det tyska kanonbandet Die Toten Hosen under deras sista extranummer så dök de döda byxorna upp och spelade på Genera-

Dala-Rock-92

tion X's "Ready Steady Go" tillsammans med Chips & Co. De stannade även kvar och öste på avslutande "Pigvalley Beach", som mixades med utdrag av "Let's Dance", då även The Sinners dök upp på scen. Svettigt värre vill jag lova.

Även om The Sinners inte kunde dra nytta av mörkret, för att öka stämningen, när de spelade på samma scen ett antal timmar tidigare så bevisade de ännu en gång att de är ett av Sveriges, om inte det, bästa liveband. På festivaler är det ju meningen att man skall hitta nya och spännande band som man i första hand skall höja till skyarna, men för min del var The Sinners nummer ett. De hade ett tungt sound och körde nästan uteslutande snabba låtar, och det fanns det ingen anledning att klaga på eftersom det svängde så in i h-e ? Det enda avbrottet var väl egentligen den mycket uppskattade "I Wanna Love You". De har en enorm tillgång i sångaren Sven Köhler, en av Sveriges bästa och mest karismatiska rocksångare, som var i lika god form som vanligt. Vem kan låta bli att dra på mun när han kommer med uttalande som "dagen till ära har vi anlagt skägg så det är en stor dag i världshistorien". Musikaliskt bjuder The Sinners inte på något nytt eller spännande men det behövs inte då de helt enkelt är förjävligt bra !

Andra band som infriade högt ställda förväntningar var Stonecake som live var tyngre och ruffigare än på platta. Liksom på skiva fanns det en stor dos 60- och 70-tal över deras musik, extra kryddad med lite psykedeliska inslag. De varvade egna pärlor som "Bite The Stonecake" och "Nations on your Side" med covers som Roy Orbins

sons "Clodeth" och Beatles "Lucy in the Sky with Diamonds". De är helt klart värda den framgång de har fått med debutplattan. Dessutom har killarna en stor dos humor vilket trummisen Marcus Källström bevisade när han under sista låten slutade sitt påbörjade trumsolo med orden "nähä ni, trumsolo är det fånigaste jag vet. Tyvärr fick de inte göra något extranummer för arrangörerna. En inte allt för vågad gissning är att divan Ringo Starr, som förresten började sjunga för tidigt under sin första låt, ville ha ensamrätt på musicerandet vid den tidpunkten.

När Dolkows inte dök upp blev göteborgska Sonic Walthers det enda band som fick uppträda både på fredagen och lördagen, och det var de värda då de är ett mycket bra liveband. Fast det klart att det skulle inte skada med lite mer inlevelse från gitarristerna, som verkade lite frånvarande. På lördagen fick de spela på en större scen och för betydligt mer folk än dagen innan men jag tycker ändå att de passade bättre, och gjorde bättre ifrån sig, på fredagen när de spelade sist, och kunde dra nytta av mörkret, på scen 3. Sonic Walthers var tyngre och råare live än på platta och de hade ett tungt och maffigt ljud. Rent musikaliskt spelar de tung och rak rock i Velvet Underground, Stooges, Doors och Stones-anda. Ett bra och ännu så länge alldeles för underskattat band.

En mycket positiv överraskning var humoristiska Boom Club, som också härstammar från Borlänge. Deras vilda musikaliska mix, de lät nästan liten som en blandning av Faith No More och Scat Opera, gick bra hem hos publiken. Det fanns lite funk, lite metal, lite pop, lite rock, fart och fläkt, många

taktbyten och oväntade vändningar. Bandet består av fyra personligheter som tillsammans bildar en stark inlevelserik enhet som formligen exploderar i spelglädje och frenesi. De hade verkligen glimten i ögat och den karakteristiska dalahumorn visade de upp åtskilliga gånger under sitt set. Förresten så började det redan under soundchecken när sångaren yttrade "Eko ? Jag kan sjunga två gånger istället". Boom Club är ännu så länge osignade men jag är övertygad om att vi kommer att få höra mer från dem inom en ganska snar framtid.

Ensamma om att försvara den svenska metallen var Umeås teknothrashare Meshuggah som är ett coming band. De släppte LP:n / CD:n "Contradictions Collapse" för ett år sedan, men har inte fått så mycket uppmärksamhet här hemma. Nu verkar det dock som om det håller på att bli ändringar på den fronten, och skall man utgå ifrån deras uppträdande så är det mer än befogat. De våldförde verkligen sinnena med sin tekniska thrash, som är uppbyggd kring taktbyten och oväntade vändningar. De hade bra ljud och röjde ordentligt på scen, dessutom var de så frikostiga att de slängde ut ett gäng skivor i publiken. Tråkigt nog för deras egen del så krockade slutdelen av deras set med Sator, vilket säkerligen decimerade deras publik en hel del.

Festivalen bjöd också på ett antal högklassiga popband vars tongångar var något sprödare än Meshuggahs. This Perfect Day var ett av dem. De spelade lättsam pop men ändå med kräm i gitarrerna, och ju varmare i kläderna de blev desto mer öste de på. Det var en lagom blandning av energiska och mer stämningsfulla / stillsamma låtar.

Nämnas kan att de gjorde en mycket bra cover på Secret Services gamla slagdänga "Oh Susie". Bandets verkliga styrka är deras fantastiskt duktiga sångare som lyfter fram både melodier och låtar. This Perfect Day, som det förresten låter mycket engelsk pop över, gjorde en bra spelning som imponerade på de flesta men de hade nog gjort sig ännu bättre om de hade fått spela framåt natten då deras stundtals väldigt stämningsfulla musik hade kommit ännu bättre till sin rätt.

Tidigare under dagen hade på samma scen Mindre Modiga Män fått oss att koppla av till sin starka gitarrpop. Det var behaglig musik att ta igen sig till samt att förbereda sig inför kvällens tuffare / tyngre uppgifter. Trots att de hade fått en ganska otacksam tid så bjöd de på sig själva, och det var uppenbart att de trivdes. De spelade en del nya låtar men det var nog ändå radiofa-

voriterna "Snälla Mamma", "Vackra Ann" och "Tatuera Mig" som gick hem bäst. Själv fastnade jag för den rockiga singelbaksidan "När Hon gör det med Sig Själv" och Clash's "Should I Stay or Should I Go" som de körde som extranummer.

En positiv överraskning var Stevepops som växte och blev ordentligt varma i kläderna. Det var ösig och larmig gitarrpop med bra sångmelodier. Det som skilde dem från alla andra band var att de hade två leadsångare som sjöng samtidigt, klart lyckat.. Deras set var väldigt intensivt med korta och snärtiga låtar, varav de tillägnade "Smash Hits Wonder" till alla bra svenska popband som Eggstone, This Perfect Day, Sonic Surf City och Popsicle. Popsicle spelade förresten också på festivalen men hade alldeles för hög volym för att det skulle bli njutbart samtidigt som de plågades av återkommande

rundgång. Tråkigt.

Sist ut bland popbanden var Babies som var betydligt tuffare och rockigare live än vad de är på platta. De hade oturen att deras set krockade med både Die Toten Hosen och Hanne Boel, men det hindrade dem inte från att bjussa på sig själva. Babies har hållit på ganska länge och har med tiden skaffat sig distans till det de håller på med och därför varvar de egna låtar med högst personliga versioner av välkända spår. Bland annat bjöd de på en väldigt ruffig nästan metallisk version av Niklas Strömstedts "Om". Som sista ordinarie låt körde de också Michael Jacksons "Bad", och det var en höjdarversion. För att piffa upp soundet lite extra hade bandet plockat med Susanne Seidemar, känd från radions Vox och Inferno, på kör, och trots att de inte hade repat tillsammans en enda gång så lät det jävligt bra. Bra !

Traste Lindéns Kvintett behöver man inte heller bli besviken på. Det var bra ös både på musiken och medlemmarna. Dragspelaren Mikloz var förresten tillfälligt pappaledig och de hade ersatt honom med två vikarier - en gitarrist och en kvinnlig dragspelare. Någon som däremot inte riktigt kom till sin rätt var Roffe Wikström som spelade på den stora scenen kl.17.30 på fredagen, och det i solsken. Han hade kommit mer till sin rätt på scen 3 sent på kvällen. Det hade blivit mycket intimare och mer stämningsfullt.

Som helhet en musikaliskt mycket lyckad festival, men tråkigt nog gick det ekonomiskt inte lika bra. Arrangerande Tonkällan gick rejält back, men lät oss hoppas att de kommer igen och arrangerar en ny festival även -93. Det ser vi fram emot.

L.L.

Bäst var The Sinners

Roligast var Boom Club

Sonic Walthers fick spela två gånger

Samtliga foton: Kjell Blomstrand

Arvika Festivalen -92

Arvikafestivalen var ett samarangemang mellan musikföreningen Blå Huset och Kulturföreningen Verktygslådan. Största namnet på programmet var (förstås) Sator - Sveriges mesta festivalband. Utbudet var mycket blandat och innehöll allt från "levande skyltdockor" i bästa rymdpopstil via tunggunga a la Status Quo till death metal.

Närmare 40 band och artister avlöste varandra på två scener och många av banden var från Arvika med omnejd. Dessa fick nu chansen att spela för en tillrest publik.

Three More Than Jesus från Blå Huset, med ordförande Magnus Fors i spetsen, var andra band ut på stora scenen. Tyvärr var publiken lite av närmast sörjande karaktär. Synd för de förtjänade verkligen bättre.

De avlöstes av Psychotic Youth som var en ny bekantskap för mig, och jag lät mig villigt charmas av deras energi och humor. Trummissen fick problem med värmen och bandet blev därför tvungna att lägga in, av facket, lagstadga pauser

Dismember inledde sedan avdelningen death metal, som sedan fortsatte med ytterligare fyra band på den lilla scenen.

Snacka om kontraster för sist ut på stora scenen var partygänget Stonefunkers. Åtta man på scen och ett djävla ös både på och utanför den. Helt omöjligt att stå stilla - last call for alcohol ...

Lördagen var tydligen seg för många eftersom den stora publiken inte dök upp förrän med Sator. De missade band som:

Stonecake - De spelade tidigt p.g.a att de hade ytterligare en spelning denna dag. Killarna hade verkligen humor, och som de flesta vet märks de tyngre influenserna mer än de från Beatles.

Anastasia - Jag hatar visserligen att peta in musik i fack men de spelar nån sorts folkpunkrock. Personligen har jag alltid varit svag för band som använder fiol.

Fusion Ensemble - Ett ungt, tight och ösigt band med en bra sångerska, och mycket blås.

Om banden på "Lillan" under fredagskvällen var av den tyngre kalibern så var lördagen vigd för mer programmerad musik. Bandet som överlägset vann omröstningen om originellaste gruppnamn var Seven Overdozing Elephants. De använde kokomp och gjorde Isabella överflödigt med sin version av 3xShame.

Rickard Wolff fyllde hela dansgolvet med sittande människor som lyssnade till hans tolkningar av franska visor och finstämt mellansnack. Ni som hörde hans Sommarprogram vet vad jag talar om.

Hela festivalområdet kryllade plötsligt av folk för i skydd av mörkret hade Arvikaborna vågat sig ut till folkparken. Sator verkade vara ett gäng ordentliga pojkar för de hade nämligen numrerat sin crew, vilket måste vara hemskt praktiskt. Efter två och ett halvt extranummer var det slut för den här gången.

Festivalen kan ses som ett bevis för västvärmlands motto - det ordnar sig.

Ing-Marie Haglund

BABIES - inga duvungar

Ett band som har hållit på längre än vad de flesta tror, och som målmedvetet har jobbat till sig en allt större publik är malmöbaserade Babies. I samband med att de nyligen släppte en ny platta tyckte vi att det var läge för en intervju.

Babies senaste tillskott är f.d Chainsaw Zombies gitarristen Eddie Wingeståhl. Han kompletterar den sedan 1985 stabila trion Anna Brånhede (sång o gitarr), Jan-Erik "Eggis" Johansson (bas) och Johan Eklund (trummor). Alltihop startade redan -83 när Anna och Eggis började spela tillsammans hemma i Karlskrona. Eggis hoppade med i Annas dåvarande band, Komplex. Några medlemsbyten senare och Babies var ett faktum, men Eggis tycker att den riktiga starten kom först -87.

- Då flyttade allihop ner till Malmö. Innan dess hade t.ex Johan pendlat mellan Kalmar och Karlskrona, och den dåvarande gitarristen hade flyttat till Lund så det var rätt svårt att satsa riktigt seriöst.

Varför valde ni Malmö?

- Karlskrona är en liten ort utan högskola så de flesta stickar helt enkelt därifrån, och allra helst då musiker som spelar och vill hålla på med det. Vi valde Malmö av flera orsaker, berättar Eggis. Då gick det fortfarande lätt att få tag på lägenheter, replokaler och allt sånt. Det visade sig också vara en väldigt tacksam stad att lära känna folk som spelar i.

TIDIG SKIVDEBUT

Innan Babies flyttade hann de med att släppa en singel, "Tomrum", och sin debut-LP.

- Det var faktiskt Tommy

Rander som upptäckte oss. Han tyckte vi var bra och lät oss, i slutet av -84, släppa en singel på sitt bolag Transmission (f.d Nacksving), berättar Eggis.

- När halva -85 hade gått så ville vi spela in en LP. Transmissions ekonomi hade försämrats ordentligt (de gick ju senare i konkurs) men vi fick börja spela in i deras studio men ingenting bestämdes. När inspelningen var färdig så sa Tommy "vi har inga möjligheter att ge ut det men däremot kan ni få själva mastern". Det var en väldigt snygg gest för inspelningen hade säkert gått på 50-60.000.

Efter att noga ha övervägt saken så gav bandet egenhändigt ut plattan i början av -86. Göteborgsbolaget Non Stop, som Babies har samarbetat med sedan dess, blev intresserade och gav ett halvår senare ut plattan på nytt.

Vad finns det då att säga om Babies musik?

- Vi har hållit en ganska konsekvent linje genom åren. Har hela tiden haft svenska texter och försökt att göra ganska refrängstarka låtar, som ligger någonstans i gränslandet mellan pop och rock. Jag hatar själv benämningen poprock för jag tycker att det låter så tråkigt men det är väl ungefär vad det är, säger Eggis som menar att det är mer pop på skiva medan det live är mer rock över det.

- I början var det väl kanske

lite mer gitarrbaserat. Vi vägrade konsekvent att ta in några extra instrument eftersom vi ville att det skulle låta så mycket live som möjligt. På senare år har vi mer och mer gått ifrån det så idag tar vi gärna in en fiol här, lite piano eller en banjo där. Det tillhör utvecklingen att man blir mer rutinerad och kan låta lite mer avslappnad.

KVINNLIG SÅNGERSKA EN TILLGÅNG

Stundtals går det att dra musikaliska paralleller med William, och det till stor del beroende på Annas sång. Får ni en poppigare framtoning eftersom ni har en kvinnlig sångare?

- Ja, det kan man väl säga. Jag tycker att det faktum att en tjej sjunger på något sätt kan göra att det känns lite fräschare. Tyvärr finns det inte så mycket tjejer inom svensk rock, vilket gör att det känns som om vi har lite mer att komma med, menar Eggis som bara ser det som ett plus att ha en kvinnlig "frontman".

- Hon spelar ju dessutom ganska mycket gitarr. Hon kompar inte bara utan de delar väl ungefär fifty-fifty på solona och det är faktiskt ganska ovanligt, vilket det också är med en kvinnlig gitarrist som larmar på som hon gör. Därför känns Anna helt och hållet som en tillgång.

Strax före nyår 90-91 släpptes bandets andra LP "De vet

ingenting där de går...". En platta som föregicks av tre, mer eller mindre, framgångsrika singlar, "Sommardag På Stranden" (sommaren -89), Yeah Yeah Yeah (januari -90) och "Guld I Mund" (maj -90), som kom att hamna på plattan tillsammans med två av baksidorna - "I Mina Drömmar" och "Visan Om Milda Matilda".

- Det var låtar som vi ville ha med på skivan. Att de hade spelats en hel del på radion och fått mycket uppmärksamhet innan gick väl lite ut över plattan eftersom många redan hade hälften av låtarna. Det var ingenting vi önskade utan det var hela tiden den ekonomiska situationen som gjorde att vi bara kunde spela in ett par låtar åt gången.

Den plattan var den första som släpptes i ett samarbete mellan lilla Non Stop och jätten WEA-Metronome - ett samarbete som nu är upplöst eftersom det bl.a visade sig att WEA-Metronome hade väldigt svårt att jobba med mer oetablerade artister.

En artist som ligger hos Metronome och som absolut inte är oetablerad är John Holm.

- Han är en gammal vän till bandet, som jag tidigare har spelat med, berättar Eggis. På LP:n finns det en lugn låt som heter "I Mina Drömmar". Det är en tidigare outgiven John Holm-låt, som han förresten själv var med och körade på.

Spelar du någonting med honom nu?

- Tyvärr så spelar han ingenting live. I flera år har det varit på gång, och då har det varit tänkt att jag skulle spela med honom, men det har inte blivit någonting av det. Han har faktiskt varit med oss ganska mycket ute på spelningar, och genom åren har han även dragit på sig en massa studiorutin så det finns lite små planer på att han kanske skall hjälpa till att producera någon kommande skiva.

STRY & BABYLON BLUES

Stry Kanarie är en annan etablerad artist som Eggis har jobbat, och fortfarande jobbar med. Han berättar att han och Johan har spelat med Stry och Babylon Blues sedan 1988.

- Vi har gjort en hel del spel-

ningar med Stry. Framförallt spelade vi väldigt mycket med honom 88-89. Då varvade vi ganska mycket mellan Babies och Stry. Babies spelade väldigt mycket det första vi bodde i Malmö så det blev ett litet break under en period då vi istället spelade mycket med Stry. Vi gjorde bl.a en 35 spelningars turné i den vevan. Efter det har det varit mer så att vi har gjort 8-10 spelningar per halvår. Numer jobbar och spelar vi mest med Babies. Nämnas bör att även Eddie Wingeståhl spelar med Stry, och att det var så Babies fick tag på honom.

Även Stry, som Eggis håller som en av Sveriges bästa textförfattare och låtskrivare, bidrog med en låt till förra skivan

- Jag och Johan höll tillsammans med Stry på att spela in demos till en kommande Stry platta. Vi spelade bl.a in en låt som heter "Guld I Mund" som vi tyckte var mycket bra men som Strys skivbolag inte gillade. Den skulle alltså bli över men eftersom vi tyckte det var den bästa låten så tyckte Stry att vi kunde spela in den.

Stry har även bidragit med låten på den nya plattan som bandet spelade in i mars.

- Vi bestämde ganska tidigt att vi skulle göra en EP med i princip fyra helt olika typer av låtar. Det var också mycket för att vi ville testa en ny studio och en ny tekniker. Vi spelade in den i studion Studio och Martin Hennel som vi har känt länge

har hjälpt till att mixa och producera, berättar Eggis som är oerhört nöjd med deras samarbetet. Martin håller på att bli en riktigt etablerad producent. Bland det senaste han har gjort är Lolita Pop's "Blumenkraft", Daffodils och Beagles. Just nu håller han på med Docenternas kommande platta.

THOMAS HOLST

När plattan spelades in var Eddie ännu inte med i bandet. Därför använde de några gästmusiker. Bland dem märks Wilmer X's gamle gitarrist och nuvarande basist Thomas Holst.

- Thomas, som även gästspelade på "I Mina Drömmar" är en oerhört duktig gitarrist och

basist med mycket rutin. Vi satte förresten en grund till, som inte kom med på plattan - nämligen en låt som Thomas Holst har skrivit till oss och som jag är säker på att vi kommer att ge ut i framtiden. Hur som helst så tror jag att det gick på rekordtid. Tror att vi satte de här fem låtarna på två, mer eller mindre, koncentrerade timmar. Det var säkert mycket p.g.a att Thomas är en sån klippa, tror Eggis som avslutningsvis lovar att det kommer att komma en ny Babies platta i höst.

- Det enda som inte är klart är huruvida vi skall spela in en LP eller om vi får nöja oss med att göra en 4-5 låtars platta till.

I höst väntar också 30-40 spelningar.

L.L.

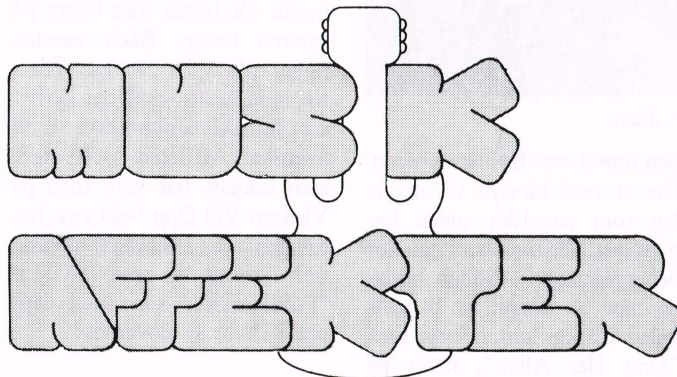
TOMMY FOLKESSON

Tommys namn poppar upp lite överallt. Han har byggt om stärkare till t.ex Kee Marcello, Staffan William-Olsson, Tony Borg, Ulf Wakenius, Clas Yngström, Harry Cody med flera med flera. I grunden har Tommy en 4-årig teknisk utbildning. 1977 började han jobba på Hagström, han jobbade även som inspelningstekniker i några år innan han 1985 startade sin egen firma - Skövde Musikteknik.

Det första jobbet gjorde han redan 1979 åt Ulf Bolumlid, en gitarrbyggare som han nu jobbar vägg i vägg med. Han experimenterade med Ulfs gamla Vox-förstärkare, fick till ett bra ljud och började utröna varför det lät bra, och på den vägen är det.

Han har nu ett standardpaket för Marshall och Fender förstärkare. Han behåller slutsteget och strömförsörjningen och sätter in en ny pre-amp (för förstärkare). Det hela kostar 4900:- och då får man ett kraftpaket med tre kanaler (två distade med separat volym / gain, och en ren kanal) och effektloop. Tommys ljud kan beskrivas som ren dist med mycket attack men med det karakteristiska rörljudet välbehållet.

Han har nyligen utvecklat ett nytt bygge som håller på att testas, av bl.a Lars Boquist (Pole Position). Han bygger in ett klass A slutsteg i pre-amp:en, vilket innebär att man får två slutsteg. Det blir en 1000-lapp

Alla gitarrister har sina tricks för att få sitt eget sound. Somliga skaffar effektpedaler alternativt - rack och en del låter bygga om sina förstärkare. Två killar som sysslar med den biten är Tommy Folkesson och Thomas Larsson.

Thomas Larsson övar upp plektrumtekniken

dyrare än standardbygget. Han har också haft sina funderingar angående att bygga en egen stärkare, men tiden vill inte räcka till. Han utför även rena specialmodifieringar.

Tommy kan nås i sin affär på tel. 0500 - 151 10

THOMAS LARSSON

Thomas är väl mest känd för sitt utomordentliga gitarrspel. Förr i Six Feet Under och Baltham och nu tillsammans med systarna Kempff i Yeah Bop Station, men Thomas är också inom Tommys gebit. Bland hans "kunder" återfinns

namn som John Norum, Paolo Mendonca, Franco i Electric Boys, Great King Rat och Clas Yngström.

Det började för ca sju år sedan med att Thomas inte var nöjd med sitt eget sound. Som den el-ingenjör han är startade han upp lödkolven och satte igång. Han kom fram till att Boogie's distortion var bra, Fender Twin hade ett snyggt rent ljud och så skulle det naturligtvis vara rör. Han har nu kommit fram till ett standardkoncept, med vissa variationer, som de flesta verkar vara nöjda med.

Han har också utvecklat en förförstärkare i rackform tillsammans med sin kompanjon Bojjen. De håller just nu på med den första serien på 20 stycken, som samtliga redan funnit sina köpare. Ett dilemma, enligt Thomas, är att varje gång de skall fixa färdigt dem är det någon som ringer och vill ha sin stärkare modifierad.

- Ett annat dilemma, säger han, är att ju mer man håller i lödkolven ju sämre blir det med plektrumtekniken.

Förförstärkaren kommer att kosta ca 5-6000:-. Ombyggnad av stärkare, modell Marshall eller Fender, kostar mellan 1500 och 3500 kronor.

Han använder själv en egenhändigt modifierad Marshall i rackform genom en 4x12" låda. Gitarren är en ESP-strata.

Thomas kontaktas på telefon 0243 - 243 37

Janne Stark

GLÖDHETA NYHETER

OCH LITE ANNAT SMÅTT OCH GOTT

Crossroad Jam

* Crossroad Jam har just färdigställt sin första platta för tyska MCM. Plattan kommer att heta "Raw Brew" och lär komma ut någongång i oktober.

* I oktober släpps Stillborns tredje LP "State of Disconnection"

* Overdrive, som gjorde två LP på Planet '83-84, har återbildats med de tre originalmedlemmarna: Kenta Svensson (trummor), Pelle Thuresson (bas o sång) och Janne Stark (gitar o sång) samt nykomlingen Jörgen Aspring (lead-sång o gitar). Stilen är 70-tals inspirerad hårdrock. En demo skall spelas in i höst.

* Anticimex förnekar att de skall ha skrivit på för Arda Records. I stället har de spelat in en platta som om allt går som planerat skall släppas på japanska Discipline.

* Göteborgska sleaze/funk/hårdrockarna Road Ratt har just slutmixat sin debut för Reel Records. LP:n kommer att föregås av en singel nu i höst.

* Det svenska dödsmetallbandet Dismember har hamnat i blåsväder i England där det finns en lag som säger att konst

och musik inte får vara obscen. Det är med hänsyn till denna lag som engelska staten har bannlyst Dismembers plattor och spelningar. Alltihop började med att någon på bandets bolag märkte kartongerna med "Skin Her Alive", titeln på Dismembers singel, och det blev den engelska tullen intresserade av. Myndigheterna tillkallades, kalabalik utbröt och sen var det hela igång. När denna tidning är släppt har bandet precis varit i England för en rättegång, som avgjorde om bandet kommer att förbli bannlyst eller ej. Det är första gången någonsin som denna typ av mål har tagits upp i en engelsk domstol.

Dismember

* Karlshamnsbandet The God Man, som spelar tungt dansant Manchester stuk, söker sig över det stora blå till USA och Kanada där de har några gigs inbokade. The God Man är Mutvig - bas (f.d ABC 80), Bengt "Mr Ben" Nyberg - gitarr (proffsfotograf) och Johan "Lövhög" Löfberg - trummor.

* I höst åker teknothrasharna i Meshuggah på turné tillsammans med Österrikiska Disharmonic Orchestra som ligger på samma bolag. Båda banden ligger på tyska Nuclear Blast Records, som också har skrivit ett femskivorskontrakt med svenska Afflicted. Afflicted, som tidigare har varit med på Vi Som Vill Opp !-sidorna, har nyligen varit i Sunlight studio och spelat in debut-CD:n "Prodigal Sun" som skall släppas i slutet av november.

* I oktober/november kommer sångaren Pete Sandin (f.d Alien) att släppa en soloplatta på Black Bird Records. Pete, som på skivan har jobbat tillsammans med medlemmar ur Time Gallery, utlovar en mer soulinriktad platta. Han säger att det kommer att låta som en blandning mellan Dan Reed, Joe Cocker och Michael Bolton.

* Moahni Moahna, som nyss släppte sin förträffliga Mini-CD "Face The Light", har gjort en video till låten "The Quest for the Unholy Sword". Diezel nästa ?

* Partyrockarna Bewarp, med Mr Guitarbattle Dick Bewarp, släpper CD-singeln "Funk It Up" i höst. Dick har även fått distribution på sin instruktionsvideo "Blues, Speed & Sweep" genom notservice.

* Det är med tungt hjärta vi meddelar att 220 Volt har upphört att existera. De gjorde sina två sista spelningar i Stockholm den 29/30 maj. Gruppen gjorde efter långdragna turer sig av med sitt svenska skivbolag i fjol, och spenderade sedan tid med att underhandla med nya intressenter utifrån färskas demotaper. Efter en tid kände de dock att bandet inte fungerade till 100% längre och bestämde sig då för att sluta. Det finns anledning att återkomma till vad de olika medlemmarna kommer att göra i framtiden.

Ett annat svensk hårdrock-band som har varit med länge och som också har haft stora problem är Treat. Nu verkar det som om allt har löst sig till det bättre för bandet. De har skrivit kontrakt med tyska Phonogram och släpper en ny LP i slutet av augusti, eller början av september. Det blir den första med nye sångaren Mats Léven (f.d Swedish Erotica. Bandet tycker att det känns som att börja om från början igen och de utlovar en rakare rockplatta.

* För fjärde året i rad anordnar Folkets Bio och Studieförbundet rockfilm festival i Göteborg. Festivalen pågår, på Hagabion, mellan 2:a och 8:e oktober. Det anordnas en liknande festival i Lund mellan 14 - 18 oktober.

* Sveriges tyngsta band In The Colonnades har utökat med en extra gitarrist vid namn Ingmar

Solgard. De har också nytt skivbolag. De ligger numer på Accelerating Blue Fish, vilket innebär att svenska skivköpare äntligen kan få tag på gruppens senaste alster "Scrap Metal Value" igen. Samtidigt med att den åter blev tillgänglig i Sverige släpptes plattan via tyska SPV i stora delar av Europa. En längre Europaturné i höst håller också på att inplaneras.

* Tom Mac War har varit / är i studion för att spela in sin debutplatta. Tunga samplingsar, hårda rytmer och distade gitarer utlovas. Ska man sätta en etikett på gruppens musik bli det elektronisk hardcore eller industriell rock. Planerad release i månadsskiftet augusti/ september.

* Two Sheds kritikerrosade LP/ CD "Out Of Our Sheds" har nyligen släppts i Tyskland. De har också börjat att jobba med uppföljaren. Planerad release våren -93.

* Hardcore/Punkbandet Dischange släpper en LP på Finn Records i höst.

Coca Carola

* I höst, närmare bestämt i slutet av oktober, släpper Coca Carola sin debut-CD "Coca Carola Tigger och Ber".

* Black Mark Production fortsätter oförtrutet att släppa svenska thrash och death metal plattor av hög kvalitet. I slutet av oktober släpper de Uppsalabandet Rosicrucians debutplatta. I september släpper de sen två samlings-CD's med Bathory, och det utlovas en hel del låtar som aldrig har varit släppta tidigare !

* I höst dyker Diezel upp i TV-rutan igen, som en del av ett ungdomsblock i TV 2, men denna gången blir det inte med Pär Fontander som programledare. Nej, Tony Balogh, Martin Carlsson och Jerry Prütz från tidningen Heavy Mental har tagit över Fontanders programledarskap. Det blir sju program som kommer att sändas kl. 17.30 varannan onsdag med start den 2:a september,

I september är det också premiär för Rock Show, som är en ny serie musikprogram med tyngdpunkt på rock/hårdrock, på ett antal lokal-TV stationer i Sverige. Rock Show kommer att blanda innehållet med både etablerade och oetablerade grupper som medverkar i intervjuer, med videor och liveklipp från festivaler och evenemang samt en del bio och videorecensioner. Dessutom kommer Rock Show att fungera som ett forum för oetablerade grupper där egna rockvideos, demos m.m. kan sändas in till programmet: Rock Show, Box 386, 114 79 Stockholm. Programledare är Hasse Sukis som tidigare arbetat med programserien Freak Out mellan 1989-1992.

* En hög av plattor, modell större, lär komma nu i höst. Nämnas kan bl.a Roxette, Anneli Rydén, Major N.A., Stillborn, Road Ratt, Count Raven, Hysteriah GBC, House of Shakira, Sky High, Crossroad Jam, Talisman, Baltimore och Yankee Rose.

Ni får gärna hålla våra läsare "up to date" med vad som händer Er, Ert band, skivbolag etc. Skriv till Backstage, Box 84, 660 10 Dals Långed

HOUSE of KICKS RECORDS

HOUSE OF KICKS RECORDS

ÄR TILL FÖR DIG SOM
GILLAR DEATH, THRASH,
HEAVY, HARDCORE, PUNK,
SVENSKT, GRUNGE, SYNTH
OCH INDIE.

VÅR VÄLSORTERADE BUTIK
LIGGER PÅ YXSMEDSGRÄND 3
I GAMLA STAN, STOCKHOLM.

HOUSE OF KICKS RECORDS ÄR
OCKSÅ NORDENS MEST SPÄNNANDE
DISTRIBUTÖR MED EXKLUSIVA
RÄTTIGHETER FÖR BLAND ANNAT
EARACHE, CENTURY MEDIA, NUCLEAR
BLAST, PEACEVILLE, VINYL
SOLUTION OCH BLACK MARK.

DU SOM HAR AFFÄR, KONTAKTA
OSS PÅ TELEFON 08-7918989
ELLER FAX 08-200726.

HOS OSS HITTAR DU
CD, LP, CD-SINGLAR, SINGLAR,
MAXISINGLAR, T-SHIRTS, TIDNINGAR,
FANZINES, VIDEOS, RARITETER,
BILDSK VOR med mera.

NOT FOR THE TAME

INDEPENDENT MUSIC FOR INDEPENDENT PEOPLE

I samband med den tillställningen fick Backstage en pratstund med Johnny - bandets sångare och gitarrist. Övriga medlemmar i Unleashed är Fredrik och Tomas - gitarr samt Anders - trummor.

Johnny, som ett tag spelade med Nihilist som senare blev Entombed, förklarar väldigt kort hur det hela började.

- Jag fick väl mer eller mindre sparken från Nihilist. Tre månader senare, vilket bör ha varit i november-december -89, startade jag Unleashed.

CENTURY MEDIA

Liksom de flesta andra svenska death metal-band så är Unleashed kontrakterade till ett utländskt skivbolag. I deras fall är det tyska Century Media.

- Robert Kampf, som är ansvarig för Century Media, ringde upp mig och frågade vad jag gjorde efter Nihilist. Vi skickade ner några taper, vilket vi även gjorde till andra bolag som hörde av sig. Vi skrev inte på någonting direkt utan åkte ner och spelade in en demo hos dem samtidigt som vi också gjorde ett par spelningar. Ungefär ett halvår efter den första kontakten bestämde vi oss för att skriva på, berättar Johnny.

Kontraktet är på sju plattor, vilket Johnny ser som en säkerhetsåtgärd från bolaget, som inte vill missta dem ifall de skulle börja sälja en väldig massa plattor. Är ni så här långt nöjda med Century Media?

- Jag är väldigt nöjd med att de har pushat för oss så att vi har fått åka med på bra turnéer. På det området har de gjort ett bra jobb. Däremot har det brustit lite på andra saker som t.ex skivomslagslayouter, men på det stora hela är vi nöjda.

De turnéer Johnny i första hand menar är två europa- och en USA-turné tillsammans med Morbid Angel. Det är lätt att förstå att Johnny är väldigt besviken både på sitt svenska bolag, som inte har stöttat dem tillräckligt, och svensk press för att de inte har uppmärksammat deras turnéer någonting medan band som t.ex Entombed har blivit omskrivna med spaltmeter efter spaltmeter för sina turnéer.

kliver fram ur skuggorna

Med en platta och några intressanta turnéer bakom sig måste stockholmsbandet Unleashed, som just nu är högaktuella med sin andra platta "Shadows In The Deep", vara ett av Sveriges mest erfarna death metal-gång. Att de till Zeppelin-galan nominerades som en av fyra grupper i kategorin metalband skvallrar en del om deras musikaliska kvalitet.

ANVÄNDER INTE SUNLIGHT

Både debutskivan, "Where No Life Dwells", och den nya plattan är inspelade i Woodhouse studion i Dortmund, och Unleashed har producerat tillsammans med Waldemar Sorychta. Kan inte låta bli att undra varför de inte som de flesta andra svenska death metal-band spelar in i Sunlight studion med Tomas Skogsberg som producent.

- Vi tycker inte att Sunlight är en tillräckligt bra studio. Jag minns att första gången vi var där med Nihilist så gillade han inte att vi stämde ner instrumenten. Sunlight studion är inte speciellt bekväm att vara i medan den studio vi har använt i Tyskland är en tvåplansvilla

med bra personal och alla bekvämligheter. Dessutom använder Sunlight bara D-drum (syntetiska trummor) och vår trummis vill kunna välja vilka trummor han vill ha, förklarar Johnny och slår ifrån sig att det skulle ha att göra med att de inte vill låta som Entombed.

Målet killarna i bandet hade satt upp för "Where No Life Dwells" var 30.000 ex. Hur har det gått?

- Den har sålt i runt 40.000 ex vilket är en bra siffra för en debutskiva. Vi är väldigt nöjda. Dessutom är det inga promotionsiffror, vilket det brukar vara för vissa band. De siffrorna hade vi aldrig uppnått om vi inte hade fått dessa turnéer. Hur man än vänder och vrider på det så är rock livemusik.

Hur har musiken utvecklats på den nya plattan?

- Vi spelar lite aggressivare än sist, även de slöare låtarna är mer aggressiva. Produktionen är tyngre och det hela är lite mer catchy, tycker Johnny som också berättar att de på den nya plattan gör en cover på Venoms "Countess Bathory".

DÖDSMETALLENS FRAMTID

Han lovar att de på sin nästa skiva kommer att bevisa att de kan spela alla typer av death metal, vilket leder oss in på en diskussion om death metalens framtid. Han håller med om att dödsmetallscenen håller på att stagnera lite, och att det därför är viktigt att utvecklas.

- Death metal är den enda musikstil som genomsnittligt har dåliga produktioner, speciellt trumljudet brukar vara bedrövligt. 90% av alla skivor som kommer ut har så dålig produktion att jag överhuvudtaget inte förstår hur de kan sälja några plattor.

- Jag tror att inom ett år, när många av de större banden har gjort sin tredje skiva, kommer det att ske en stor förändring. Många band kommer att slåss ut så kraven på originalitet kommer att vara stor. Det kommer att bli ett litet antal av de största banden som kommer att kunna bli lika stora som de större thrashbanden. Sen tror jag inte att det finns plats för fler.... Mycket av den utslagen kommer att ske p.g.a den bristande ljudkvaliteten.

Avslutningsvis berättar Johnny att bandet kommer att ha fullt upp framöver.

- I augusti skall vi antagligen göra en Europa- eller USA-turné. Något av det blir det. Om jag får bestämma gör vi Europaturnén först och följer snabbt upp det med en USA-turné.

- Vi skall också spela in två nya videos. Först blir det en för titellåten, och den kommer bl.a att visas på TV 1 någongång i september, sen kommer vi antagligen att åka till New York och spela in en video för låten "The Immortals". Annars kommer vi att jobba med den tredje plattan. Vi hoppas kunna gå in i studion någongång i januari.

L.L.

CEMETARY

— sätter ondskan i centrum —

Själva beskriver de sin musik som "dödsmetall med sjuttitotalskänsla med nittitotals teknik". Men viktigast av allt är de onda mörka stämningarna.

När Cemetary gjorde sin promotiontape "In Articulat Mortis" räknade de inte med att flera skivbolag genast ville skriva kontrakt.

- Vi hade tänkt att ge ut en singel eller demo, berättar sångaren och sologitarristen Mathias Lodmalm.

MER HEAVY ÄN DEATH

Så blev det nu inte, utan istället skrevs kontrakt med Black Mark Production och bandet fick börja tänka på debutalbumet istället. Resultatet blev "An Evil Shade Of Grey" som släpptes för några veckor sedan. Cemetary hamnar i death-genren men Mathias vill inte riktigt gå med på den benämningen.

- Det är mer heavy metal än death, egentligen. I grund och botten bygger det på heavy metal. Det viktigaste är att få fram en melodi och en stämning, fina onda mörka stämningar. Vi finner ingen mening i att vara brutalast eller snabbast.

Men sången är ju typisk death-sång, det kan du väl inte komma ifrån?

- Det går ju inte att komma undan med, men den kommer att utvecklas.

Själva lyssnar Cemetary inte på death utan inspireras av 70-

tals hårdrock som Judas Priest, Maiden, gamla Sabbath och så King Diamond. Mathias:

- Jag är nog den störste King Diamond-fantasten som går på denna jord.

Cemetary har funnits sen -89 och förutom Mathias består bandet av Anton Hedberg (gitar), Zrinko Culjak (bas) och Juha Sievers (trummor). De kommer från Borås, som dock inte tycks vara death metalens Mecka. Mathias berättar att förutom Cemetary bara finns ytterligare en deathgrupp i stan.

Tidigare har de gjort en demo, "Incarnation Of Morbidity", som snabbt sålde slut på alla tusen exemplaren.

- Demon är tyngre, mer doom metal, säger Mathias. Men vi håller på att hitta tillbaka till det gamla nu, fast mer utvecklat.

NÖJDA MED SUNLIGHT

Både demon och "An Evil Shade Of Grey" är inspelade i Sunlight-studion. Är ni inte rädda för det "typiska" Sunlightsoundet?

- Det beror helt på bandet. Vill man låta som Entombed så, men annars kan man påverka ljudets karaktär själv. Och vi vet att det går smidigt att spela in i Sunlight. Vi stämmer ner, det ger en dovre karaktär, men

inte lika mycket som många andra deathband. Tycker vi har fått ett levande gitarrljud.

Mathias har producerat plattan tillsammans med Tomas Skogsberg.

- Vi spelade in rätt snabbt, på fjorton dagar. Vi gör nog även nästa platta i Sunlight men tar nog en månad på oss då.

Har ni redan material till en ny skiva?

- Nästa skiva är i princip färdig, alla grundidéer är klara. Det blir en konceptskiva. Vi ska gå in i studion i mars nästa år.

Här går det undan i backarna! Om vi skulle hålla oss till den nyutkomna debutplattan lite till.

- Den har bara varit ute två veckor i handeln men är redan sluthos skivbolaget. Den släpps i Europa, Japan och USA, säger Mathias.

Det är han som till största delen skriver text och musik.

- Texterna är små skrämmande historier, ren fiction. Som små noveller, kanske man kan säga.

Varifrån han får inspiration vet han inte riktigt.

- Det är svårt att förklara, jag får lite idéer i huvudet. Det bara ploppar upp. Vi går in för att göra en så bra produkt som möjligt. Gamla låtar som valts bort kastar vi och gör nytt,

kanske att man använder någon del.

EUROPA NÄSTA

Cemetary har inte spelat särskilt mycket live, vilket de förklarar med tidsbrist. Ett tiotal spelningar har de hunnit med, bl.a med Mercyless.

- Vi ska ut på en Europa-turné i september, berättar Mathias. Vi håller på att förhandlar om att bli förband till något större band.

En video är på gång och Mathias tror det blir till "Where The Rivers Of Madness Stream" från nya plattan.

- Det blir nog en hemsk ond sak, hoppas han och har planer på inspelning ute i en sjö, i en gammal borgsruin på en ö.

Hur låter Cemetary på nästa skiva?

- Nästa blir annorlunda, som en tyngre King Diamond. Vi har absolut inte anpassat oss till deathpubliken. Vi ändrar inte på sången men den blir mer varierad, funderar Mathias. Det blir vår egen stil med heavy metal-grund. Vi försöker göra vår egen grej, försöker vara så originella som möjligt, gör lite egna saker och experimenterar lite mer. Vi vill inte hamna i ett fack!

Maria Jacobsson

gig-guide

Rockmusik skall upplevas live ! Därför har vi startat upp en egen gig-guide, som vi hoppas ska bli betydligt mer utförlig med tiden. Vi uppmanar därför alla band, bokningsbolag / bokare, arrangörer och spelställen att skicka in sina datum / spelningar. Skicka dem till Backstage, Box 84, 660 10 Dals Långed och märk kuvertet "gig-guide". Det går också bra att använda fax 0531 - 402 41. Nästa nummer kommer i början av november och därför vill vi att ni skickar in allt ni har klaert fr.o.m 5:e november och framåt. Deadline som gäller är 20:e oktober.

Beagle

7 / 8 Börsen, Stockholm
8 / 8 Falkenberg
22 / 8 Ljusdal

Coca Carola

26 / 9 Rågsved
3 / 10 Göteborg
10 / 10 Bro
13 / 11 Åkersberga
14 / 11 Handen

Concrete Stuff

29 / 8 Magasinet, Göteborg

Freddie Wadling & Fläskkvartetten

14 - 15 / 8 Fasching, Stockholm

Köttgrottorna

14 / 8 Köttgrottorna

Livskriskommittén

14 / 8 Tre Backar, Stockholm
25 / 8 Kvarnen, Stockholm

Lädernunnan

14 / 8 Stockholm Bike Show

Psychotic Youth

29 / 8 Uddevalla

Foto: Kjell Blomstrand

Rag Doll

3 / 10 Dals Långed

Sator

14 / 8 Junsele
15 / 8 Stockholm Bike show
21 / 8 Liseberg, Göteborg

Stefan Sundström & Apache

19 / 8 Blidösund, Stockholm
9 / 9 Blidösund, Stockholm

Stonefunkers

15 / 8 Stockholm Waterfestival

Teachers Pet

29 / 8 Magasinet, Göteborg

The Sinners

7 / 8 Folkets Park, Avesta
8 / 8 Trehörningssjö
9 / 8 Börsen, Stockholm
15 / 8 Junsele

Yeah Bop Station

3 / 10 Dals Långed

Rajtan Tajtan på Torken

15 / 8 Baldersnäs, Dals Långed
med D.A.M., Dreams, Love and
the Singmachine, Miss Willis
Flower Child och Simon and
the Problem Child's

MAGASINET

ROCKKLUBBEN I GÖTEBORG

UR HÖSTENS PROGRAM:

28/8: Daffodils

12/9: Cracker

25/9: Galliano

26/9: Chicago Express

2-3/10: Blue For Two

9/10: Toten Hosen

10/10: Dynamite Inc.

16/10: Ronnie Jordan

MAGASINET

Magasinsgatan 3, Göteborg

Tel 031-111055

VALVET

UR HÖSTENS PROGRAM:

29/8: Lovepikes

5/9: Njurmännen

10/9: Coroner

VALVET

Första Långgatan 12
Göteborg

Tel 031-246688

MED RESERVATION FÖR ÄNDRINGAR

Tjejer se hit !!!

Den 3:e och 4:e oktober anordnar Backstage en helhelg i Dals Långed för alla tjejer som spelar eller sjunger. Det kommer att bli två intensiva dagar med praktik, jam och teori.

Mia och Clara Kempff från Yeah Bop Station (läs artikeln om dem på sidan 18) kommer att hålla i alltihopa tillsammans med tjejerna i Rag Doll, som har mångårig vana från band som Aphrodite och Ladyland.

På lördagkvällen kommer en konsert att hållas med dem, där det också kommer att ges möjlighet för andra tjejband som anmäler sig att spela.

Har Ni funderingar på att börja spela, precis börjat spelat, hållit på ett tag eller satsar på en karriär som musiker? Oavsett vilket som stämmer in på er så lovar vi att alla kommer att vara nöjda efteråt.

För mer information ring 0531 - 407 47 eller skicka svarsporto till Backstage, Box 84, 660 10 Dals Långed

Club Lätting

gör varannan torsdag i höst en satsning på tuffare rock - med allt ifrån Sub Pop till Death Metal.

Skicka demo + info till

2:a Magasinsgatan 1

803 10 Gävle

En annons i

Backstage

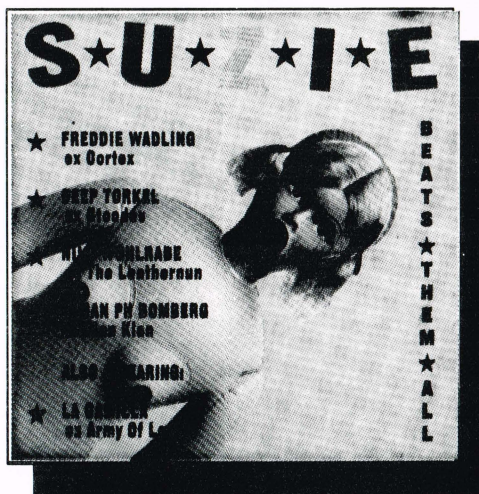
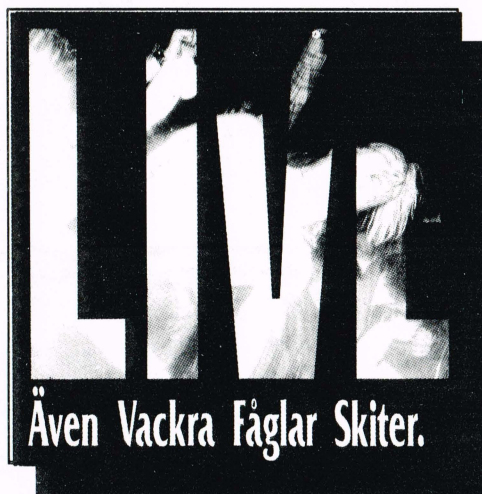
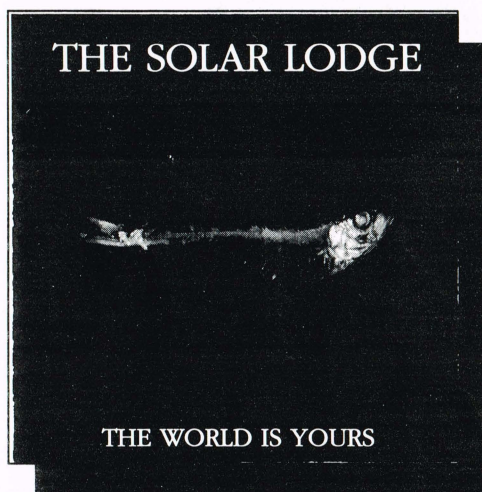
når fler än Ni tror !

Ring 0531 - 407 47 för
mer information samt
prislista

Vad vet du egentligen om ny, svensk musik?

Det är vi som spelar in den! Punk, trash, grunge, death, synth, rock 'n' roll, techno, metal, garage, pop, dance, hiphop mm.

Sedan -89 hittar du Sinderellas tält på det vanliga stället under festivalen i Hultsfred. Passa på och besök oss och köp ny, svensk musik till fantastiska priser! Ny katalog ute i augusti!

Sinderella

A West Side Fabrication, Ambush, Arda, Bakhåll, Beat Butchers, Birdnest, Energy Rekords, Frequent Frenzy Communications, Garageland, Hot Stuff, Jakaranda, Joker, Kung Oberon, Massproduktion, Non Stop, Rainbow Music, Rosa Honung, Sista Bussen, Tilt Records, Underground Records, Åsping Records, 1000 dB

Sinderella Ek För. - The Swedish Independent Rock Association,
c/o Joker Records, Grusåsgård 85, S-122 49 Enskede,
Tfn/Fax: 08-6593360, Postgiro: 851514-0

EUROPA gruppen

Vi har allt till er orkester!!

Orkesterkort!

3000 st. 4-färg

105x148 mm

1.800:- *

CD-skivor

Affischer

Orkesterkort

Dekaler m.m.

Kassettband 100 st
inkl: kassettkopiering,
ask, masterbandskostnad
och tryck på kassett
1.445:- *

CD-skivor 1000 st.

inkl: inlägg 4-färg,

U-matic master,

glasmaster

och labelfilm.

20.950:- *

Kassettband 1000 st.

inkl: inlägg 4-färg,

kassettkopiering, ask,

masterbandskostnad

och tryck på kassett.

7.950:- *

* Till priserna kommer
moms och eventuell
reklamskatt.

Ring oss!!!

Europa Gruppen AB

011 - 10 25 35

Box 735, 601 15 Norrköping

060 - 11 80 11

Esplanaden 24, 852 36 Sundsvall

FÖRHANDBESTÄLL ATTENTATS NYA CD!

I slutet av oktober eller i början av november släpps äntligen Attentats nya platta. Detta blir bandets första nya album sedan I Denna Stan släpptes i mitten av 80-talet.

Attentat håller förnärvarande på att spela in 11 helt nya låtar som tillsammans med succe´comebacksingeln från i våras "Tvärs Över Tiden" kommer att finnas med på nya skivan. Vi har fått den stora äran att höra demoinspelningar på tre av de nya låtarna, **Schizofren, Falsk Flagg och Prövostenen**. De är kanonbra och det kommer plattan också att bli!

LiR har blivit lovad en begränsad och numrerad upplaga på 500 ex. Enda chansen att få tag på denna blivande raritet är att förhandsbeställa plattan genom oss. Ring eller skicka in kupongen nedan. Det bästa av allt är att Du dessutom genom att förhandsbeställa får plattan billigare. Priset blir vid förhandsbeställning 109 kr/st (normalt pris 119 kr). **SKYND DIG, VI HAR BARA 500 ex!!!**

FÖRHANDBESTÄLL GASTONES NYA CD!

Gastones hette tidigare President Gas och har under det namnet släppt ut två LP och två singlar, bla storsäljarsingeln Video Killed The Radiostar som låg på indielistan i över ett år! I slutet av september släpps nu bandets tredje platta, den första under det nya namnet **Gastones**. Eftersom det är deras första platta sedan namnbytet har bandet valt att kalla den kort och gott **Gastones**.

Gastones spelar riktigt bra rock'n'roll. Vi kan utlova en riktig ösarplatta med massor av höjdarlåtar. Gastones går utan tvekan i Sators fotspår och det skulle inte förvåna oss om denna platta blir Gastones stora genombrott. Gillar Du Sator så gillar Du Gastones!

Även av denna platta har vi blivit lovade en begränsad upplaga. 250 ex numrerade och signerade som bara går att beställa genom LiR. Priset blir även här billigare vid förhandsbeställning, 109 kr/st (ordinarie pris 119 kr).

PAKETERBJUDANDE: BESTÄLL BÅDE ATTENTAT OCH GASTONES FÖR SAMMANLAGT 215 KR. DÅ FÅR DU YTTERLIGARE 3 KR I RABATT!

LiR Postorderskivor, Henriksbergsg. 10, 414 59 Göteborg Tel. 031 - 190800

Ja, naturligtvis vill jag inte gå miste om detta tillfälle!

Jag förhandsbeställer:

☐	CDREX 114: ATTENTAT	CD	109 kr
☐	CDREX 111: GASTONES	CD	109 kr
☐	TAR 020: ANTICIMEX -Live	EP	29 kr

FRANKERAS
EJ!
VI BJUDER
PÅ PORTOT!!

LiR Postorderskivor

Namn: _____

Postadress: _____

Postnummer: _____

Vid beställning tillkommer endast postens avgifter!

☐ Jag vill ha LiRs stora höstkatalog!!!!!!

SVARSPOST

Kundnummer 0410367000

400 40 GÖTEBORG

Mera uppåttjack från LiR!!

CD / LP

Attentat - Pilsner, Punk & Poesi	109/---
Attentat - Tatuerade Tårar / Här å Nu!	109/---
Asta Kask - Med Is I Magen	89/60
Asta Kask - Aldig en LP	89/60
Asta Kask - Live	---/60
Asta Kask / Rolands Gosskör - Sista Dansen	---/60
Anticimex - Absolut Country of Sweden	89/---
Alice Under - Alice Under MP	---/50
Arnes Plasthjärna/Ruska Tupp - Rock around..	---/79
Charta 77 - Hobbydiktatorn	109/79
Charta 77 - The Beauty is in the beholders ..	109/79
Charta 77 - Institution of Justice	---/69
Charta 77 - Kröp, Gick, Skrek	---/79
Cod Lovers - Pretty Thing	109/79
Docenterna - Söders Ros	89/---
Docenterna - Låt Tiden Gå (Samling)	89/---
Dom Lyckliga Komp. - Le som en fotomodell	---/79
Di Leva - Vem skall jag tro på?	89/---
Dismember - Nya plattan	119/85
Ebba Grön - Were only in it for the drugs	89/60
Ebba Grön - Kärlek och Uppror	89/60
Ebba Grön - Ebba Grön	89/60
Ebba Grön - 1978-82 (Samling)	119/---
Entombed - Clandestine	119/85
Full Metal Jacketz - Aint got the blues	99/---
Full Metal Jacketz - Rock'n'roll	119/---
Fågel Blå / The Nuts - Mellan Liv och Död	---/69
Holger Danske - MP	---/59
Imperiet - Rasera / första Mpn	89/---
Imperiet - Blå Himlen Blues	89/---
Imperiet - Kickar (samling)	89/---
Just D - Svenska Ord	119/---
Just D - Rock'n'roll Dbl	139/109
KSMB - Sardjentpepper	89/---
KSMB - Aktion	89/60
KSMB - Rika Barn Leka Bäst	89/60
Köttgrottorna - Hungrig	109/79
Köttgrottorna - Halvdöd	---/60
Köttgrottorna - Blodsdans	---/60
Krunch - Mys och Kel	---/60
Krunch - Mor och Far	---/60
Mindre Modiga Män - Lögnerna och Sanningen	109/79
Nuts - Screaming of Joy	69/49
Ogräs - Mordsgrisar är vi allihopa	---/59
Popsicle - Template	89/---

Pris:

President Gas - 15 Hours	---/69
President Gas - Freak Out MP	---/59
Rasta Hunden - Rasta Hunden	109/79
Raped Teenagers - KLOK	99/69
Raped Teenagers - I Kräftans Klor	---/69
Sator - Headquake	119/---
Sator - Stock Rocker Nuts	89/---
Sator - Slammer	89/---
Solar Lodge - Nya plattan!	109/---
Strebers - Till en vän	109/---
Strebers - Kaos och Skrål	---/79
Strebers - Kallt Stål Varmt Blod	109/59
Strebers - I Fädrens Spår	---/79
Susie Beats Them All - Deep Torkel	109/---
Svenssons Slavar - Svenssons Slavar	---/50
Total Egon - Samling i det gröna	89/---
Tins & Cans - Transmission	109/---
23Till - Allt jag vill ha	109/---

ANTICIMEX - ABSOLUT LIVE 7" 29 kr

Trelåtars Live EP med helt nya låtar!
Begränsad Upplaga 1000 ex i clear vinyl!
Kryssa i kupongen på andra sidan.
Ute i slutet av Augusti! SKYND DIG!!!

IS THIS TOUGH OR WHAT! - Samlings CD

Ardasamling med två låtar var med: Attentat, Anticimex, Alice Under, Godspeed, Gastones, Waltari, Fågel Blå och Skandalerna **75 kr**

Finska Höjdarplattor! (Törs DU?)

Alice in Wasteland - Red Eye	---/79
Dog Eat Dog - Galaxy	---/79
Kumikameli - Marsin Sankarit	---/79
Kumikameli - Fistful of Pygmies	109/---
Waltari - Monk Punk	109/79

Du har väl inte missat den?

Attentat - Tvärs Över Tiden Höjdarsingeln!!!
7" 25 kr, 12" 30 kr, CDs 45 kr

Jag vill även införskaffa följande dyrgripar! Jodå!

HEP!